

**Budapest Főváros X. kerület
Kőbányai Önkormányzat
Polgármestere**

**Előterjesztés
a Képviselő-testület részére
a Budapest Liszt Ferenc Nemzetközi Repülőtér működésével kapcsolatos perekről szóló
tájékoztatóról**

I. Tartalmi összefoglaló

A Budapest Liszt Ferenc Nemzetközi Repülőtér (a továbbiakban: Repülőtér) működéséből eredő zajterhelés Budapest X. kerületében, Kőbányán évek óta problémaként jelentkezik. A repülési irányokat, a magasságokat és az éjszakai repülések számát figyelembe véve a fővároson belül Kőbánya lakosságát kiemelkedően érinti ez az ártalom, különösen a 2018. augusztus 16-án hatályba lépett új műszeres szabvány indulási eljárás (a továbbiakban: SID) bevezetésével. A SID bevezetésével ugyanis a kerület sűrűn lakott lakóterületei fölé kerültek a repülési műveletek.

Budapest Főváros X. kerület Kőbányai Önkormányzat (a továbbiakban: Önkormányzat) igyekszik minden lehetőséget megragadni, amivel a kerület lakosainak érdekét képviselni tudja, ezért a Repülőtér működésével kapcsolatos különféle eljárásokban több alkalommal alakított ki szakmai véleménnyel alátámasztott javaslatot, valamint indított peres eljárást a lakosság védelme érdekében.

Az Önkormányzat több más felperessel együtt peres eljárást kezdeményezett a Repülőtér környezetvédelmi működési engedélye ügyében, valamint a zajgátló védőövezet kijelölése tárgyában.

A Pest Vármegyei Kormányhivatal Környezetvédelmi és Természetvédelmi Főosztályának jogelődje, a Közép-Duna-völgyi Környezetvédelmi és Természetvédelmi Felügyelőség (a továbbiakban: Felügyelőség) a KTF:80-88/2014. számon kijavított, 2014. április 8-án kelt, KTF: 80-58/2014. számú határozatával kikötések előírása mellett a Repülőtér működésére környezetvédelmi működési engedélyt adott. Fellebbezés folytán a KTF:80-58/2014. számú határozatot az Országos Környezetvédelmi és Természetvédelmi Főfelügyelőség megsemmisítette, és az elsőfokú hatóságot új eljárás lefolytatására utasította. Az elsőfokú hatóság az új eljárásban meghozott, 2015. március 26-án kelt, KTF:2167-57/2015. számú határozatával a Repülőtér részére környezetvédelmi működési engedélyt adott. Az elsőfokú határozattal szemben előterjesztett fellebbezések alapján eljárt másodfokú hatóság a 2015. szeptember 15-én kelt, OKTF-KP/9586-15/2015. számú határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta.

A Repülőtér környezetvédelmi működési engedélye tárgyában az Önkormányzat több más felperessel együtt bírósági felülvizsgálatot kezdeményezett. A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság a 2017. május 30-án kelt ítéletével a felperesek keresetét elutasította. A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság ítéletével szemben az Önkormányzat felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő. A több éve zajló peres eljárás eredményeként a Kúria mint felülvizsgálati bíróság a 2023. szeptember 13-án kelt, Kfv.II.37.460/2023/5. számú ítéletében a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 27.K.34.343/2015/64. számú ítéletét és a másodfokú hatóság OKTF-KP/9586-15/2015. számú határozatát – az elsőfokú határozatra is kiterjedően – hatályon kívül helyezte, és a hatáskörrel rendelkező Pest Vármegyei Kormányhivatalt mint alperest új eljárás lefolytatására kötelezte.

A fentiek szerint a Kúria a felülvizsgálati kérelmet támogató jogerős döntést hozott, az Önkormányzat és a többi felperes pert nyert a Pest Vármegyei Kormányhivatallal szemben.

A Kúria döntéséből eredően jelenleg a Repülőtér nem rendelkezik környezetvédelmi működési engedéllyel. Ez a tény nem jelenti azt, hogy a Repülőtér nem működhet a továbbiakban vagy működését akár átmenetileg is felfüggesztenék.

A Kúria az ítéletében meghatározta az új eljárással szemben elvárt követelményeket. Eszerint a jelenleg fennálló környezetvédelmi állapotról – a jogszabályoknak megfelelően – a releváns területre kiterjedő környezetvédelmi hatásvizsgálatot kell lefolytatni. Az ítélet rögzíti, hogy a környezetvédelmi szempontból jelentős hatású tevékenység esetében nemcsak a tevékenység megkezdése, hanem a már engedélyes tevékenység jelentős változása is indokolja annak környezetre gyakorolt hatásainak vizsgálatát. A hatásvizsgálattal szemben további elvárás, hogy az a Repülőtér működéséből származó lég- és zajszennyezés, a rezgésterhelés, a hatásterület- és védőtávolság-változás, a fel- és leszállásiirány-módosulás kérdései, a bel- és kültéri egészségügyi terhelési problémák, a megtörtént jelentős beruházások hatásaiból származó vagy a cargo- és utasforgalom növekedéséből következő környezetvédelmi változásokra is kiterjedjen. A Kúria az ítéletben rögzíti, hogy a fenti vizsgálat elmulasztása olyan tényállásbeli hiányosság, amely az ügy érdemét is érinti, ezért a környezetvédelmi működési engedélyt tartalmazó határozat hatályon kívül helyezése indokolt.

Kiemelendő, hogy az Önkormányzat álláspontjának megfelelő kúriai döntés indokolásában döntő érvként szerepel az Önkormányzat és a négy másik felperes felülvizsgálati kérelmében megfogalmazott kifogás, amely szerint a Repülőtér működésében bekövetkezett jelentős változások indokolják a mindenre kiterjedő környezetvédelmi hatásvizsgálat elvégzését.

A másik kiemelt jelentőségű eljárás a Nemzeti Közlekedési Hatóság Légügyi Hivatala (a továbbiakban: Légügyi Hivatal) zajgátló védőövezet kijelölésével kapcsolatos, 2014. augusztus 1-jén kelt, LR/RK/NS/A/1965/0/2014. számú döntése jogszerűségének elbírálása, amelyet a Fővárosi Törvényszék (a továbbiakban: Törvényszék) a Nemzeti Közlekedési Hatóság Központ mint másodfokú hatóság 2016. január 27-én kelt, EH/MD/NS/A/171/1/2016. számú határozatával együttesen vizsgált.

A Törvényszék előtt a fenti ügyben az Önkormányzat több felperessel együtt szintén pert nyert. A Törvényszék a jogerős ítéletében úgy határozott, hogy a Nemzeti Közlekedési Hatóság Központ védőövezet kijelölésére irányuló, 2016. január 27-én kelt, EH/MD/NS/A/171/1/2016. számú másodfokú határozatát – az elsőfokú határozatra is kiterjedően – megsemmisíti, és az elsőfokú hatóságot új eljárás lefolytatására kötelezi a perköltség viselése mellett.

Az eljárás során a felperesek – így az Önkormányzat is – javasolták és kérelmezték igazságügyi szakértő bevonását, amelyet a bíróság támogatott, és a 2020. december 15-én kelt végzésével szakértőt rendelt ki. A vizsgálat megállapította az elsőfokú hatóság korábbi védőövezet-kijelölési számításainak jogszabályellenességét, amely vizsgálat eredménye képezte az Önkormányzat számára kedvező bírósági döntés alapját. A Törvényszék a kirendelt igazságügyi szakértő véleménye alapján egyértelműen és kétséget kizáróan megállapította, hogy az Önkormányzat által megtámadott, az elsőfokú döntés alapját képező számítási dokumentáció az abban szereplő mértékadó műveletszámok meghatározása vonatkozásában nem felel meg a jogszabályi előírásnak a számítási módszere és a kiindulási adatok tekintetében.

A fentiek alapján megállapítható, hogy mindkét, az Önkormányzat álláspontjának igazat adó ítélet alapjául az Önkormányzat által is írásban kifogásolt szakmai hiányosságok szolgáltak.

A repülőtéri zajterheléssel kapcsolatban legutóbb 2023. február 24-én kerestem meg a feladatkörében érintett Lázár János építési és közlekedési miniszter urat. A megkeresésemben részletes tájékoztatást adtam az elmúlt évek során a repülési zajjal kapcsolatban tett intézkedéseinkről, javaslatainkról, valamint a lakossági panaszokról. Mindezek mellett kértem miniszter urat a lakosság érdekvédelmének minisztériumi szintű támogatására, a repülési zajterhelés vizsgálata során

alkalmazott határérték meghatározásának és értékelési rendszerének felülvizsgálatára, a repülési szabályokat megsértő légitársaságok légügyi hatóság általi szankcionálására, javasoltam továbbá a Repülőtér működési túlsúlyának csökkentését akár az utasszállító, akár a cargo légiforgalom lebonyolításában más hazai repülőterek bevonásával vagy új repülőterek fejlesztésével.

Kifejtettem az Önkormányzat álláspontját, amely szerint a megítélési időre vonatkozó értékek indokolatlanul nem veszik figyelembe az átrepülések eseti jellegéből adódó különösen zavaró hatást. Továbbá jeleztem, hogy a kerület egyes részein élőknek naponta több mint száz repülőgép áthaladásából adódó egyedi zajszennyezést kell elviselniük. A vonatkozó jogszabályok módosítását kértem annak érdekében, hogy az egyenértékű hangnyomásszint határértékekkel történő összehasonlítása és értékelése a méréssel kimutatott maximális értékek hangsúlyosabb (súlyozott) figyelembevételével történjen.

A megkeresésben felhívtam a figyelmet a légitözlekedésről szóló 1995. évi XCVII. törvény 43. § (3) bekezdésére, miszerint a repülőtér környezetét a repülés káros hatásaival szemben kímélő eljárásokat, a zajszintkövetelményeket és a környezet védelme érdekében szükséges intézkedéseket az érintett önkormányzatok véleményének kikérésével a miniszter a környezetvédelemért felelős miniszter, valamint – állami repülések céljára szolgáló és a közös felhasználású repülőtér esetében – a honvédelemért felelős miniszter egyetértésével kiadott rendeletben határozza meg.

Figyelemmel a jelen előterjesztés alapjául szolgáló kúriai és törvényszéki ítéletekre a 2023. október 25-én kelt levelemben ismételten kértem miniszter urat, hogy a korábbi megkeresésemben felvetett problémákat kivizsgálni és annak eredményéről tájékoztatni szíveskedjék az Önkormányzatot. A megkeresésemre válasz még nem érkezett.

Szintén a Repülőtér környezetvédelmi működési engedélyének ügyében hozott ítéletre hivatkozva kerestem meg 2023. október 25-én dr. Tarnai Richárd főispán urat, és kértem a környezetvédelmi működési engedélyezési eljárásnak a jogszabályi lehetőségekhez mérten a legszigorúbb eljárási renddel történő lefolytatására. Kértem továbbá, hogy szíveskedjék figyelembe venni a kerületi lakosok életminőségének az utóbbi időszakban történt jelentős leromlását, amelynek oka a Repülőtér működési jellemzőinek jelentős változása.

A jelenlegi jogszabályi környezetben az eszközeink ugyan korlátozottak, az Önkormányzat azonban továbbra is minden lehetséges jogi és egyéb intézkedést megtesz annak érdekében, hogy a kőbányai lakosokat jelentősen érintő repülési zajterhelés csökkenjen.

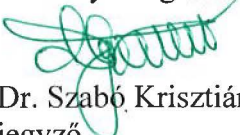
Az előterjesztés 1. mellékletét a Kúria Kfv.II.37.460/2023/5. számú és a Törvényszék 23.K.705.665/2021/101. számú ítélete képezi.

Kérem a Tisztelt Képviselő-testületet, szíveskedjék a Repülőtérrel kapcsolatos perekről szóló tájékoztatót megtárgyalni.

Budapest, 2023. november „9”

D. Kovács Róbert Antal

Törvényességi szempontból ellenjegyzem:

Dr. Szabó Krisztián
jegyző

EK: 2023. 10. 13.

A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
í t é l e t e

FŐVÁROSI TÖRVÉNYSZÉK KÖZELJÁRÁSI KOLLEGIUMA 11.	
FŐLAJSTROMSZÁM KEZDŐIRATÓI	
Postán/Gyűjtőládába/Személyesen/E-mailen/Faxon/E-rral	
Érkezett:	2023. Szeptember 25.
PÉLDÁNY:	IV.
MELLÉKLET:	KÖZTÖK
FŐLAJSTROMSZÁM UTÓIRATÓI:	703449/20

- Az ügy száma:** Kfv.II.37.460/2023/5.
- A tanács tagjai:** Dr. Tóth Kincső a tanács elnöke
Dr. Szilas Judit előadó bíró
Dr. Kovács András bíró
- Az I. rendű felperes:** Kulturált Légi Közlekedésért Egyesület
(1174 Budapest, Berzsenyi Dániel utca 9/A.)
- Az I. rendű felperes képviselője:** Dr. Hegedűs D. Andrea ügyvéd
(1136 Budapest, Hegedűs Gyula utca 33. III/1.)
- A II. rendű felperes:** Dr. Kustra Pál
(1106 Budapest, Heves utca 21.)
- A II. rendű felperes képviselője:** Dr. Hegedűs D. Andrea ügyvéd
(1136 Budapest, Hegedűs Gyula utca 33. III/1.)
- A IV. rendű felperes:** Sanu-Two Kft.
(1052 Budapest, Váci utca 12. I/4.)
- A VI. rendű felperes:** Centermodul-1. Kft.
(1114 Budapest, Bartók Béla út 152.)
- A IX. rendű felperes:** Ecser Közmű Szolgáltató Kft.
(1114 Budapest, Bartók Béla út 152.)
- A IV., VI. és IX. rendű felperesek képviselője:** Budapesti 1. számú Ügyvédi Iroda
Dr. Révész Dóra Katalin irodagondnok
(1146 Budapest, Ajtósi-Dürer sor 5. 3/1.)
- A XI. rendű felperes:** Budapest Főváros X. Kerület
Kőbányai Önkormányzat
(1102 Budapest, Szent László tér 29.)
- A XI. rendű felperes képviselője:** Dr. Jurasits Zsolt Ügyvédi Iroda
Dr. Jurasits Zsolt ügyvéd
(1025 Budapest, Cseppekő utca 12/A.)
- A XII. rendű felperes:** Budapest Főváros XVII. Kerület

Kfv.II.37.460/2023/5.

	Rákosmente Önkormányzat (1173 Budapest, Pesti út 165.)
A XII. rendű felperes képviselője:	Dr. Deák József Sámuel Ügyvédi Iroda Dr. Deák József Sámuel ügyvéd (1054 Budapest, Széchenyi utca 1/D. A/IV/56.)
A XIII. rendű felperes:	Márki László (1183 Budapest, Móra Ferenc utca 18.)
A XIV. rendű felperes:	Szóllósi István (1174 Budapest, Bocskai István utca 7.)
A XV. rendű felperes:	Szilágyi Gáborné (1174 Budapest, Szenczi Molnár Albert u. 56.)
A XVII. rendű felperes:	Szántó József (1174 Budapest, Rákóczi Ferenc utca 16.)
A XVIII. rendű felperes:	Kovács László (1174 Budapest, Berzsényi Dániel utca 30.)
A XIX. rendű felperes:	Komáromi László (1174 Budapest, Berzsényi Dániel utca 26.)
A XX. rendű felperes:	Fehér Lajos (1174 Budapest, Berzsényi Dániel utca 52.)
A XXI. rendű felperes:	Deák István (1174 Budapest, Berzsényi Dániel utca 9/A.)
A XXII. rendű felperes:	Csellár Lászlóné (1174 Budapest, Rákóczi Ferenc utca 8.)
A XXIII. rendű felperes:	Szepesvári Tamásné (1174 Budapest, Rákóczi Ferenc utca 15.)
A XXIV. rendű felperes:	Endrédi Szepesvári Judit (1172 Budapest, Tóalmás utca 38.)
Az alperes:	Pest Vármegyei Kormányhivatal (1052 Budapest, Városház utca 7.)
Az alperes képviselője:	Dr. Szurovecz Zoltán kamarai jogtanácsos
A felperesi beavatkozó:	Frik Zoltán Gábor

Kfv.II.37.460/2023/5.

(1174 Budapest, Bélatelepi út 17.)

Az alperesi beavatkozó:

Budapest Airport Budapest Liszt Ferenc
Nemzetközi Repülőtér Üzemeltető Zrt.
(1185 Budapest, BUD Nemzetközi Repülőtér)

Az alperesi beavatkozó képviselője:

Bittera és Tóth Ügyvédi Iroda
Dr. Bittera Csaba ügyvéd
(1073 Budapest, Erzsébet körút 17. I/2.)

A per tárgya:

környezetvédelmi ügy

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó felek:

II., VI., IX., XI., XII. rendű felperesek

A felülvizsgálni kért jogerős határozat:

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság
27.K.34.343/2015/64. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria

– a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 27.K.34.343/2015/64. számú ítéletét és a jogelőd alperes OKTF-KP/9586-15/2015. számú határozatát – az elsőfokú határozatra is kiterjedően – hatályon kívül helyezi, és a közigazgatási szervet új eljárás lefolytatására kötelezi;

– kötelezi az alperest és az alperesi beavatkozót, hogy 15 napon belül külön-külön fizessenek meg az I. rendű felperes részére 10.000 (tízezer) forint, a II. rendű felperes részére 50.000 (ötvenezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget, a IV., VI. és IX. rendű felpereseknek együttesen 150.000 (százötvenezer) forint, a XI. rendű felperes részére 250.000 (kétszázötvenezer) forint, valamint a XII. rendű felperes részére 250.000 (kétszázötvenezer) forint együttes elsőfokú és felülvizsgálati eljárási költséget.

A feljegyzett kereseti és felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás és megelőző eljárások

- [1] A Közép-Duna-völgyi Környezetvédelmi, Természetvédelmi Felügyelőség (a továbbiakban: elsőfokú hatóság) az alperesi beavatkozó kérelmére a Budapest Liszt Ferenc Nemzetközi Repülőtér (a továbbiakban: Repülőtér) üzemeltetésére KTVF:41608-2/2006. számú határozatával feltételek előírása mellett 2011. december 31. napjáig környezetvédelmi működési engedélyt adott. Az Országos Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Vízügyi Főfelügyelőség (a továbbiakban: OKTVF) 14/0042/20/2007. számú határozatával az elsőfokú hatóság határozatát további kikötésekkel kiegészítve helybenhagyta.
- [2] Az alperesi beavatkozó 2011. október 4. napján érkezett kérelmében a környezetvédelmi működési engedély érvényességi idejének meghosszabbítását kérte, amelynek mellékleteként

Kfv.II.37.460/2023/5.

benyújtotta az ERM Hungária Kft. által készített teljesítményértékelési dokumentációt.

- [3] Az elsőfokú hatóság a 2011. november 9. napján kelt KTVF:3848-10/2011. számú határozatával az alperesi beavatkozó részére a Repülőtér üzemeltetésére kiadott KTVF:41608-2/2006. számú környezetvédelmi működési engedély „III. Egyéb rendelkezések” fejezetének első mondatát akként módosította, hogy a környezetvédelmi működési engedély 2016. december 31. napjáig érvényes, az engedély egyéb rendelkezéseit változatlan tartalommal fenntartotta. Az OKTVF 2012. január 10. napján kelt 14/6438-16/2011. számú határozatával az elsőfokú határozatot további kikötésekkel kiegészítette, egyéb rendelkezéseit helybenhagyta.
- [4] A Fővárosi Törvényszék 2012. november 27. napján meghozott 27.K.30.710/2012/13. számú ítéletével (a továbbiakban: törvényszéki ítélet) az OKTVF 14/6438-16/2011. számú határozatát az elsőfokú határozatra kiterjedően hatályon kívül helyezte és az első fokon eljáró közigazgatási szervet új eljárásra kötelezte. Indokolásában kifejtette, hogy az eljárás megindításáról történő értesítés hiánya az ügy érdemére kiható lényeges eljárási szabálysértésnek tekinthető. Az alperes arra történő hivatkozása, hogy az ügyfelek nem voltak ismertek, alaptalan volt, mivel az alperesi beavatkozó által előterjesztett – a Repülőtér környezetvédelmi működési engedélyének a módosítása iránti – kérelem a társadalom viszonylag széles körét, de legalább a repülőtér környékén élőket érinti, továbbá a kérelemhez mellékelte a dokumentáció az érintett önkormányzatok körét maga is meghatározta.
- [5] Az új eljárásra előírta a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 15. §-a szerinti ügyfelek megállapítását és az eljárás megindításáról történő értesítését, az ügyféli jogok – különösen az iratbetekintési és nyilatkozattételi jog – biztosítását, valamint – amennyiben annak feltétele fennáll – a Ket. 63. §-a szerinti közmeghallgatás tartását. Előírta továbbá a döntés olyan részletes megindokolását, amelyből a tényállás teljes körű feltárása, az eljárási szabályok betartása és az egyes szakterületekre kiterjedő indoklás egyaránt megállapítható. Az ítélet a közmeghallgatás és az eljárási díj kapcsán előterjesztett felperesi kifogásokra reagálva azt is rögzítette, hogy az eljárás tárgya környezetvédelmi működési engedély módosítása, amelyre a Kvt. 73-76. §, 78-80. § rendelkezései és a környezeti hatásvizsgálati és az egységes környezethasználati engedélyezési eljárásról szóló 314/2005. (XII. 25.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Khvr.) 11. § (3) bekezdése alapján a felülvizsgálatra vonatkozó rendelkezések vonatkoznak.
- [6] Az ítélet ellen az alperesi beavatkozó felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő, amelynek visszavonására tekintettel a Kúria a felülvizsgálati eljárást a 2013. július 2. napján kelt Kfv.IV.37.181/2013/10. számú végzésével megszüntette.
- [7] A megismételt eljárás 2013. augusztus 12. napján indult, amelynek során az elsőfokú hatóság megállapította, hogy az alperesi beavatkozó a Repülőtér területén a Khvr. 1. számú melléklet 40. pontja alapján az 1. § (3) bekezdés a) pontja hatálya alá tartozó tevékenységet folytat (Repülőtér 2100 m alaphosszúságú futópályától), ezért az alperesi beavatkozó környezetvédelmi felülvizsgálati dokumentáció benyújtására hívta fel. Az alperesi beavatkozó a környezetvédelmi felülvizsgálati dokumentációt 2013. szeptember 6-án előterjesztette és kérte a környezetvédelmi működési engedély kiadását, azzal, hogy a felülvizsgálati dokumentáció benyújtásával a teljesítményértékelési eljárás okafogyottá vált. Az elsőfokú környezetvédelmi hatóság teljesítményértékelési eljárást megszüntető KTVF:225-271/2013. számú végzése az OKTVF 14/8826-2/2013. számú végzésével emelkedett jogerőre, amely elleni jogorvoslatot a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2014. február 13-án kelt 36.Kpk.45.148/2014/2. számú végzésével érdemi vizsgálat nélkül elutasított.

Kfv.II.37.460/2023/5.

- [8] Az alperesi beavatkozó 2014. március 13-án küldte meg az elsőfokú hatóság részére a repülőterek környezetében létesítendő zajgátló védőövezetek kijelölésének, hasznosításának és megszüntetésének szabályairól szóló 176/1997. (X. 11.) Korm. rendelet (a továbbiakban: 176/1997. Korm. rendelet) alperesi beavatkozóra vonatkozó előírásainak megfeleléséről szóló összefoglalóját és kérte annak a felülvizsgálati dokumentáció kiegészítéseként történő figyelembe vételét. Az elsőfokú hatóság megkeresésére a Nemzetközi Közlekedési Hatóság Légügyi Hivatala (a továbbiakban: NKH LH) a 2014. március 25-én kelt LR/RK/NS/A/249/6/2014. számú levelében arról tájékoztatta az elsőfokú hatóságot, hogy az alperesi beavatkozó a 176/1997. Korm. rendelet 29. § (2) bekezdés szerinti átmeneti rendelkezések mellékletébe foglalt zajvédelmi követelményeknek a működése során eleget tesz, tájékoztatása a forgalommegoszlásról negyedévente megtörténik.
- [9] Az elsőfokú hatóság a KTF:80-88/2014. számon kijavított 2014. április 8-án kelt KTF:80-58/2014. számú határozatával az alperesi beavatkozó részére kikötések előírása mellett a Repülőtér működésére környezetvédelmi működési engedélyt adott. A fellebbezések folytán eljáró Országos Környezetvédelmi és Természetvédelmi Főfelügyelőség (a továbbiakban: jogelőd alperes) a 2015. január 28-án kelt OKTF-KP/1788-1/2015. számú végzésével az elsőfokú határozatot megsemmisítette és az elsőfokú hatóságot új eljárásra utasította, megállapítva, hogy a vízügyi szakhatóság mellőzésével az elsőfokú hatóság az ügy érdemére kiható jogszabálysértést követett el. Az új elsőfokú eljárásra előírta a tevékenység vízellátásának, csapadék- és szennyvízelvezetésének vizsgálata érdekében a területileg illetékes vízügyi és vízvédelmi hatóság szakhatóságként történő megkeresését.
- [10] Az elsőfokú hatóság az új eljárást 2015. január 30. napján indította meg, melyre vonatkozó hirdetményét a hivatalában, a honlapján és a központi rendszerén közzétette és az iratokat közhírré tétel céljából megküldte a létesítmény helye szerinti Budapest Főváros X. Kerület Kőbányai Önkormányzat, Budapest Főváros XVII. Kerület Rákosmente Önkormányzat, Budapest XVIII. Kerület Pestszentlőrinc-Pestszentimre Önkormányzat, Ecsér Község Önkormányzata, Maglód Város Önkormányzata, Üllő Város Önkormányzata és Vecsés Város Önkormányzata jegyzőinek, ezzel egyidejűleg elektronikus úton értesítette a területen regisztrált illetékes környezetvédelmi egyesületeket és társadalmi szervezeteket, beszerezte a Fővárosi Katasztrófavédelmi Igazgatóság 35100-3061-5/2015.ált. számú szakhatósági állásfoglalását, továbbá 2015. március 12. napján közmeghallgatást tartott.
- [11] Az elsőfokú hatóság 2015. március 26. napján kelt KTF:2167-57/2015. számú határozatával az alperesi beavatkozó részére a Repülőtér működésére környezetvédelmi működési engedélyt adott. A határozatának rendelkező része az alapadatok között megjelölte a környezethasználót, a tevékenység helyét, e szerinti ingatlanok tulajdonosait, a vagyongekezelőket (I. rész). Tartalmazta a létesítmény rövid ismertetését, az ingatlanok összterületét, a burkolt/beépített/burkolatlan területet, a létesítmény funkciójaként a Repülőtér üzemeltetését határozta meg, a terminálok számát kettőben, a futópályákat pedig 3010, illetve 3707 méterben állapította meg (II. rész). A III. része a hulladékgazdálkodási, kármentesítési, zaj- és rezgésvédelmi, illetve levegőtisztaság-védelmi szempontok alapján meghatározott környezetvédelmi előírásokat tartalmazta. Ismertette továbbá a Fővárosi Katasztrófavédelmi Igazgatóság Igazgató-helyettesi Szervezet Katasztrófavédelmi Hatósági Osztály 35100-3061-5/2015.ált. iktatószámú szakhatósági állásfoglalását. Meghatározta, hogy a környezetvédelmi működési engedély 2025. december 31. napjáig érvényes.
- [12] Az elsőfokú határozattal szemben előterjesztett fellebbezések alapján eljáró jogelőd alperes a 2015. szeptember 15. napján kelt OKTF-KP/9586-15/2015. számú határozatával az elsőfokú

Kfv.II.37.460/2023/5.

határozatot helybenhagyta. Indokolásában kifejtette, hogy a fellebbezési eljárás során az alperesi beavatkozót hiánypótlásra hívta fel a forgalmi adatokban történt esetleges változásokra vonatkozóan, amelynek az alperesi beavatkozó eleget tett. Vizsgálta továbbá a földtani közeg, zaj- és rezgésvédelem, táj- és természetvédelem, hulladékgazdálkodás, levegőtisztaság-védelem szempontjából a dokumentációban foglaltak alapján a jogszabályi feltételek teljesítését. Megállapította, hogy a földtani közeg védelme szempontjából az elsőfokú határozat jogszerű, kármentesítési szempontból az előírások betartásra kerültek, a területen monitoring rendszer üzemel.

- [13] A zaj- és rezgésvédelem körében megállapította, hogy a megküldött adatok alapján a mértékadó forgalom a hat évvel korábbihoz képest 78%-ra esett vissza, az engedély során benyújtott dokumentációban ismertetett tevékenységek, kapacitások és zajforrások tekintetében érdemi változás 2013. és 2014. évre vonatkozóan nem történt. A 2013-ban elkészült hajtóműpróbázó létesítmény 2013. augusztus 1. napjától használati engedély birtokában üzemel. Az elsőfokú hatóság zaj- és rezgésvédelemre vonatkozó szakmai előírásai megalapozottak. Táj- és természetvédelmi szempontból megállapította, hogy a Repülőter üzemeltetése védett vagy védendő természeti értékre, illetve Natura 2000 jelölőfajra vagy élőhelyre nincs jelentős hatással, így a tevékenység táj- és természetvédelmi szempontból nem kifogásolható. A hulladékgazdálkodás és levegőtisztaság védelem körében megállapította, hogy a tevékenység az előírások betartása mellett szintén nem kifogásolható.

A felülvizsgálati eljárás szempontjából releváns kereseti kérelmek, az ellenkérelem és a beavatkozók nyilatkozatai

- [14] A II. rendű felperes a keresetében az alperes határozatának elsőfokú határozatra kiterjedő hatályon kívül helyezését kérte. Arra hivatkozott, hogy az eljárás során a jogerős zajgátló védőövezet kijelölésére a 176/1997. Korm. rendelet 5. § (5) bekezdésében foglaltak ellenére nem került sor, ezért ennek csatolása hiányában a működési engedély kiadására nem volt lehetőség. Vitatta a NKH LH tájékoztatását, hivatkozva arra, hogy azt olyan személy írta alá, aki a zajgátló védőövezetre vonatkozó közmeghallgatáson hiteltelenül nyilatkozott. Azzal is érvelt, hogy a működési engedély sérti a Kvt. 1. § (1)-(2) bekezdéseit és a 68. § (1) bekezdését, ugyanis az alperesi beavatkozó 2005. évtől a felszálló és a 2-es kifutóra leszálló repülőgépeket a X. kerületi lakóhelye felé irányította anélkül, hogy arról hatástanulmány készült volna és a határozatban az illetékes hatóság elfogadta volna. E módosítás a környezetre és az egészségre egyaránt jelentős negatív hatást gyakorolt.
- [15] Kifogásolta, hogy a beltéri zajterhelési határértékek teljesülésének vizsgálatára jelen közigazgatási eljárásban és a Budapest X. Kerület Kőbánya Polgármesteri Hivatal jegyzője előtti eljárásban sem került sor. Hivatkozott e körben a 28/1994. (V. 20.) AB határozatban felhívott a lehető legmagasabb szintű testi és lelki egészséghez és az egészséges környezethez való jog biztosításának kötelezettségére. Arra is utalt, hogy a törvényszéki ítélet előírta az új eljárás szempontjait, az alperesi beavatkozó azonban a teljesítményértékelési eljárással lényegében az időt húzta. A megismételt eljárásban az ítélet előírásai nem teljesültek, mert az elsőfokú eljárásban a Ket. 15. §-a szerinti ügyfelek megállapítására, az eljárás megindulásáról történő értesítésükre, illetőleg ügyféli jogaik biztosítására nem került sor és az alperesi határozat indokolása is hiányos.
- [16] A III-X. rendű felperesek keresetükben az alperesi határozat elsőfokú határozatra kiterjedő hatályon kívül helyezését és az elsőfokú hatóság új eljárásra kötelezését kérték.

Kfv.II.37.460/2023/5.

Hangsúlyozták, hogy az alperesi beavatkozó környezeti működési engedélye 2011. december 31-én lejárt, így 2012. január 1. napjától egészen az új eljárás 2015. január 30. napján történt megindításáig nem rendelkezett környezetvédelmi működési engedéllyel. Erre figyelemmel a tevékenység megkezdéséhez új környezetvédelmi működési engedélyt kellett volna beszerezni, ugyanakkor az alperesi beavatkozó, mint kérelmező a Khvr.-ben meghatározott hatásvizsgálatot nem folytatta le. A Khvr. szerint azt is vizsgálni kellett volna, hogy a Repülőtér tevékenységében jelentős változás bekövetkezett-e, e körben pedig környezetvédelmi hatásvizsgálat kapcsán nemcsak az 1. számú melléklet 41. pontját, hanem a 2. és 3. számú mellékletekben szereplő további tevékenységeket is figyelembe kellett volna venni. E körben utalt a Khvr. 1. számú melléklet 51. pontjában, a 2. számú melléklet 5.1.-5.4. pontjaiban, valamint a 3. számú melléklet több pontjában foglaltakra.

- [17] Álláspontjuk szerint a hatóság jogsértően nem vizsgálta, hogy a 2006-ban kiadott engedély időpontjában fennálló állapothoz képest jelentős változás (25%-os növekedés) bekövetkezett-e. Ennek feltárása esetén a környezeti hatásvizsgálat előírása és a vizsgálat anyagának a határozatban történő értékelése nem lett volna mellőzhető. Utaltak arra, hogy a Repülőtér Szabályozási tervét (a továbbiakban: Szabályozási terv) a Repülőtér környezetében lévő 4 önkormányzat határozta meg (XVII. kerületi Önkormányzat, XVIII. kerületi Önkormányzat, Ecsér és Vecsés Önkormányzata). Kifejtették, hogy a Szabályozási terv megváltozásához a környezetvédelmi engedély rendelkezésre állása szükséges. Nem került tisztázásra, hogy a Repülőtér milyen fejlesztése várható, ehhez képest nem kerültek meghatározásra azok a feltételek, amelyeket a fejlesztés következtében a környezeti hatásvizsgálati eljárás során követni kell. Ennek hiányában a környezetvédelmi engedély nem volt kiadható.
- [18] A XI. rendű felperes keresetében az alperes határozatának elsőfokú határozatra kiterjedő hatályon kívül helyezését és az elsőfokú hatóság új eljárásra kötelezését kérte. Arra hivatkozott, hogy a környezetvédelmi működési engedély nem tartalmazza az engedélyezett műveletszám konkrét megjelölt felső határértékét, ugyanakkor a határozat indokolása szerint a lecsökkent repülőtéri forgalom marad (47.953 mértékadó művelet), amely megállapítás ellentétes a zajgátló védőövezet kijelöléséhez kapcsolódóan készült tervezet szerinti, 2024-re prognosztizált 121.800 mértékadó műveleti számmal, a 2014-2015 évi forgalmi csúcs adatokkal, illetve az alperesi beavatkozó jelenlegi nyilatkozatával is (Hungaro Control statisztika, 2015. év első 8 hónapja: 61.867 gépmozgás, szeptemberben 7%-os növekedés). Álláspontja szerint a zajgátló védőövezet kijelöléséről szóló határozat szolgál a zajvédelmi előírások alapjául, ugyanakkor az első- és másodfokú határozatok nem egyértelműek, hogy elfogadják-e az 1984. évi zajgátló védőövezet kijelölésének meglétét, vagy sem. A határozatok kötelező zajvédelmi előírások betartására vonatkozó rendelkezéseket egyáltalán nem tartalmazzák, illetőleg a levegőtisztaság-védelmi előírások semmilyen szabályt nem rögzítenek a repülőgépekre, mint mozgó pontforrásokra.
- [19] Arra is hivatkozott, hogy a határozatok nem tartalmazzák létesítmény listát, annak ellenére, hogy az elmúlt 10 évben jelentős fejlesztésekre került sor, így erre vonatkozóan aktualizált adatok sem állnak rendelkezésre. Az alperes határozata ellentmondásos, mert megállapítja ugyan, hogy az alperesi beavatkozó környezetvédelmi engedélyköteles tevékenységet folytat, ugyanakkor mégis elfogadja az elsőfokú hatóság azon megállapítását, hogy a Repülőtérnek nem szükséges részletes hatástanulmányon alapuló környezetvédelmi engedélyt beszereznie. A Khvr. 1. §-a (helyesen: 2. §) egyértelműen megállapítja, hogy mi tekinthető jelentős fejlesztésnek, e tény bekövetkezése az alperesi beavatkozó esetén megállapítható. Ennek ellenére nem készült hatástanulmány, az alperesi beavatkozó által 2011-ben már egyszer

Kfv.II.37.460/2023/5.

benyújtott teljesítményértékelési dokumentáció pedig ennek teljesítésére nem alkalmas. Jogsértőnek tartotta, hogy a határozatok a zajvédelemmel összefüggésben a Stratégiai Zajvédelmi Intézkedési Tervre (a továbbiakban: Stratégiai terv), mint betartandó előírásra hivatkoztak, amely nem közigazgatási eljárás során került beszerzésre.

- [20] Sérelmezte, hogy az alperesi beavatkozó nem tartja be a munkaszüneti napokra, a súlykorlátozásra, az éjszakai tiltásra, illetőleg a felszállásból történő átrepülésre vonatkozó kógens szabályokat annak ellenére, hogy a NKH LH a belföldi jogsegély keretében kiadott nyilatkozatában a 176/1997. Korm. rendelet átmeneti rendelkezéseiben foglalt kötelezettségeinek teljesítéséről nyilatkozott. Kifogásolta, hogy az alperes nem foglalkozott határozatában a 2009. és 2011. évi forgalmi adatokkal, mivel ezekben az években jelentős forgalomnövekedés volt, így ezen évek értékelésével együtt nem lett volna levonható az a következtetés, hogy a vizsgált időszakban a forgalom visszaesett.
- [21] A XII. rendű felperes keresetében az alperesi határozat elsőfokú határozatra kiterjedő hatályon kívül helyezését és az elsőfokú hatóság új eljárásra kötelezését kérte. Kifejtette, hogy az alperesi határozat helybenhagyta azon elsőfokú határozatot, amelynél az alapadatok, a tevékenység helye és az érintett ingatlanok köre is tévesen került meghatározásra. A légi közlekedés és az azzal összefüggő tevékenység ugyanis nem korlátozódik a Repülőtér területére, a megközelítési sávban elhelyezkedő ingatlanok az alperesi beavatkozó tevékenysége által okozott környezetterheléssel érintettek. A légi közlekedésről szóló 1995. évi XCVII. törvény (a továbbiakban: Lktv.) 71. § 4., 10., 12. és 19. pontjaira utalva állította, hogy a Rákoshegy II. futópályától 1,6 km-re elhelyezkedő légi megközelítési sávban a légi forgalom mindösszesen 100 m magasságban zajlik, így az ott található ingatlanok a légi közlekedési tevékenységgel érintettek.
- [22] Kiemelte, hogy az alperesi határozat indokolása szerint az elsőfokú hatóság 2013. augusztus 12. napján indította meg a megismételt felülvizsgálati eljárást és az alperesi beavatkozó hiánypótlásra hívta fel. Ez a Kvt. 77. §-a szerinti teljesítményértékelési eljárás volt, amely az alperesi beavatkozó kérelmére indult. Az elsőfokú hatóság a törvényszéki ítéletben foglalt előírás ellenére az eljárást kérelemre indította meg környezetvédelmi teljesítményértékelési eljárási rendben, megsértve ezzel a Ket. 29. § (2) bekezdés b) pontját. Így lényegében két eljárás volt párhuzamosan folyamatban a KTVF:225/2013. szám alatt. A hiánypótlás és a tervdokumentáció benyújtása között eltelt idő rövidségére tekintettel az alperesi beavatkozó nem készíthetett el egy újabb komplett tervdokumentációt.
- [23] Az elsőfokú hatóság a hirdetményi értesítéseket nem az előírt 8 napon belül küldte meg, megsértve ezzel a Ket. 29. § (3) bekezdés a) és b) pontjaiban foglaltakat. Hivatkozott arra is, hogy az alperesi beavatkozó a 176/1997. Korm. rendelet 29. § (2) bekezdése szerinti átmeneti rendelkezések 3.2. pontjában foglalt rákoshegyi pályavég irányra vonatkozó tiltásokat és korlátozásokat rendszeresen megszegi, amelyre vonatkozóan az alperesi beavatkozó adatszolgáltatását csatolta. Kifogásolta a 2013-2022. évi időszakra elfogadott végleges Stratégiai tervben meghatározott feladatok végrehajtásának előírását, mivel a környezetvédelmi hatóság e körben nem folytatott le közigazgatási eljárást annak jóváhagyása céljából.
- [24] A zaj- és rezgésvédelemmel összefüggésben kifejtette, hogy az elsőfokú határozat III. fejezet 11. pontja arról rendelkezik, hogy a zajgátló védőövezet kijelöléséig a 176/1997. Korm. rendelet mellékletében előírt átmeneti rendelkezések figyelembevételével kell üzemeltetni a Repülőtér területét. A 176/1997. Korm. rendelet 5. § (5) bekezdése, 6. § (7) bekezdése és a 29. § (1) bekezdése alapján az állapítható meg, hogy a korábban hatályban volt a Repülőtér zajgátló

Kfv.II.37.460/2023/5.

védőterületéről és zajgátló övezeteiről szóló 17/1984. (XI. 16.) KM rendelet (a továbbiakban: 17/1984. KM rendelet) és az annak végrehajtásáról szóló 11/1984. (Közl.Ért.12.) KM utasítás (a továbbiakban: KM utasítás) alapján kijelölt zajgátló védőövezet érvényes, így annak a határozatát kellett volna mellékelni a kérelemhez és zajvédelmi szempontból az ott írt előírásokat kellett volna alapul venni. Lényegében azzal, hogy a környezetvédelmi működési engedély az átmeneti rendelkezések betartását írja elő, légügyi forgalmi hatáskörbe tartozó kérdést szabályozott.

- [25] Kifejtette, hogy az alperesi határozat indokolása szerint az alperes hiánypótlásra hívta fel az alperesi beavatkozót a forgalmi adatokkal kapcsolatos tényállás tisztázására, az alapján megállapította, hogy 2012. évben a hat évvel az előttihez képest a forgalom 78%-ára esett vissza és érdemi változás nem történt a 2013-2014. években, ugyanakkor a határozat nem szerepelteti a magasabb forgalmi adatokkal rendelkező 2009. és 2011. évi adatokat. Az alperesi beavatkozó tervei szerint a következő 10 évben jelentős forgalomnövekedés várható, ami a gépmozgás szám növekedésével jár együtt. Mindebből következően a 2025. december 31-ig érvényes környezetvédelmi engedélyben meghatározott mértékadó műveletszám egyértelműen nem tartható. Ellentmondásos az is, hogy az alperes megállapítása szerint a lecsökkent forgalom maradt fenn, ugyanakkor a zajgátló védőövezet kijelölésére készített tervezet szerint 2024-re jelentős forgalomnövekedés prognosztizálható.
- [26] Kifejtette, hogy a zajgátló védőövezet kijelölése iránti eljárásban az elsőfokú hatóság szakhatóságként működött közre, így tudomása volt az eljárásban a forgalmi előrejelzésekről, amivel szemben a határozat 47.953 mértékadó műveletszámra adta ki a működési engedélyt, míg a zajgátló védőövezetet kijelölő határozatban és az annak alapjául szolgáló tervben a következő 10 év mértékadó műveletszáma 121.800, ami 150%-os műveletszám növekedést jelent. Arra is utalt, hogy a két határozat érvényessége ideje közel azonos, a környezetvédelmi működési engedély érvényessége 2025. december 31., míg a zajgátló védőövezet 2026. december 21. napja.
- [27] Hivatkozva az egyes tevékenységek környezeti hatásvizsgálatának átmeneti szabályozásáról szóló korábban hatályban volt 86/1993. (VI. 4.) és a 152/1995. (XII. 12.) Korm. rendeletekre, kifejtette, hogy a közforgalmi repülőtér 2100 méter, vagy annál hosszabb futópályától a korábban hatályban volt jogszabályi előírás szerinti is részletes környezeti hatásvizsgálati eljárás kötelező. Erre figyelemmel a hatásvizsgálati kötelezés az alperesi beavatkozó esetében 1993. július 4. napjától fennállt, nemcsak az új létesítményekre, hanem a meglévők módosítására is. Miután a Repülőtér I. futópályájának hossza 3010 méter, az a korábbi rendelet hatálya alá tartozott. A 152/1995. Korm. rendelet már 25%-os növekedésben határozta meg a módosítás mértékét, mindezek értelmében 1993 után megvalósított fejlesztést, bővítést minden esetben hatásvizsgálatnak kellett volna megelőznie, amelytől a hatóság jogsértően tekintett el. Utalt e körben az emberi környezet védelméről szóló 1995. december 18-ig hatályos 1976. évi II. törvény 5. §-ára, 10. §-ára, 18. §-ára, 38. §-ára, 40-41. §-ára és 53. §-ára, továbbá az építésügyről szóló 1997. december 31-ig hatályos 1964. évi III. törvény védőterületre vonatkozó 15. §-ára is.
- [28] Kiemelte, hogy ezen jogszabályi előírások ellenére a Repülőtérnek 2006-ig semmilyen környezetvédelmi vonatkozású engedélye nem volt annak ellenére, hogy jelentős fejlesztéseket hajtottak végre: a gépmozgás szám megkétszereződött, a kapacitás többszörösére emelkedett a 2A, majd a 2B terminál, végül a SkyCourt átadásával. Az első- és másodfokú hatóság által megválasztott eljárási forma vitatható arra figyelemmel is, hogy a 2006. október 26. napján kiadott KTVF:41608-2/2006. számú elsőfokú határozat érvényessége

Kfv.II.37.460/2023/5.

ideje alatt és azóta sem végeztek hatásvizsgálatot. Az alperes a határozata 9. oldalán megállapította, hogy az alperesi beavatkozó környezetvédelmi engedélyköteles tevékenységet folytat, mégis elégségesnek tartotta a működési engedély kiadását. Kifejtette, hogy a hatóságnak valójában tudomása van a határértéket meghaladó terhelésről, továbbá több esetben szabott ki bírságot a környezetvédelmi engedély hiánya miatt. Jogsértőnek tartotta, hogy a környezetvédelmi hatóságok úgy állapították meg 10 évre a környezetvédelmi működési engedély érvényességét, hogy nem vizsgálták a 2006-os engedélyben előírt kötelezettségek teljesülését.

- [29] Kifogásolta, hogy a kötelezések általános jogszabályi hivatkozásokat tartalmaznak, nem kötnek ki teljesítési határidőt, nincs időbeli ütemezés és létesítménylista sem. Azzal is érvelt, hogy a 2006-ban kiadott környezetvédelmi engedély módosítása az annak mellékletében felsorolt létesítményekre vonatkozik, így nem értelmezhető az azóta épült létesítményekre (SkyCourt, postaátrakó, DHL raktárbázis, WizzAir hangár), illetve a 2025. december 31-ig még létesülő létesítményekre (új cargo bázis, hotel, logisztikai központ). Indítványozta az alperesi beavatkozó kötelezését a légügyi hatóság által kiállított üzembentartási engedély becsatolására.
- [30] Az alperes ellenkérelmében a határozatában foglalt indokait fenntartva a felperesek keresetének elutasítását kérte.
- [31] Az II. rendű felperesi beavatkozó az alperesi határozat hatályon kívül helyezését kérte, hangsúlyozva, hogy a felperesi tevékenységgel összefüggésben a megengedett zajterhelés folyamatos túllépése egyértelműen megállapítható.
- [32] Az alperesi beavatkozó a felperesek keresetének elutasítását kérte, kiemelve, hogy az alperesi határozat jogszerű.

A jogerős ítélet

- [33] A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság a 2017. május 30-án kelt ítéletével a felperesek keresetét elutasította. Indokolásában a Ket. 29. § és 109. § (4) bekezdés rendelkezéseinek megsértését vizsgálva arra a következtetésre jutott, hogy az OKTF által előírt megismételt eljárás 2015. január 30. napján történt megindítását követően alperes a Ket. 29. § (3) bekezdés b) pontjának és (6) bekezdésének megfelelően a Ket. 15. § (5) bekezdése szerinti ügyfeleket és szervezeteket az eljárás megindításáról hirdetmény útján értesítette, ezért e körben jogszabálysértés nem volt megállapítható. A Ket. 29. § (2) bekezdés b) pontját kifogásoló kereseti hivatkozásokkal összefüggésben kiemelte, hogy nem volt akadálya annak, hogy az alperesi beavatkozó a teljesítményértékelési eljárás iránti kérelmét utóbb a hatóság felhívására környezetvédelmi működési engedély iránti kérelemre módosítsa. Ezt támasztja alá a Kvt. 73. § (1) bekezdése, miszerint a környezetvédelmi felülvizsgálat célja az egyes tevékenységek környezetre gyakorolt hatásának feltárása és megismerése, valamint a környezetvédelmi követelményeknek való megfelelés ellenőrzése, míg a környezetvédelmi teljesítményértékelést szabályozó Kvt. 77. § (1) bekezdése visszautal a környezetvédelmi felülvizsgálati eljárásra irányadó 73-76. §-aira és akként rendelkezik, hogy az érdekelt ezen jogszabályhelyek megfelelő alkalmazásával saját környezetvédelmi teljesítménye értékelésére, a tevékenysége környezetre gyakorolt hatásának megismerésére felmérést végezhet, az érdekelt kérelmére pedig a környezetvédelmi hatóság működési engedélyt ad ki.
- [34] Az alperesi beavatkozó utóbb a teljesítményértékelési eljárás lefolytatása iránti kérelmét visszavonva környezetvédelmi működési engedély kiadását kérte. Az elsőfokú hatóság a

Kfv.II.37.460/2023/5.

bíróság által előírt új eljárást megindította, az alperesi beavatkozót környezetvédelmi felülvizsgálati dokumentáció benyújtására hívta fel. A teljesítményértékelési és felülvizsgálati dokumentáció tartalmi elemeit tekintve nem különülnek el egymástól, mindkét eljárásra a Kvt. 79-81. §-ait kell alkalmazni, ezért jogszabálysértés e körben nem volt megállapítható. Leszögezte, hogy a Khvr. hatályos rendelkezései, továbbá a környezeti hatásvizsgálatot bevezető korábbi kormányrendeletek következetesen csak a tervezett, engedélyezni kért, jelentős környezeti hatással bíró tevékenységek esetén írták elő hatásvizsgálat elvégzésének szükségességét a tevékenység megkezdése előtt, vagyis a meglévő létesítmények nem tartoznak a hatálya alá.

- [35] A II. rendű felperes iratbetekintési kérelmének elbírálatlansága körében hangsúlyozta, hogy az elsőfokú hatóság a II. rendű felperes számára ügyféli jogot biztosított, ezért többek között az iratbetekintési és nyilatkozattételi jog külön tájékoztatás nélkül is megillette. A nyilatkozata megtételéhez külön előzetes engedélyre nem volt szüksége, illetve az iratbetekintés körében sem hivatkozott arra, hogy ez irányú kérelme elutasítására került.
- [36] Az I., továbbá a III-X. rendű felperesek azon kereseti hivatkozására, miszerint a hatóság nem a kérelem tárgyában döntött, kiemelte, hogy a per tárgya az elsőfokú hatóság által KTVF:41608-2/2006. számon meghozott, a Repülőtér üzemeltetésére vonatkozó környezetvédelmi működési engedély módosítása volt, amelynek során a Fővárosi Törvényszék 27.K.30.710/2012/13. számú ítélete meghozatalát követően az elsőfokú hatóság az alperesi beavatkozót környezetvédelmi felülvizsgálati dokumentáció benyújtására hívta fel. A környezeti hatásvizsgálat intézménye körében az 1993. július 4. napjától hatályba lépett 86/1993. (VI. 4.) Korm. rendelet (a továbbiakban: 86/1993. Korm. rendelet) és az azt követően hatályba lépett környezeti hatásvizsgálat szabályozására vonatkozó kormányrendeletek rendelkezéseit elemezve arra a következtetésre jutott, hogy miután a Repülőtér a 86/1993. Korm. rendelet hatályba lépését megelőzően létesült és a tevékenységét ezt megelőzően kezdte meg, a Repülőtér működéséhez, üzemeléséhez környezeti hatásvizsgálat lefolytatása, erre vonatkozó jogszabályi rendelkezés hiányában nem volt szükséges.
- [37] Leszögezte, hogy az alperesi beavatkozó rendelkezett környezetvédelmi működési engedéllyel, az eredeti kérelme ezen engedély módosítására irányult, így a környezetvédelmi hatóságnak a Khvr. 11. § (3) bekezdése alapján a Kvt.-nek a felülvizsgálatra vonatkozó rendelkezéseit kellett alkalmaznia. Miután a Fővárosi Törvényszék 27.K.30.710/2012/13. számú ítélete folytán elrendelt megismételt eljárásban is az alperesi beavatkozó tekinthető az ügy urának, kérhette a környezetvédelmi működési engedély kiadását, a megismételt eljárás a kérelem módosítását nem zárta ki. Mindezek alapján az I. és III-X. rendű felperesek alaptalanul hivatkoztak arra, hogy a perbeli határozatok egy új engedély kiadásáról szóltak.
- [38] Az I., III-X. és XII. rendű felperesek alaptalanul hivatkoztak arra is, hogy mivel a Repülőtér üzemeltetése csak környezetvédelmi engedély birtokában folytatható, a környezetvédelmi hatóság a környezetvédelmi működési engedély meghosszabbításáról a határozatában nem dönthetett. Hangsúlyozta, hogy miután a Repülőtér 86/1993. Korm. rendelet hatályba lépése előtt létesült, önmagában a Repülőtér üzemeltetéséhez környezetvédelmi hatásvizsgálat lefolytatása nem volt szükséges, a környezetvédelmi működési engedély alapján a tevékenységét változatlanul végezhetette. A perbeli esetben a felülvizsgálat eredménye alapján nem állt fenn a Kvt. 79. § (1) bekezdés c) pontja szerinti, továbbá a 79. § (2) bekezdése szerinti feltétel sem, ezért ilyen irányú döntést a hatóságnak nem kellett hoznia.
- [39] A III-X. rendű felperesek azon hivatkozása körében, miszerint az alperesi beavatkozónak a

Kfv.II.37.460/2023/5.

Khvr. 1. számú melléklet 40. pontjában foglaltakon túl az is értékelnie kellett, hogy a Khvr. 2., 3. és 4. számú mellékleteiben szereplő egyéb tevékenységei is vannak, megjegyezte, hogy erre vonatkozóan nem merült fel adat, ezt a felperesek semmilyen módon nem igazolták. Az eljárás tárgyát a környezetvédelmi felülvizsgálati dokumentáció elbírálása képezte, amely a Repülőtér működésére vonatkozott, e tevékenység pedig a hivatkozott Khvr. 1. számú melléklet 40. pontja (Repülőtér, amely 2100 m alaphosszúságú futópályával rendelkezik) alapján állt fenn. Hangsúlyozta, hogy e rendelet 6. számú mellékletében előírt tartalmi követelmények a környezeti hatástanulmányra vonatkoznak, ezért annak előírásai az alperesi beavatkozó esetén nem voltak számon kérhetőek.

- [40] A XII. rendű felperesnek az érintett ingatlanok körének helytelen meghatározásával összefüggésben a Kvt. 79. § a) és b) pontját, 81. § (1) bekezdését felhívva kiemelte, hogy az elsőfokú határozat rendelkező része az alapadatok körében a tevékenység, a környezethasználat és a tevékenység helye szerinti ingatlanok tulajdonosait meghatározta és az engedély kiadására az alperesi beavatkozó által benyújtott teljes körű környezetvédelmi felülvizsgálati dokumentáció alapján került sor, amely tartalmazta a tevékenység pontos helyét és annak hatásterületét is, e dokumentációt tartalmát a felperesek pedig nem vitatták.
- [41] A mértékadó műveletszám határozatban történő szerepeltetésének elmaradásával összefüggésben a Kvt. 75. §-át, 79. §-át és 81. §-át felhívva kifejtette, hogy e rendelkezések a mértékadó műveletszám kötelező feltüntetését nem írják elő. Hangsúlyozta, hogy a Khvr. küszöbértékként nem a mértékadó műveletszámot, hanem a futópálya hosszát határozza meg, annak tulajdonít jelentőséget. A környezetvédelmi előírások és kikötések pedig az egyes környezeti elemek vonatkozásában előírt határértékeket tartalmazzák, amelyek a mértékadó műveletszámtól függetlenek, azoknak a mértékadó műveletszámtól függetlenül is érvényesülniük kell. Ezzel összefüggésben megjegyezte, hogy a környezetvédelmi kikötések bármely műveletszám esetén betartandók, ezért a környezetvédelmi hatóságok e körben a tényállás tisztázási kötelezettségüket nem sértették meg azzal, hogy a mértékadó műveletszám körében a zajgátló védőövezet kijelölésére irányuló eljárás során tudomásukra jutott 2013-2023. időszak mértékadó forgalma (121.800) és az alperesi beavatkozó által megjelölt, a 2013-2014. évi forgalom tekintetében megadott 47.953 műveletszám közötti eltérést nem tisztázták. Hangsúlyozta, hogy a műveletszámok vizsgálata, értékelése, engedélyezése, illetve jóváhagyása nem a környezetvédelmi, hanem a légügyi hatóság hatáskörébe tartozik. Ezért nem volt jelentősége annak sem, hogy a környezetvédelmi hatóságok a 2009. és 2011. évi konkrét forgalmi adatokkal miért nem foglalkoztak, miért kizárólag a 2013-2014. évi forgalmi adatokat vették figyelembe, mivel azok nem bírtak döntő relevanciával.
- [42] A zajgátló védőövezet kijelölésére vonatkozó határozattal összefüggő I-II., XII. és XIII. rendű felperesek által előterjesztett kereseti hivatkozással összefüggésben kifejtette, hogy a 176/1997. Korm. rendelet 5. § (5) bekezdése szerinti zajgátló védőövezetet kijelölő határozatot a csatolt dokumentációval együtt a légiközlekedési, valamint a környezetvédelmi hatósági engedélyezési eljárásokban előírt dokumentációhoz, illetve engedélyezési tervekhez egyaránt mellékelni kell. E Korm. rendelet 29. § (1)-(2) bekezdései alapján a perbeli repülőtéren a zajgátló védőövezetben lévő ingatlanok és épületek használatára, hasznosítására a rendelet előírásait kell alkalmazni. Az 5. § (5) bekezdésben írt általános előíráshoz képest amennyiben a repülőtér nem rendelkezik a rendelet szerinti végrehajtható zajgátló védőövezet kijelölésére vonatkozó határozattal, abban az esetben az átmeneti zajvédelmi előírásokat kell alkalmazni a 29. § (1)-(2) bekezdései szerint, melyek az általános rendelkezéseket felülírják.
- [43] Az elsőfokú hatóság helyállónan járt el, amikor e körben megkereste a NKH LH-t, aki az

Kfv.II.37.460/2023/5.

LR/RK/NS/A/249/6/2014. számú tájékoztatásában akként nyilatkozott, hogy az alperesi beavatkozó a 176/1997. Korm. rendelet 29. § (2) bekezdése szerinti átmeneti rendelkezések betartásával, annak megfelelően működik. Miután a zajgátló védőövezet kijelölésére a 176/1997. Korm. rendelet 6. § (1) bekezdése alapján a légiközlekedési hatóságnak van hatásköre, a környezetvédelmi hatóság felhatalmazás hiányában ennek teljesülését nem vizsgálhatta, ezért helyesen járt el, amikor belföldi jogsegély keretében e körben az NKH LH-t kereste meg.

- [44] A II. rendű felperesnek a repülőgépek indulási szögének módosításával, továbbá a XIX. és XXI. rendű felpereseknek a turbulenciára és a radarok energia kibocsátására való hivatkozásával összefüggésben hangsúlyozta, hogy a repülési útvonalak jóváhagyása, engedélyezése és módosítása, továbbá a repülőgépek dőlésszögének meghatározása, azok módosítása, a radarok engedélyezése és a repülőgépek okozta turbulencia vizsgálata nem a környezetvédelmi hatóság, hanem az Lktv. 3. § (1) bekezdése alapján a légiközlekedési hatóság hatáskörébe tartozik. Erre figyelemmel a Kvt. 1. § (1)-(2) bekezdéseinek és 68. § (1) bekezdésének megsértése e körben nem volt megállapítható.
- [45] Az I., XI. és XII. rendű felpereseknek a Stratégiai terv elfogadásával kapcsolatos hivatkozásával összefüggésben a környezeti zaj értékeléséről és kezeléséről szóló 280/2004. (X. 20.) Korm. rendelet (a továbbiakban: 280/2004. Korm. rendelet) 12. § (1) bekezdését idézve arra a következtetésre jutott, hogy a véglegesített Stratégiai terv környezetvédelmi hatóság általi jóváhagyása nem a Ket. szerinti hatósági eljárásban történik, nem minősül a Ket. 12. § (2) bekezdése szerinti közigazgatási hatósági ügynek. Az e körben meghatározott eljárási rendben ugyanis a képviselő-testület, a közgyűlés és a miniszter nem közigazgatási hatóságként hatósági jogkört gyakorolva járt el.
- [46] A környezetszennyezéssel, ezen belül a levegőszennyezés és a zajgátló övezetek kijelölése körében hangsúlyozta, hogy a biztonsági védőövezet kijelölése az Lktv. 38. § (2) bekezdése alapján a légiközlekedési hatóság hatáskörébe tartozik. A levegő védelméről szóló 306/2010. (XII. 23.) Korm. rendelet (a továbbiakban: 306/2010. Korm. rendelet) 2. § 30. pontja értelmében mozgó légszennyező forrás: a levegőterhelést okozó közúti, vízi és légi jármű, továbbá a nem közúti mozgó gép. A 306/2010. Korm. rendelet 16. pont (28. §) tartalmazza a mozgó légszennyező forrásokra vonatkozó szabályokat, előírva, hogy a mozgó légszennyező forrás forgalomba helyezésére és üzemeltetésére a légi-, vasúti, vízi- és közúti közlekedésről szóló jogszabályok irányadók. Így az eljáró hatóságok helytállóan állapították meg, hogy a mozgó légszennyező forrásokra vonatkozó rendelkezéseket nem a környezetvédelmi hatóság részére biztosítanak hatáskört.
- [47] A XI. rendű felperes Khvr. 1. §-ára történő hivatkozása körében kiemelte, hogy jelen ügy tárgya a felülvizsgálati dokumentáció benyújtása alapján a környezetvédelmi működési engedély benyújtásakor, az akkori állapot szerinti tevékenység, létesítmény vizsgálata, ezért a Kvt.-nek a felülvizsgálatra vonatkozó rendelkezéseit kellett alkalmazni. E körben az I. és XIII. rendű felperesek kereseti hivatkozása is alaptalan volt, mert az elsőfokú határozat a Kvt. 82. § (2) bekezdésének megsértésével összefüggésben a határozata V. részében helyesen hivatkozott a jogkövetkezmények körében a hatályos Khvr.-ben foglaltakra is.
- [48] A II. és XIII. rendű felpereseknek a beltéri zajterhelési határértékek megsértésére vonatkozóan előterjesztett hivatkozása körében a 284/2007. Korm. rendelet 4. § (1) bekezdés b) és c) pontjait felhívva kiemelte, hogy a környezetvédelmi hatóságok helyesen érveltek azzal, hogy ennek vizsgálatára nem rendelkeznek hatáskörrel, e követelmények teljesítésére vonatkozó ügyekben az elsőfokú hatósági jogkört a főváros esetén a kerületi önkormányzat jegyzője

Kfv.II.37.460/2023/5.

gyakorolja. Alaptalannak tartotta a II. rendű felperes azon hivatkozását is, miszerint a bíróságnak az ügy büntetőjogi relevanciáit is vizsgálnia kell, ugyanis a bíróság csak a felülvizsgálni kért határozat jogszerűségét bírálhatta felül. A Ket. szerinti eljárási rend be nem tartására vonatkozó II. rendű felperesi hivatkozással összefüggésben arra utalt, hogy a Ket. pontos jogszabályi rendelkezéseinek felhívása nélkül e kereseti kifogása érdemben nem volt vizsgálható.

- [49] A III-X. rendű felpereseknek a szabályozási tervre vonatkozó érveivel kapcsolatban ismételtlen arra utalt, hogy a per tárgyát a környezetvédelmi működési engedélyt megadó határozat jogszerűségének felülvizsgálata képezte, így az esetleges későbbi üzemeltetéssel összefüggő jövőbeli tervek a környezetvédelmi működési engedélynek nem voltak tárgyai, arra az eljárásnak nem kellett kitérnie.
- [50] A létesítménylista határozati feltüntetésének hiányával összefüggő XI. és XII. rendű felperesi hivatkozások esetében kifejtette, hogy a felülvizsgálati dokumentáció részletesen és teljes körűen tartalmazta az érintett létesítményeket, melyet a hatóság elfogadott. Olyan konkrét előírás, jogszabályi rendelkezés nincs, amely szerint a határozatnak a létesítménylistát tartalmaznia kellene.
- [51] A munkaszüneti napok, súlykorlátozás, éjszakai tiltás, felszállásból történő átrepülésre vonatkozó kógens szabályok megsértésével összefüggésben kiemelte, hogy annak vizsgálata nem a környezetvédelmi, hanem a légügyi hatóság feladata. Megjegyezte, hogy a XII. rendű felperes azon kereseti hivatkozása, miszerint a kötelezések több esetben csak jogszabályi hivatkozást, de teljesítési határidőt nem tartalmaznak, konkrét előírás, kikötés hiányának megjelölése nélkül érdemben nem volt vizsgálható.
- [52] A XIII. rendű felperes kereseti érvelése alapján megállapította, hogy a határidő túllépése az alperes részéről valóban megállapítható, de az az ügy érdemére nem hatott ki. Megjegyezte, hogy a XIII. rendű felperes a saját tulajdonostársai vonatkozásában keresetőségi joggal nem rendelkezett arra vonatkozóan, hogy az ő tekintetükben az eljárás megindításáról való tudomásszerzés elmaradását kifogásolja. A környezetkárosítás tényének ingatlan-nyilvántartási bejegyzése elmaradásával összefüggésben arra hivatkozott, hogy annak bejegyzésére a Kvt. 52. § (1) bekezdése értelmében kizárólag jogerős hatósági vagy bírósági határozattal megállapított tartós környezetkárosítás esetén kerülhet sor.

A felülvizsgálati kérelmek, a felülvizsgálati ellenkérelmek és az észrevételek

- [53] A Kúria az I. rendű felperes jogi képviselő nélkül előterjesztett felülvizsgálati kérelmét és igazolási kérelmét a 2017. november 29-én kelt Kfv.II.37.917/2017/20. számú végzésével, a IV. rendű felperes felülvizsgálati kérelmét a 2018. október 2-án kelt Kfv.II.37.917/2017/38. számú végzésével – az eredménytelen hiánypótlási felhívásokat követően – hivatalból elutasította. A Kúria a 2023. szeptember 13-án megtartott tárgyaláson meghozott végzésével – a cégnylvántartásból történő törlésükre tekintettel – felülvizsgálati eljárást a III. és V. rendű felperesek vonatkozásában megszüntette.
- [54] A II. rendű felperes a jogerős ítélettel szemben előterjesztett felülvizsgálati kérelmében sérelmezte, hogy az első fokon eljáró bírói tanács tagjai elfogultak voltak, és azt is, hogy a bíróság nem következetesen járt el szakkérdés bizonyítása körében. Kifogásolta, hogy a Kvt. 68. §-ában előírt hatástanulmány annak ellenére nem áll rendelkezésre, hogy az alperesi beavatkozó az egyes felszállópályákról a Budapest felé menő repülőgépek indulási szögét több alkalommal módosította. Vitatta, hogy a repülési műveletszámokat az alperesnek a

Kfv.II.37.460/2023/5.

határozata meghozatalakor nem kellett figyelembe vennie. Álláspontja szerint a korábbi jogerős törvényszéki ítélet alapján a környezetvédelmi hatóságnak a Khvr. 11. § (3) bekezdése alapján a Kvt.-nek a felülvizsgálatra vonatkozó (Kvt. 73-76. §, 73-80. §) rendelkezéseit kell alkalmazni. Azt ítélet azt is rögzítette, hogy az alperesi beavatkozó által végzett tevékenység hatásvizsgálat köteles, annak lejártakor a Khvr. 11. § (3) bekezdése alapján felülvizsgálatot kell végezni, továbbá előírta az eljárás során sérült ügyféli jogok biztosítását. Álláspontja szerint a törvényszéki ítélet ezen rendelkezései a megismételt eljárás során teljes egészében nem érvényesültek.

- [55] A VI. és IX. rendű felperesek felülvizsgálati kérelmükben a bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését, az alperes határozatának elsőfokú határozatra kiterjedő megsemmisítését és az elsőfokú hatóság új eljárás lefolytatására kötelezését kérték. Hangsúlyozták, hogy az alperesi beavatkozó környezetvédelmi működési engedélye 2011. december 31-én lejárt, ebből következően 2012. január 1. napjától 2015. január 30. napjáig nem rendelkezett érvényes működési engedéllyel. Ezt a tényt az eljárás megindulásakor a hatóságnak akként kellett volna értékelnie, hogy az alperesi beavatkozó kérelme alapján új környezetvédelmi működési engedélyt kell beszerezni. Az új eljárásra tekintettel pedig a Khvr. 1. § (1) és (2) bekezdései értelmében a környezetvédelmi hatásvizsgálat elvégzése nem lett volna mellőzhető.
- [56] Amennyiben Repülőtér működésére tekintettel a kérelmet nem lehet egy újonnan megkezdett tevékenységre vonatkozó engedélyként értelmezni, ebben az esetben a Khvr.-t a tevékenység jelentős változására tekintettel kellett volna alkalmazni. A 2015. január 30. napján megindított eljárás esetén elengedhetetlen lett volna annak vizsgálata, hogy van-e a 2006-os állapothoz képest jelentős módosítás, változtatás a Repülőtér működésében, amely vizsgálatra sem a közigazgatási eljárás során, sem a peres eljárás során nem került sor. Utaltak arra, hogy a Khvr. értelmében a 25%-os mértékű növekedés jelentős eltérésnek tekintendő, ezért ennek a körülménynek a vizsgálata elengedhetetlen lett volna, ugyanis e növekedés bekövetkezte esetén a hatásvizsgálat elengedhetetlen. Ezen vizsgálat elmaradása miatt a határozat és az ítélet is jogszabálysértő, ugyanis a hatásvizsgálati dokumentáció beszerzését a teljesítményértékelési, illetve felülvizsgálati dokumentáció nem pótolja.
- [57] A XI. rendű felperes a felülvizsgálati kérelmében az ítélet megváltoztatását és az alperes határozatának elsőfokú határozatra kiterjedő hatályon kívül helyezése mellett a közigazgatási szerv új eljárás lefolytatására kötelezését kérte. Állította, hogy az ítélet a Ket. 1. § (1), (2) és (4) bekezdéseit, 4. § (1) bekezdését, 5. § (1), (4) bekezdéseit, 15. § (5) bekezdés a) pontját, 29. § (3) és (6) bekezdéseit, 26. § (1) és (2) bekezdéseit, 31. § (2) bekezdését, 51. § (1) bekezdését, 68. §-át, a 121. § (1) bekezdés b) pontját, a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 119. § (1) bekezdését, 195. § (6) bekezdését, a Khvr. 2. §-át, a 176/1997. Korm. rendelet 5. § (5) bekezdését, 6. § (7) bekezdését, 29. §-át és a Kvt. 81. § (1) bekezdés c) pontját sérti.
- [58] A hatósági eljárás megindításával és az iratbetekintési joggal összefüggésben hangsúlyozta, hogy a Ket. 29. § (3) és (6) bekezdéseiben foglaltak egyértelműen sérültek, ugyanis az eljárás megindításának időpontjához képest a bíróság által is ismert hirdetmény keltezése 2013. október 25. napja. Az eljárás megindulásának időpontja és az sem állapítható meg, hogy az eljárás 2013. augusztus 12. napján hivatalból vagy 2013. szeptember 6-án az ügyfél kérelmére indult, azonban mindkét esetben megállapítható, hogy az értesítésre a törvényi határidőn túl került sor. Az ügy érdemében ennek azért van jelentősége, mivel ezen időpontig iratbetekintési és nyilatkozattételi jogot senki nem tudott gyakorolni, és tudomása szerint több ügyfél iratbetekintési kérelme elutasításra került. Érvelése szerint ezen jogszabálysértést nem teszi

semmissé az a körülmény, hogy a felek a határozattal szemben keresetet terjeszthettek elő.

- [59] Utalt arra, hogy iratbetekintésre és nyilatkozattételre az eljárás megindításától a közmeghallgatásig nem volt lehetőség, mivel az ügyfelek tudomása szerint az önkéntes teljesítményértékelési eljárás volt folyamatban. Az abban az eljárásban beterjesztett kérelem visszavonásáról és az új eljárás megindításáról a hatóság a feleket nem értesítette. Kifejtette, hogy az ítélet ezzel összefüggésben részben ellentmondásos megállapításokat tartalmaz, mert az iratbetekintési és nyilatkozattételi jog korlátozását elismeri, ugyanakkor e körben is keresetet elutasító döntés született. A bíróság nem vette figyelembe, hogy a 2015-ös közmeghallgatáson az elsőfokú hatóság képviselője egyértelműen megtagadta a nyilatkozattételt azzal, hogy a hatóság szerint a megismételt eljárásban csak a szakhatósági állásfoglalással kapcsolatos nyilatkozat vehető figyelembe. Az elsőfokú bíróság feltárta, hogy az elsőfokú hatóság nem járt el jogszerűen, mert a 2013. novemberi és a 2015. évi közmeghallgatásokon egyértelműen elbírált írásbeli kérelemhez kötötte az iratbetekintés és a nyilatkozattétel gyakorlását, a 2015-ös közmeghallgatáson pedig nem engedte az ügyfeleket nyilatkozni a megismételt szakhatósági állásfoglalás kérdése kivételével.
- [60] Megállapítható az is, hogy az első- és másodfokú iratanyagok a perben sem voltak megismerhetőek, így az iratbetekintési jog nemcsak a hatósági, hanem a bírósági szakban is sérült, amelynek az ügy érdemére is kihatása van, mivel az ítélet indokolása szerint ez hozzájárult a felperesi kérelmek elutasításához. Ezzel lényegében a bíróság is megvonta felperesektől a Pp. 119. § (1) bekezdése szerinti iratbetekintési jogot. A bíróság úgy hivatkozott a felülvizsgálati dokumentáció tartalmára, hogy azt valójában (beleértve a teljesítménylistát is) a felperes nem ismerhette meg, amely alapvető fontosságú abból a szempontból, hogy a tevékenység valóban hatásvizsgálat köteles-e. E körben elengedhetetlen lett volna annak tisztázása, hogy a tevékenység az 1993 előtt meglévő létesítményekben folyik-e, például létezett-e a 2B terminál és azt a 2-es terminállal összekötő SkyCourt utascarnok. Ugyanis ezek újonnan létesítése esetén a tevékenység már hatásvizsgálat-köteles. Ezen ismeret hiányában nem tudott konkrétan hivatkozni a 12/1996. KTM rendelet vonatkozó pontjára sem, így erre a bíróság az ítélet a 35. oldal utolsó és 36. oldal első bekezdésében alaptalanul hivatkozott.
- [61] Kifejtette, hogy amennyiben a bíróság több kérdésben azt állapította meg, hogy az alperesnek nincs hatásköre, akkor a bíróságnak az érdemi döntésénél a Ket. 121. § (1) bekezdés b) pontja alapján a semmisség következményét kellett volna levonnia. Kifejtette, hogy a bíróság nem vizsgálta azt a kérdést, hogy az alperesi beavatkozó a Repülőtér üzemeltetőjeként rendelkezik-e zajgátló védőövezetet kijelölő jogerős határozattal. Ugyanis ennek hiányában a környezetvédelmi engedély kiadására nem kerülhetett volna sor.
- [62] Az ítélet ellentmondásos az eljárás megindulásának időpontja és a vonatkozásban is, hogy az eljárás hivatalból vagy kérelemre indult meg. Utalt e körben az ítélet 23-25. és 36. oldalán kifejtettekre. Álláspontja szerint ebből is megállapítható, hogy a bíróságnak az ítélet meghozatalakor nem állt a rendelkezésére olyan terjedelmű iratanyag, amelyből megállapítható lenne, hogy az eljárások milyen intézkedésre indultak. E körben pedig a bíróságnak tényállás tisztázási kötelezettsége volt, ennek hiányában megalapozatlan döntést hozott.
- [63] Hangsúlyozta, hogy a bíróság a hatásvizsgálat szükségessége körében is jogszabálysértően foglalt állást, ugyanis keresetében előadta, hogy melyek azok a fejlesztések, amelyek a korábbi engedély óta történtek, így a korábbi engedélyhez képest az eljárás során vizsgálni kellett volna a Khvr. szerinti feltételek fennállását, vagyis azt, hogy történt-e olyan jelentős

Kfv.II.37.460/2023/5.

bővítés, módosítás, amely a környezeti hatásvizsgálat elvégzését indokolja. E körben a Khvr. 2. §-a szerinti jelentős fejlesztés kérdésének vizsgálatára nem került sor, annak ellenére, hogy a 2B terminál 1997. évben épült, a bajonett üzem 2005-ben szűnt meg, a SkyCourt 2009-ben épült, az új guruló út 1995. óta többször bővítésre került, a gyors leguruló út 2005-ben került kivitelezésre, az I. pálya a fizikai kapacitása megduplázódott.

- [64] Álláspontja szerint a bíróság a 176/1997. Korm. rendelet 29. § (1) és (2) bekezdéseit, valamint 5. §-át tévesen értelmezte, ugyanis a 29. § lényegében azt jelenti, hogy jogerős zajgátló védőövezetet kijelölő határozat hiányában a tevékenységet meg kell tiltani, annak engedélyezésére nem kerülhet sor. Az ítélet indokolása ezzel ellentétes. A bíróság ennek meglétét csak az üzemben tartási engedély birtokában tudta volna ellenőrizni, ugyanakkor a bíróság által rögzítettek szerint az is megállapítható, hogy a zaj egészségügyi hatásairól szóló szakhatósági állásfoglalás az iratok között nem található. Az alperes a zajgátló védőövezet kijelölésére vonatkozó jogerős határozat csatolásának helyettesítésére a stratégiai zajtérképre és az azon alapuló Stratégiai tervre hivatkozott, ugyanakkor a bíróság megállapította, hogy a stratégiai zajtérkép nem okirat, így a bizonyítékként való felhasználása az ügyben kizárt. Ez alapján viszont nem tisztázott, hogy jogerős zajgátló védőövezetet kijelölő határozat hiányában a határozat zajvédelmi fejezetét mire alapozták.
- [65] A tevékenység releváns adatai körében a bíróság tévesen hivatkozott kizárólag a futópálya hosszára, mivel a Khvr. 2. §-a a hatásvizsgálatot abban az esetben írja elő, ha a tevékenység volumene a korábbi engedélyhez képest a meghatározott mértéket legalább 25%-kal meghaladja, így az eljárás során a hatóságnak és a bíróságnak is ezt kellett volna vizsgálnia. A bíróság e körben a mértékadó műveletszámnál értékelte és figyelembe vette a korábbi időszakra vonatkozó 78%-os visszaesést, ugyanakkor nem értékelte a jövőben bekövetkező, az engedély érvényességi időszakára tervezett 154%-os növekedést.
- [66] A légiközlekedési hatóságtól beszerzett irat arra vonatkozik, hogy a zajgátló védőövezet jogerős kijelöléséig az alperesi beavatkozónak a korábbi a Budapest-Ferihegy Nemzetközi Repülőtér zajgátló védőterületeiről és zajgátló övezeteiről szóló 17/1984. (XI. 16.) KM rendelet (a továbbiakban: 17/1984. KM rendelet) alapján kijelölt védőövezetet kell fenntartania. A légiközlekedési hatóság irata nem tekinthető a Ket. 26. § (2) bekezdése szerinti belföldi jogsegélynek, mivel erre az azonos hatáskörrel rendelkező, de területileg nem illetékes hatóság megkeresése alapján kerülhet sor, ugyanakkor jelen ügyben ez nem merült fel. A zajgátló védőövezet vizsgálatának hiányát a környezetvédelmi hatóság más hatóság nyilatkozatára nem alapozhatta, szakhatóság bevonásának lett volna helye a Ket. 44. § (1) bekezdése alapján. Az elsőfokú bíróságnak az e körben felajánlott ellenbizonyítást a Pp. 195. § (6) bekezdése értelmében teljesítenie kellett volna. Az alperesnek pedig a közigazgatási eljárás során e nyilatkozatot kizárólag egy bizonyítékként kellett volna értékelnie. Miután az ebben foglaltakat nem ellenőrizte, megállapítható, hogy a tényfeltárási kötelezettségének e körben nem tett eleget, amelynek következményét a bíróság jogsértően nem vonta le.
- [67] A XII. rendű felperes a felülvizsgálati kérelmében elsődlegesen az ítélet hatályon kívül helyezését és a bíróság új eljárás lefolytatására utasítását, másodlagosan az ítélet 34. oldal zaj- és rezgésvédelemre vonatkozó önkormányzati jegyzői hatáskörre vonatkozó indokolás törlését kérte annak megállapításával, hogy a zaj- és rezgésvédelmi jogkörrel jelen ügyben a környezetvédelmi hatóság rendelkezik. Hangsúlyozta, hogy a bíróság ítélete meghozatalakor figyelmen kívül hagyta a korábbi eljárásokat, ezért helytelenül következtetett tényekre, a bizonyítékokat nem megfelelően értékelte és határozatával helytelen következtetésre jutott.
- [68] Lényeges tényként kellett volna értékelni, hogy a hatóság először az alperesi beavatkozó

Kfv.II.37.460/2023/5.

teljesítményértékelési eljárás lefolytatására irányuló kérelmével összefüggésben indított eljárást 2013. január 3-án, majd az eljárás lezárása nélkül, 2013. augusztus 12-én ugyanezen számon a környezetvédelmi felülvizsgálati eljárást indított a törvényszék ítéletére hivatkozva. Ezt követően került sor közmeghallgatásra 2013. november 6-án, majd a másodfokú hatóság megsemmisítő döntését követően az új eljárás 2015. január 30-án indult meg. Kifejtette, hogy a határozat nem a korábbi, 2006-os környezetvédelmi működési engedély meghosszabbításáról rendelkezik, hanem az alperesi beavatkozónak a Repülőtér működésére új környezetvédelmi működési engedélyt ad, az alapadatokban és tárgyában is eltérő és a hatóság a korábbi határozat előírásai teljesülését nem vizsgálta.

- [69] Az elsőfokú bíróság döntése jogszabálysértő a hatásvizsgálattal összefüggésben, ugyanis a Khvr. 1. § (1) bekezdése értelmében a rendelet hatálya az 1-3. számú mellékletben meghatározott tevékenységekre, létesítményekre és azok jelentős módosítására, változtatására egyaránt kiterjed, ezért a 2006. év utáni jelentős fejlesztésekre tekintettel környezetvédelmi hatásvizsgálaton alapuló környezetvédelmi engedélyt kellett volna beszerezni. A bíróság érvelése abban az esetben lett volna helytálló, amennyiben a Repülőtér működése a korábbi engedély kiadásához (2006. évi engedély) képest változatlan lenne, ezzel szemben az 1993. óta bekövetkezett jelentősebb fejlesztések nem voltak figyelmen kívül hagyhatók. Utalt e körben a 2B terminál 1998. évi átadására, amellyel a 2-es terminál kapacitása közel kétszeresére nőtt és a kettőt összekötő SkyCourt utascarnok megépítésére. Utalt arra is, hogy az utasforgalom 1998 és 2000 között megkétszereződött és további jelentős fejlesztésnek tekinthető a forgalmi és műszaki előtér, valamint guruló út bővítése, a Posta átrakó üzem, a DHL raktárbázis, és a WizzAir hangár megépítése. Ezen fejlesztések megvalósításakor hatásvizsgálati eljárás lefolytatására egyetlen esetben sem került sor. A megindult növekedésre és a Repülőtér üzemeltetőjének nyilatkozatára tekintettel a fejlesztések következtében éveken belül további jelentős utasforgalom növekedésre kell számítani, amelyet sem a hatóság, sem a bíróság nem értékelt.
- [70] Kifejtette, hogy az engedély alapját képező tervdokumentáció szerint a mértékadó műveletszám 47.953, az éves teljes műveletszám 87.560 volt, amellyel 8,5 millió utast szállítottak. Ugyanakkor a határozat a 10 éves érvényességi idejére a zajszempontú előírásai között nem határoz meg forgalmi korlátot. A következő 10 évre a nagyobb zajterheléssel járó 6 hónap forgalmi adataiból számított mértékadó műveletszám 121.800, amely alapján 10 év alatt két és félszeresére nő a gépmozgások száma. Mindebből következően a meghatározott mértékadó műveletszám nem tartható, amelynek vizsgálata a bíróság által megállapítottal szemben lényeges szempont.
- [71] Hivatkozott arra, hogy a környezetvédelmi hatóságnak a 176/1997. Korm. rendelet 6. § (7) bekezdése alapján az engedély megadásakor zajvédelmi szempontból a zajgátló védőövezet kijelölésére vonatkozó határozatot kell alapul vennie, ugyanakkor ez az eljárás során nem állt rendelkezésre. A bíróság megállapításával szemben e körben a légügyi hatóság nyilatkozata nem volt elegendő, mivel az mindösszesen arra vonatkozik, hogy az alperesi beavatkozó betartja az átmeneti rendelkezések 6. pontjában foglalt forgalom megoszlásra vonatkozó adatszolgáltatási kötelezettségét, de nem nyilatkozik az átmeneti korlátozások 3.4. pontjában foglalt zajcsökkentő eljárások és korlátozások betartásáról. A légügyi hatóság nem is adhatott ki olyan nyilatkozatot, hogy az átmeneti rendelkezések előírásait betartják, mivel az alperesi beavatkozó azokat rendszeresen megsértette, melyre vonatkozó bizonyítékot a keresete melléklete tartalmazta. A bíróság álláspontjával szemben a 176/1997. Korm. rendelet 29. §-a nem írja felül az 5. § (5) bekezdését és a 6. § (7) bekezdését. Lényegében a 29. § módosítására

Kfv.II.37.460/2023/5.

éppen arra tekintettel került sor, hogy a Repülőtér üzemeltetője nem hajtotta végre az előírt határidőre a zajgátló védőövezet újbóli kijelölését, emiatt került sor a Repülőtér üzemben tartási engedélyének visszavonására. E körben a bíróság nem folytatott le bizonyítási eljárást, nem vizsgálta a jogsegélyként adott nyilatkozat tartalmát, hanem tényként fogadta el az alperes állítását, ezért az ítélet megalapozatlan.

- [72] Kifejtette, hogy az ítélet megállapításai az eljárás megindításával, az eljárás minősítésével összefüggésben ellentmondásosak. E körben hivatkozott az ítélet 3. oldal harmadik bekezdésében, 4. oldal harmadik bekezdésében, 23. oldal negyedik és utolsó bekezdéseiben foglaltakra. Érvelése szerint ellentmondásos az ítélet megállapítása a körben is, hogy a Khvr. hatálya alá tartozik-e az eljárás, és ezen állásfoglalása ellentétes a törvényszéki ítéletben tett megállapításokkal.
- [73] Az ügy érdemére különös jelentőséggel bír az is, hogy a Kvt. 82. §-ában foglalt változásbejelentési kötelezettségének az alperesi beavatkozó nem tett eleget annak ellenére, hogy a működési engedélyre vonatkozó határozat a III. része ezt kifejezetten előírta. A jelentős fejlesztések miatt a hatósági eljárásra az alperesi beavatkozó változásbejelentési kötelezettségének elmulasztásának hiányában nem került sor. Az elsőfokú ítélet ezzel összefüggésben is ellentmondásos, mivel a 33. oldal negyedik bekezdésében kiemeli, hogy a környezetvédelmi működési engedély kiadására irányuló kérelem miatt az eljárásra nem vonatkozik a Kvt. 82. § (1) bekezdése, ugyanakkor az ítélet 27. oldal negyedik bekezdése megállapítja, hogy a perbeli eljárás egy korábban eljárt környezetvédelmi működési engedély meghosszabbításáról szól.
- [74] Hangsúlyozta, hogy a környezetvédelmi hatóság feladatkörébe tartozik a Kvt. 64. §-a értelmében a tevékenység környezetszemponitú vizsgálata, ennek figyelembe vételével jogsértő az elsőfokú bíróság 25. oldal harmadik bekezdésében, 29. oldal második bekezdésében, 30. oldal második bekezdésében, 32. oldal negyedik bekezdésében, 34. oldal harmadik és ötödik bekezdésében arra vonatkozó hivatkozása, hogy több kérdésben a környezetvédelmi hatóság nem rendelkezett hatáskörrel. Az Lktv. 71. §-ában foglalt repülőtér fogalma és a Ktv. 42. § (2) bekezdésében foglaltak idézését követően hangsúlyozta, hogy a környezethasználat és a környezetterhelés elsődleges funkciója a Repülőtér esetében a légiközlekedés, és csak másodlagos a légiközlekedéssel összefüggő tevékenység, ennek megfelelően nem elfogadható a hatáskör elvetése azért, mert az üzemeltetés feltételeit más hatóság szabályozza. A környezetvédelmi hatóságnak ugyanis a környezetvédelmi szabályozás céljának megfelelően vizsgálnia kell a tevékenység következtében felmerülő valamennyi környezetvédelmi kérdést.
- [75] A környezeti zaj és rezgés elleni védelem egyes szabályairól szóló 284/2007. (X. 23.) Korm. rendelet (a továbbiakban: 284/2007. Korm. rendelet) 4. § (1)-(4) bekezdéseiben foglaltakat felhívva hangsúlyozta, hogy a Repülőtér működése tekintetében miután előzetes környezeti hatásvizsgálat lett volna szükséges, az elsőfokú zaj- és rezgésvédelmi hatósági jogkörrel a területi környezetvédelmi hatóság rendelkezett, ezért téves az ítélet azon megállapítása, hogy a zaj- és rezgésterheléssel kapcsolatban a kerületi önkormányzat jegyzője rendelkezik hatáskörrel.
- [76] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a bíróság ítéletének hatályban tartását kérte, hivatkozva arra, hogy a bíróság helytállóan következtetett a jelen eljárás tárgya és a korábbi eljárások kapcsolatára és viszonyára, ez alapján pedig jogszerű határozatot hozott. Hangsúlyozta, hogy az alperesi beavatkozó korábban rendelkezett környezetvédelmi működési engedéllyel, amelynek meghosszabbítására vonatkozó hatósági döntést a Fővárosi

Kfv.II.37.460/2023/5.

Törvényszék a 27.K.30.710/2012/13. számú ítéletével hatályon kívül helyezte és az elsőfokú hatóságot új eljárás lefolytatására utasította. Ennek megfelelően a környezetvédelmi működési engedély 2011. december 11. napján lejárt. Az ügyel párhuzamosan több bírósági eljárást követően a bíróság ítéletében arról foglalt állást, hogy az alperesi beavatkozó tevékenysége megkezdett tevékenységnek minősül a Khvr. szerint. A bíróság tételesen és helyesen rögzítette, hogy az alperesi beavatkozó a teljesítményértékelési eljárás megszüntetése után környezetvédelmi felülvizsgálati dokumentáció benyújtásával kérte a környezetvédelmi engedély kiadását, a két eljárás így eljárásjogilag elkülöníthető egymástól. Az e körben tett XII. rendű felperesi kifogás ezért nem megalapozott.

- [77] Az engedély hatályának meghatározása összhangban van a Kfv.III.37.897/2014/4. számú ítélettel. Abban a kérdésben, hogy fejlesztések tekinthetők-e olyan típusúaknak, amely a környezetvédelmi működési engedély körén kívüliek, de a Khvr. hatálya alá esnek, a Kúria a Kfv.37.221/2012/6. számú ítéletében iránymutató döntést hozott, így nem foghatnak helyt e körben a 86/1993. Korm. rendeletre és a Khvr.-re vonatkozó felperesi hivatkozások.
- [78] A bíróság a zajgátló védőövezet kijelölése, mint közlekedési hatósági döntés és a környezetvédelmi működési engedély, mint környezetvédelmi hatósági döntés kapcsolatát is helytállóan állapította meg, így helytállóan határozta meg, hogy mely körben kellett a bizonyítást lefolytatni, s mely körben kellett azt mellőznie. Megjegyezte, hogy a felülvizsgálati kérelem az ítélet ellentmondásosságának alátámasztására kiragad egyes részleteket, amelyek nem alkalmasak a döntés jogszerűségének a megkérdőjelezésére. Hangsúlyozta, hogy a hivatkozott Kfv.37.897/2014/4. számú határozat alapján az, hogy a Repülőtér esetében a környezetvédelmi hatásvizsgálati eljárás nem folytatható le, ítélt dolognak kell tekinteni, melyből egyértelműen következik, hogy a felperes környezeti hatásvizsgálatra vonatkozó elvárása nem megalapozott, mivel az nem jövőbeli tevékenységre vonatkozik.
- [79] Kiemelte, hogy a XI. rendű felperes felülvizsgálati érvelésével szemben az iratbetekintési és nyilatkozattételi jogok az eljárás során nem sérültek. A hatóság a teljesítményértékelési eljárást alakszerű döntésével lezárta. A XI. rendű felperes részéről olyan alakszerű iratbetekintési kérelem nem érkezett, amelyről döntenie kellett volna, a bírósági eljárás során pedig az iratbetekintés biztosított volt. Olyan eljárások esetén, amelyek más hatóság hatáskörébe tartoznak, fel sem merülhet a felperesi érveléssel szemben az alperesi határozat semmisségének a kérdése.
- [80] Az alperesi beavatkozó a felülvizsgálati ellenkérelmében a bíróság ítéletének hatályban tartását kérte, hivatkozva arra, hogy az ítélet megalapozott és a jogszabályban foglaltaknak megfelel. Hangsúlyozta, hogy a bíróság ítéletében helyes következtetést vont le, miszerint a Repülőtérnek nem volt környezeti hatásvizsgálati dokumentáció beszerzésére vonatkozó kötelezettsége. Következetes a gyakorlat, hogy csak a tervezett, engedélyezni kért, jelentős környezeti hatással bíró tevékenység esetén szükséges a hatásvizsgálat a tevékenység megkezdése előtt. A meglévő létesítmények nem tartoznak e körbe, azaz a Khvr. tárgyi hatálya alá. Hangsúlyozta, hogy jelen esetben a tevékenység jelentős módosítása, jövőben tervezett beruházás megvalósulása nem történt, így e körben a felperesi érvelések tévesek.
- [81] Kiemelte, hogy a bírósági felülvizsgálat következtében megismételt eljárás nem jelent új eljárást, hanem a már korábban, az ügyfél kérelmére megindított eljárás újbóli lefolytatását jelenti. Mivel pedig a kérelmét az érvényesség meghosszabbítása iránt határidőben benyújtotta, az jogfolytonos helyzetet eredményezett, vagyis a hatósági eljárás jogerős befejezéséig úgy kell tekinteni, hogy érvényes engedéllyel rendelkezik. Miután a hatóság az

Kfv.II.37.460/2023/5.

eljárásban a környezetvédelmi engedélyt újból kiadta, amely döntés jogerőssé vált, az engedély lényegében a korábbi engedély érvényességi ideje lejártának időpontjára visszamenőleges hatállyal került kiadásra, amely viszont kizárja a felperesek érvelése szerinti engedély nélküli tevékenység megállapítását.

- [82] Kifejtette, hogy a 176/1997. Korm. rendelet 29. §-a vonatkozásában az ítélet helytálló összefoglalást tartalmaz a körben, hogy amennyiben a Repülőtér nem rendelkezik jogerős és végrehajtható zajgátló védőövezet kijelölésére vonatkozó határozattal, abban az esetben az 1. számú mellékletben foglalt átmeneti zajvédelmi előírásokat kell alkalmaznia. Az átmeneti rendelkezések és a zajgátló védőövezet kijelölő határozat tehát nem egymás alternatívája, hiszen időben egymás után alkalmazandó előírásokról van szó. Kifejtette, hogy a fellebbezés folytán indult másodfokú eljárásban a Nemzeti Közlekedési Hatóság Központ az EH/MD/NS/A/171/1/2016. számú helybenhagyó határozatával a zajgátló védőövezet kijelölésére vonatkozó elsőfokú légügyi hatóság által hozott LR/RK/NS/A/1965/0/2014. számú döntés jogerőre emelkedett.
- [83] Előadta, hogy a 176/1997. Korm. rendelet alapján 2016-2021. közötti időszakra zajvédelmi programot készített, amelyet a NKH LH 2016. december 16-án kelt FD/RR/NS/A/2420/7/2016. számú határozatával jóváhagyott. Megjegyezte, hogy a határozat végrehajtásával kapcsolatos kérdések nem tartoznak a jelen perben eljáró bíróság hatáskörébe, mivel ezek a hatóság ellenőrzési jogkörébe tartoznak, így e kérdések a megtámadott határozat jogszerűségét nem befolyásolják.
- [84] A XIII. rendű felperes az alperesi beavatkozó ellenkérelmére tett észrevételében arra hivatkozott, hogy nem ismert, hogy az alperesi beavatkozó gyakorolja-e az üzembehajtói jogokat, és mivel ez nem tisztázott, az sem állapítható meg, hogy kinek kell kezdeményezni a zajgátló védőövezet kijelölését, mivel az erre vonatkozó közigazgatási iratokat és határozatokat a bírósági eljárás nem tartalmazza. Miután nem ismert tényszerűen az üzembehajtó személye, az eljárások ennek következtében nem jogszerűek. Kérte annak figyelembevételét is, hogy a zaj-, rezgés-, levegőtisztaság-védelmi kérdésekben az Alkotmánybírósághoz fordult.
- [85] A XXI. rendű felperes észrevételében a XII. rendű felperes felülvizsgálati kérelmében foglaltakat osztva kifejtette, hogy az ítélet hatáskör hiányával összefüggő megállapításai alapján a határozat megsemmisítése a Ket. 121. § (1) bekezdés b) pontja alapján indokolt és egyetértett a beltéri zaj és rezgés tekintetében a XII. rendű felperes által kifejtettekkel is. Egyetértett továbbá a XI. rendű felperes hatásköri kérdésekkel, a tevékenység hatásvizsgálat-köteles voltával és a jogsegélykérés mikénti értékelésével összefüggő felülvizsgálati érveivel.
- [86] A Kúria a Kfv.II.37.917/2017. számon indult felülvizsgálati eljárás során a 2018. november 12-én kelt Kfv.II.37.917/2017/42. sorszámú végzésében megállapította, hogy az eljárás 2018. október 17-én a X. rendű felperes halála folytán félbeszakadt, a X. rendű felperesi jogutód perbelépéséig, illetve az alperes általi perbevonásáig. Ezt követően a Kúria több alkalommal megkeresést intézett az illetékes közjegyzőhöz a hagyatéki eljárás megkezdéséről, illetve annak befejezéséről történő tájékoztatás érdekében.
- [87] 2021. április 6-án érkezett beadványban dr. Kóti Andrea bejelentette, hogy édesapja, az I. rendű felperesi beavatkozó 2021. január 20. napján elhunyt, egyben bejelentette, hogy a perben nem kíván részt venni.
- [88] A korábbi jogi képviselő elhalálózására tekintettel a VI. és IX. rendű felperesek képviselőjében eljáró irodagondnok 2022. augusztus 8. napján érkezett beadványában bejelentette, hogy a X. rendű felperes elhalálózására tekintettel indult hagyatéki eljárás

Kfv.II.37.460/2023/5.

jogerősen befejeződött. Ezt követően a Kúria felhívására az illetékes közjegyző a hagyatékátadó végzést megküldte. A Kúria a 2022. október 26-án kelt 68. sorszámú végzésével a X. rendű felperes jogutódait nyilatkozattételre hívta fel, hogy a perbe be kívánnak-e lépni azzal, hogy amennyiben nem nyilatkoznak, a Kúria úgy tekinti, hogy a perbe belépni nem kívánnak. A jogutódok perbelépést nem jelentettek be.

- [89] A Kúria elrendelte az iratok új számra történő iktatását, melyre tekintettel a felülvizsgálati eljárás Kfv.II.37.882/2022. ügyszámon folytatódott.
- [90] Az újraindult felülvizsgálati eljárásban a 2023. május 24-én megtartott tárgyaláson a peres felek bejelentették, hogy a XVI. rendű felperes, Szepesvári Tamás elhalálozott. A Kúria a 2023. június 21-én kelt Kfv.II.37.882/2023/26. számú végzésével megállapította, hogy a felülvizsgálati eljárás a Pp. 270. § (1) bekezdése folytán irányadó 111. § (1) bekezdése alapján, a XVI. rendű felperes halála folytán 2021. január 8-án félbeszakadt. A Kúria a 2021. május 13-án jogerőre emelkedett 11047/N/179/2021/5. számú hagyatékátadó végzés és a néhai XVI. rendű felperesi jogutódok nyilatkozata alapján a 2023. július 5. napján kelt Kfv.II.37.882/2023/33. számú végzésével megállapította, hogy a néhai XVI. rendű felperes jogutódai a perben a XXIII. és XIV. rendű felperesek, ezt követően az eljárás folytatásáról rendelkezett.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [91] A felperesek felülvizsgálati kérelme az alábbiak szerint érdemben alapos.
- [92] A Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 272. § (2) bekezdése és a 275. § (2) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelmek és a felülvizsgálati ellenkérelmek keretei között, az azokban megjelölt jogszabálysértések körében vizsgálta felül. A Pp. 275. § (1) bekezdése értelmében a felülvizsgálati eljárásban bizonyítás felvételének helye nincs, a Kúria a felülvizsgálati kérelem elbírálása során a rendelkezésre álló iratok alapján dönt.
- [93] A Kúria a felperesek által előterjesztett felülvizsgálati kérelemmel összefüggésben elsődlegesen a felperesek által megjelölt eljárási szabálysértéseket vizsgálta meg, mindenekelőtt annak a kérdését, hogy a jelen felülvizsgálat alapját képező közigazgatási eljárás mely időpontban indult és az eljárás kérelemre vagy hivatalból indult eljárásnak minősül-e.
- [94] A 2011. december 31-ig érvényes környezetvédelmi működési engedélyre tekintettel az alperesi beavatkozó 2011. október 4-én terjesztette elő a kérelmét, amely tartalmában az – OKTVF 2007. június 1. napján kelt 14/0042-20/2007. számú határozatával jogerőre emelkedett – 2006. október 26. napján kelt KTVF:41608-2/2006. számú környezetvédelmi működési engedély érvényességi idejének meghosszabbítására irányult. Ehhez teljesítményértékelési dokumentációt csatolt, amely alapján az elsőfokú hatóság a korábban kiadott környezetvédelmi működési engedély érvényességi idejét 2016. december 31-ére módosította. Az OKTVF 14/6438-16/2011. számú határozatával jogerőre emelkedett 2011. november 9. napján kelt KTVF:3848-10/2011. számú határozatot a Fővárosi Törvényszék hatályon kívül helyezte és az első fokon eljáró közigazgatási szervet új eljárásra kötelezte több eljárási szabálysértés megállapítása miatt.
- [95] A 2013. évben indult megismételt eljárásban a törvényszéki ítélet alapján az elsőfokú hatóság az alperesi beavatkozót felülvizsgálati dokumentáció benyújtására hívta fel, aki ennek eleget téve a csatolt dokumentáció alapján kérte a környezetvédelmi működési engedély kiadását. Az elsőfokú hatóság a teljesítményértékelési eljárást az alperesi beavatkozó kérelmére

Kfv.II.37.460/2023/5.

megszüntette. Az ítélet alapján indult második eljárás a jogelőd alperes OKTF-KP/1788-1/2015. számú, 2015. január 28. napján kelt végzésével zárult, amelyben az elsőfokú környezetvédelmi hatóság határozatát megsemmisítette, és az elsőfokú hatóságot új eljárás lefolytatására utasította a vízvédelmi jogkörben eljáró szakhatósági állásfoglalás beszerzésének elmaradása, mint az ügy érdemére kiható eljárási szabálysértés miatt.

- [96] A fentiek szerint az eljárás kronológiáját az elsőfokú bíróság érdemben helyesen rögzítette, azonban az egyes eljárások és időpontok ítéleti indokolásban történő következetlen szerepeltetése félreértésre adhatott okot az eljárás megindításának időpontjával összefüggésben. A 2011-es kérelemre indult eljárás során hozott határozatok ellen előterjesztett jogorvoslatok alapján első alkalommal a bíróság rendelt el új eljárást. Az új eljárás megindulásának időpontja 2013. augusztus 12-e, amikor az elsőfokú hatóság a bíróság által elrendelt új eljárást megindította és az alperesi beavatkozót felülvizsgálati dokumentáció benyújtására hívta fel. E második közigazgatási eljárás során a másodfokú hatóság az elsőfokú határozatot eljárási szabálysértés miatt megsemmisítette és új eljárást rendelt el, így a jelen felülvizsgálattal érintett határozat a harmadik eljárásban született.
- [97] A Ket. 29. § (1) bekezdése szerint a hatósági eljárás az ügyfél kérelmére, vagy hivatalból indulhat meg, a Ket. 3. § (1) bekezdése deklarálja a közigazgatási hatósági eljárásban a hivatalból való eljárás elvét. A Ket. 3. § (2) bekezdés a) pontja alapján a közigazgatási hatóság – a kizárólag kérelemre indítható eljárások kivételével – hivatalból eljárást indíthat, illetve a kérelemre indult eljárást jogszabályban meghatározott feltételek fennállása esetén folytathatja, és ilyen esetben a végrehajtást is hivatalból indítja meg. A fenti rendelkezések alapján megállapítható, hogy a kérelemre indult eljárás esetén is lehetőség van arra, hogy a hatóság az eljárást hivatalból folytassa, ez esetben azonban olyan jogszabályban meghatározott feltételnek kell bekövetkeznie, amely alapján az előterjesztett kérelemtől függetlenül valamely tény vagy körülmény folytán a hatóságnak intézkedési kötelezettsége keletkezik.
- [98] A környezetvédelmi működési engedély kiadása egy kérelemre induló eljárás, ezen kérelemre indult eljárással összefüggésben jelen ügyben azonban nem merült fel olyan tény, körülmény [pl. Kvt. 74. § (3) bekezdés esetei], amely a környezetvédelmi hatóság hivatalbóli eljárását indokolta és az eljárás a törvényszéki ítélet által elrendelt új eljárásra tekintettel sem vált hivatalbóli eljárássá, ez ugyanis az ügyfél rendelkezési jogának sérelmét jelentené. A második eljárásban előterjesztett kérelem esetleges visszavonása esetén az eljárás megszüntetésének lehetett volna helye. Ebben az esetben a környezetvédelmi hatóságnak az érvényes működési engedély hiányából eredő jogkövetkezményeket kellett volna levonnia egy hivatalból indított eljárás keretében, mely eset jelen ügyben nem merült fel.
- [99] Az elsőfokú bíróság ezért helyesen állapította meg, hogy az alperesi beavatkozó a törvényszéki ítéletben elrendelt megismételt eljárásban a kérelmét módosíthatta, figyelemmel arra, hogy az elsőfokú környezetvédelmi hatóság felülvizsgálati dokumentáció benyújtására hívta fel, valamint arra tekintettel is, hogy a teljesítményértékelésre és a felülvizsgálati eljárásra egyaránt a Kvt. 79-81. §-aiban foglaltakat kell alkalmazni és a két eljárásban benyújtandó dokumentáció kötelező tartalmi előírásai is azonosak.
- [100] A XI. rendű felperes a felülvizsgálati kérelmében állította, hogy az eljárás megindítására, a hirdetmény közzétételére, az iratbetekintési és nyilatkozattételi jogra vonatkozó Ket. rendelkezések a megismételt eljárásban is sérültek. A korábbi törvényszéki ítélet ezen eljárási rendelkezések megsértése okán helyezte hatályon kívül a környezetvédelmi működési engedély meghosszabbítására vonatkozó határozatot, előírva az ügyfelek Ket. 15. §-ában foglaltak szerinti megállapítását, az ismert ügyfelek eljárás megindításáról történő értesítését,

Kfv.II.37.460/2023/5.

szükség esetén ennek hirdetmény útján történő kézbesítését, az ügyféli jogok – különös tekintettel az iratbetekintési és nyilatkozattételi jogra – biztosítását és amennyiben ennek feltétele fennáll, közmeghallgatás tartását.

- [101] Az ERM Hungária Kft. által készített környezetvédelmi felülvizsgálati dokumentáció 2. része tartalmazza a Repülőtér tevékenységével érintettek ingatlanok adatait. A megismételt eljárásban az elsőfokú hatóság az ismert ügyfeleket a Ket. 15. §-a alapján megállapította és az eljárás megindításáról a Ket. 29. §-a szerint értesítette, így e rendelkezésekben foglalt kötelezettségének eleget tett. A XI. rendű felperes felülvizsgálati érvelésével szemben elsődleges hivatkozás, hogy az a 2013-as, második eljárásban megtett értesítésre vonatkozott, holott a jelen ügyben már a harmadik eljárásban meghozott határozatok bírósági felülvizsgálata zajlik, s ezen túlmenően az eljárás megindítására vonatkozó hirdetményt az érintett hatásterület figyelembevételével a környezetvédelmi hatóság a honlapján közzétette és a környezetvédelmi hatóság a hatásterülettel érintett önkormányzatok részére megküldte annak kifüggesztése érdekében, továbbá értesítette a perbeli hatásterületen tevékenykedő regisztrált környezetvédelmi egyesületeket és társadalmi szervezeteket is.
- [102] Míután a potenciálisan értesített ügyfelek ezen hirdetmény alapján az eljárás megindulásáról értesülhettek és a közzétételt követően az ügyfelek az eljárásban az eljárási jogaikkal élhettek, a XI. rendű felperes által kifogásolt hirdetmény keltezésének időpontja az ügy érdemére nem hatott ki.
- [103] Alaptalan volt a XI. rendű felperes azon felülvizsgálati érvelése is, miszerint az eljárás során az ügyfelek iratbetekintési és nyilatkozattételi joga korlátozott volt. Az elsőfokú bíróság ezzel összefüggésben helyesen utalt arra, hogy e jog sérelmére a II. és XI. rendű felperes a keresetében is csak általánosságban hivatkozott. A XI. rendű felperes a felülvizsgálati kérelmében sem jelölt meg olyan konkrét ügyfeleket, akik e jogukkal élni nem tudtak és olyan, az eljárás során előterjesztett írásbeli kérelmet sem, amelyet a hatóság végzéssel elutasított. A közigazgatási eljárás iratanyaga papír alapon rendelkezésre állt, kizárólag telefonon történt iratbetekintési kérelemre és az iratbetekintés elmaradására történő utalás ezen eljárási jogsértést önmagában nem alapozza meg.
- [104] A XI. rendű felperes alaptalanul hivatkozott a felülvizsgálati kérelmében arra, hogy a bírósági eljárás során a közigazgatási iratok nem álltak rendelkezésre, ugyanis ezen iratok és a felülvizsgálati dokumentáció mellékletekkel együtt becsatolásra kerültek, ez utóbbi a közmeghallgatás anyagával együtt a peres iratoknál CD formájában is rendelkezésre állt. Nem volt akadálya annak, hogy kérelemre azokba a felperes betekinthesse, azonban a peres iratoknál erre irányuló írásbeli kérelem nem lehetséges fel. Iratbetekintési kérelem előterjesztése nélkül a felperes alappal nem hivatkozhat eljárási jogai sérelmére. Ezt támasztja alá a következetes bírói gyakorlat is, miszerint az iratbetekintési jog korlátozása csak abban az esetben lényeges eljárási szabálysértés, illetve sérti a tisztességes eljáráshoz való jogot, ha az ügyfél bizonyíthatóan élni kívánt az eljárás során az iratbetekintési jogával, de az általa megjelölt iratot ennek ellenére a hatóság magatartására visszavezethetően nem ismerhette meg [Kfv.VI.37.944/2010/11.]. A Kúria a Kfv.VI.37.810/2018/12. számú ítéletében elvi élel mutatott rá arra, hogy az iratbetekintés, nyilatkozattétel, bizonyítás, bizonyítási indítvány tételének elmulasztásából fakadó következményeket a félnek kell viselnie. A közigazgatási perben a felperesnek kell bizonyítania, hogy az alperes határozata jogszabálysértő. A közigazgatási eljárás során gyakorolható iratbetekintési joggal összefüggésben hasonlóan foglalt állást a Kúria a Kfv.VI.37.850/2018. számú határozatában is.
- [105] A periratokból sem volt tényként megállapítható, hogy a felperesek valamelyike a

Kfv.II.37.460/2023/5.

közigazgatási eljárás során nyilatkozattételi jogával nem élhetett, arra az eljárás során írásban és szóban egyaránt lehetőség volt és a közigazgatási iratoknál a nyilatkozattétel konkrét elutasítására vonatkozó dokumentum sem lelhető fel. Mindezek alapján az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy az iratbetekintési és nyilatkozattételi joggal összefüggésben eljárási jogszabálysértés nem volt megállapítható és a fentiekben kifejtettek alapján a Pp. 119. § (1) bekezdése az elsőfokú bírósági peres eljárás során sem sérült.

- [106] A II. rendű felperesnek az első fokon eljáró bírói tanács Pp. 13. § (1) bekezdés e) pontjára alapított elfogultsági kifogásával összefüggésben a Kúria rámutat arra, hogy a Pp. 16. § (4) bekezdéséből következően a kifogás bejelentésére kizárólag az eljárás folyamatban léte alatt kerülhet sor. Miután e kérelem előterjesztésére az eljárást befejező határozat meghozatalát követően került sor, és az nem a felülvizsgálati, hanem önálló eljárás alapja lehet, ezért a felülvizsgálati kérelem e részének érdemi elbírálására nem kerülhetett sor.
- [107] A II. rendű felperes tévesen hivatkozott arra is, hogy az elsőfokú bíróság a szakértői bizonyítással összefüggésben helytelen tájékoztatást adott. E hivatkozással szemben az elsőfokú bíróság helyesen utalt arra, hogy a II. rendű felperes által beszerzett zajmérő eszköz a perbeli adatok cáfolatára nem alkalmas és szakkérdés felmerülése esetén az erre vonatkozó tájékoztatást teljesíteni fogja, de ilyen bizonyításra váró kérdés végül a perben nem merült fel. Ez okból nem sértette az elsőfokú bíróság a tisztességes eljárás követelményét és azt sem, hogy a bizonyítási teherről a II. rendű felperest nem oktatta ki teljes körűen.
- [108] Alaptalan az a XI. rendű felperesi állítás is, hogy hatáskör hiányában a bíróságnak meg kellett volna semmisítenie a hatósági döntéseket. A perben ugyanis azt a bíróság nem kérdőjelezte meg, hogy a környezetvédelmi működési engedély kiadása a környezetvédelmi hatóság feladata, csupán a felperesek által felvetett egyéb kérdések vizsgálata körében állapította meg, hogy okkal nem foglalkozott a környezetvédelmi hatóság a hatáskörébe nem tartozó kérdésekkel. A hatáskör hiánya és a semmisség a felülvizsgált határozat kapcsán tehát fel sem merült.
- [109] A zajgátló védőövezet kijelölésére vonatkozó jogerős határozat hiányával összefüggésben előterjesztett XI. és XII. rendű felperesi érvelésre vonatkozóan a Kúria hangsúlyozza, hogy a zajgátló védőövezet kijelölésére vonatkozó eljárás lefolytatása és e körben a döntés meghozatala a légiközlekedési hatóság hatáskörébe tartozik. A 176/1997. Korm. rendelet 4. §-a alapján legalább tíz évente, illetve a (2) bekezdésben meghatározott valamely jelentős mértékű változás bekövetkezte esetén a zajgátló védőövezetre vonatkozó újabb számításokat el kell elvégezni. A 176/1997. Korm. rendelet 5. §-a értelmében a zajgátló védőövezetre vonatkozó számítás kiinduló adatait és a számítási eljárást a légiközlekedési hatósággal egyeztetni kell, a számítás eredményét e hatóság ellenőrzi és a zajgátló védőövezet határainak kijelölése során a védőövezettel érintett önkormányzatokkal egyeztetnie kell. Az eljárás lefolytatását követően pedig a 6. §-ban foglaltak alapján a légiközlekedési hatóság a zajgátló védőövezetet határozatban jelöli ki. A légiközlekedési hatóság e határozatát és a számításra vonatkozó dokumentumokat a 7. § értelmében a környezetvédelmi hatóságnak és az érintett önkormányzatok képviselő-testületének megküldi, utóbbiak azt a helyben szokásos módon közzéteszik.
- [110] A XI-XII. rendű felperesek tévesen érveltek azzal, hogy jogerős zajgátló védőövezet kijelölésére vonatkozó határozat (véglegessé vált határozat) hiányában a környezetvédelmi működési engedély kiadására nem kerülhet sor. Az elsőfokú bíróság helytállóan utalt arra, hogy az alperesi beavatkozó esetében a 176/1997. Korm. rendelet 29. §-a speciális rendelkezést tartalmaz, ugyanis a zajgátló védőövezet e rendelet szerinti kijelöléséig a

Kfv.II.37.460/2023/5.

korábban kialakított védőövezetet kell fenntartani és a rendelet melléklete szerinti átmeneti előírások az irányadóak, amelyek betartását a légiközlekedési hatóság ellenőrzi. Mindezek figyelembevételével az alperes, illetőleg az elsőfokú környezetvédelmi hatóság helytállóan járt el, amikor a Ket. 26. §-ában foglaltak szerint jogsegély keretében megkereste a légiközlekedési hatóságot arra vonatkozóan, hogy e kormányrendeletben előírt 1. számú melléklet szerinti előírásokat az alperesi beavatkozó betartja-e.

- [111] A felperesek érvelésével szemben a Ket. 26. § (1) bekezdésének c) pontja alapján lehetőség volt belföldi jogsegély keretében más hatóság megkeresésére, amennyiben az adott ügy elbírálásához olyan adat vagy irat szükséges, amellyel más hatóság rendelkezik. A közigazgatási eljárás iratanyagánál megtalálható az NKH LH 2014. március 25-én kelt LR/RK/NS/A/249/6/2014. számú tájékoztatása, amelyben kifejtette, hogy a Repülőtér üzembentartója az átmeneti rendelkezéseknek, vagyis a Budapest Airport Zrt.-re vonatkozó előírásoknak eleget tesz. Írásbeli nyilatkozata szerint tájékoztatása a forgalom megoszlásról negyedévente megtörténik. E nyilatkozat alapján a környezetvédelmi hatóság jogszerűen vonhatta le azt a következtetést, hogy az alperesi beavatkozó a mellékletben foglalt előírásokat teljesíti és annak (többek között a negyedévente történő tájékoztatásnak) eleget tesz. A hatóság e tájékoztatást, továbbá a felülvizsgálati dokumentáció zajvédelmi fejezetében szereplő stratégiai zajtérkép és Stratégiai terv adatait, mint rendelkezésre álló bizonyítékokat a döntése meghozatalánál figyelembe vehette.
- [112] Az elsőfokú bíróság a beltéri zajterhelési értékekkel összefüggésben arra az álláspontra helyezkedett az alperes álláspontjával egyetértve, hogy e körben a 284/2007. Korm. rendelet 4. § (1) bekezdés b) és c) pontjai alapján a zaj- és rezgésvédelmi ügyekben az elsőfokú hatósági jogkört az önkormányzat jegyzője gyakorolja, ezért az alperes határozata e körben is jogszerű.
- [113] A 284/2007. Korm. rendelet 4. § (1) bekezdése b) és c) pontja első fokon a védendő épületek védendő helyiségeinek belső terére előírt zajvédelmi, valamint a védendő épületek védendő helyiségeinek belső terére előírt rezgésvédelmi követelmények teljesítésére vonatkozó ügyekben a hatósági jogkört valóban a települési önkormányzat jegyzője, illetőleg főváros esetén a kerületi önkormányzat jegyzőjére telepíti azzal, hogy a (2) bekezdés szerint az (1) bekezdésben foglalt ügyekben másodfokon a környezetvédelmi és természetvédelmi felügyelőség jár el. A 4. § (3) bekezdés b) pontja akként rendelkezik, hogy a felügyelőség gyakorolja az elsőfokú hatósági jogkört, valamennyi előzetes vizsgálat köteles, környezeti hatásvizsgálat köteles, vagy egységes környezethasználati engedély köteles tevékenység zaj- és rezgésvédelmi ügyében. Erre figyelemmel a környezetvédelmi hatóság hatásköre abban az esetben állapítható meg, amennyiben az ügyben az engedély kérelem előzetes vizsgálat, környezeti hatásvizsgálat vagy egységes környezethasználati engedély köteles tevékenységre vonatkozik.
- [114] A Khvr. 1. § (1) bekezdése alapján a rendelet hatálya – a (2) bekezdésben meghatározott kivétellel – az 1-3. számú mellékletben meghatározott tevékenységekre, létesítményekre, valamint azok jelentős módosításaira, változtatásaira (a továbbiakban együtt: tevékenység) terjed ki. E rendelkezés tükrében nemcsak a környezeti szempontból jelentős hatású tevékenység megkezdésének, hanem a már megkezdett tevékenység megváltoztatásának, módosításának is kiemelt jogi jelentősége van. A Khvr. rendelkezéseinek együttes értelmezése alapján az a következtetés vonható le, hogy ha az 1-3. számú mellékletben szereplő tevékenységet már megkezdték, azt megkezdése előtt engedélyezték, ugyanakkor a tevékenységet később jelentősen – a Khvr. szerinti fogalom szerinti körben – módosítják,

Kfv.II.37.460/2023/5.

akkor minden esetben meg kell vizsgálni a tevékenység környezeti hatásait a továbbfolytatás engedélyezéséhez.

- [115] A környezeti hatások tevékenység megkezdését követő vizsgálatát akkor lehet mellőzni, ha a tevékenység megkezdését (és hatásainak vizsgálatát) követően az állapítható meg, hogy nem áll be jelentős változás, azaz a tevékenység – környezetvédelmi szempontból – azonos vagy szinte azonos feltételek szerint zajlik tovább. Ha azonban az engedélyezést követően jelentős, Khvr. szerinti változás van, akkor a hatóság azt minden esetben köteles feltárni, hogy a változás mennyiben hat ki a környezethasználatra. Ha jelentősen megváltoztatja a korábbi terhelés volumenét, feltételeit, akkor a hatások ismételt vizsgálata nem mellőzhető. Ez az értékelési eljárás minden esetben a tevékenység jellemzőire, egyedi körülményekre figyelemmel zajlik. A Kvt. 67. § (1) bekezdése alapján előzetes vizsgálatot kell lefolytatni, ha a tervezett tevékenység a környezetvédelmi hatóság döntésétől függően környezeti hatásvizsgálat köteles. A 3. számú melléklet azon tevékenységeket (projekteket) sorolja fel, amelyek előzetes vizsgálatban hozott döntéstől függően környezeti hatásvizsgálatra kötelezett tevékenységek. A 3. számú melléklet 130. pontjában ilyenként nevesíti az 1. számú melléklet 40. pontja szerinti (Repülőtér 2100 méteres futópályával) repülőtéri tevékenységet vagy létesítményt, amely a 2. § (2) bekezdés a) pont ab) alpontja szerint jelentősen módosult, kivéve, ha a módosítás az 1. számú melléklet B. és C. oszlopa szerint meghatározott tevékenység vagy létesítmény megvalósítása.
- [116] Mindezek alapján megállapította a Kúria, hogy az alperesi beavatkozó által üzemeltetett Repülőtér vagy tevékenységében a Khvr. 2. § (2) bekezdés a) pont ab) alpontja szerinti jelentős változás lehetőségét vagy annak hiányát a hatóságnak értelemszerűen a működési engedély kiadását megelőzően is vizsgálnia kell, mert e vizsgálat nélkül nem dönthető el, hogy kell-e környezeti hatásvizsgálat, vagy sem. Ilyen vizsgálódásra utaló adatok, tények a felülvizsgált határozatokban érdemi értékelést tükröző módon nem szerepelnek.
- [117] A Khvr. 2. § (2) bekezdés a) pont ab) alpontja értelmében jelentős módosításnak kell minősíteni a 3. számú melléklet 130. pontjában felsorolt tevékenység olyan megváltoztatását, különösen a tevékenység bővítését, illetve technológia-, termékváltást, amelynek következtében az alábbiakban megadott feltételek valamelyike fennáll:
- aba) új, határértékhez kötött, legalább egy évig tartó anyag- vagy energiakibocsátás keletkezik, és a várható kibocsátás több mint a jogszabályban előírt, az adott tevékenységre vagy kibocsátásra vonatkozó maximálisan megengedhető kibocsátás 25%-a,
 - abb) olyan mennyiségű vagy fajtájú veszélyes vagy radioaktív hulladék keletkezik, amely a telephelyen új kezelő létesítmény építését, vagy a meglévő létesítmény kapacitásának 25%-os növelését, vagy új kezelési technológia alkalmazását teszi szükségessé,
 - abc) korábban engedélyezett, határértékhez kötött anyag- vagy energiakibocsátás az engedélyezetthez képest legalább egy évig, évi átlagban több mint 25%-kal megnő,
 - abd) korábban engedélyezett saját felszín alatti vízkivétel növelése, ha az legalább egy évig, évi átlagban több mint 25%-kal meghaladja az engedélyezett mennyiséget,
 - abe) korábban engedélyezett saját felszíni vízkivétel növelése, ha az legalább egy évig, évi átlagban több mint 25%-kal meghaladja az engedélyezett mennyiséget,
 - abf) a tevékenység céljára lehatárolt terület legalább 25%-kal megnő, és az új területnek a jelenlegi vagy a településrendezési tervben meghatározott területfelhasználási módja az igénybevétel miatt megváltozik,

Kfv.II.37.460/2023/5.

abg) a tevékenység volumene (különösen kapacitása, az előállított termék mennyisége, a létesítmény befogadóképessége) a tevékenység megvalósítására vonatkozó korábbi engedélyben meghatározott mértéket legalább 25%-kal meghaladja,

abh) a képződő hulladék mennyiségének tervezett növelése, ha az legalább egy évig, évi átlagban több mint 25%-kal megnő,

abi) a korábban engedélyezett anyag-, energia-, zaj- vagy rezgés kibocsátás időbeli tartamának tervezett megváltoztatása, ha a változás mértéke legalább egy évig, évi átlagban több mint 25%-kal meghaladja az engedélyezett szintet,

abj) a kémiai biztonságról szóló törvény szerinti robbanó, nagyon mérgező, mérgező, karcinogén, mutagén, valamint a reprodukciót és az utódok fejlődését károsító anyagok és keverékek felhasználásának tervezett növelése, ha az legalább egy évig, évi átlagban több mint 25%-kal meghaladja az engedélyezett mennyiséget,

abk) a hatásterület védett természeti területet, Natura 2000 területet, barlang védőövezetét, vízbázis védőövezetét vagy régészeti érdekű területet érintene,

abl) országhatáron áttérjedő jelentős környezeti hatás feltételezhető.

E szempontok vizsgálatát a működési engedélyezést megelőző hatósági eljárásban el kellett volna végezni, azonban e vizsgálat megtörténtéről, a vizsgálat eredményének értékeléséről a felülvizsgált hatósági döntések érdemben nem szólnak – bár annak bizonyos vetületeiről említést tesz a hatóság – amely lényeges hiányosságnak tekinthető. E hiányosságok önmagában ellehetetlenítik, hogy a bíróság e kérdést érdemben vizsgálja, a jelentős változás tekintetében érdemi megállapítást tegyen.

[118] A XI. és XII. rendű felperesek a környezeti hatásvizsgálat szükségességével összefüggésben elsődlegesen azzal érveltek, hogy az alperesi beavatkozó működési engedélye a korábbiakban lejárt, a bíróság által elrendelt új eljárásra tekintettel az alperesi beavatkozó kérelmét új kérelemnek kell tekinteni, ezért az engedély kiadása előtt új hatásvizsgálati dokumentációt kellett volna benyújtania a Khvr. 1. § (3) bekezdés a) pontja alapján. A Kúria kiemeli, hogy a periratokból és az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásból is egyértelműen megállapítható, hogy az alperesi beavatkozó a működési engedély iránti kérelmét a korábbi működési engedélye lejártát megelőzően, még 2011. október 4-én előterjesztette. Az első kérelem alapján indult teljesítményértékelési eljárás ugyan megszüntetésre került, de lényegében erre a törvényszéki ítélet és ennek következményeként előterjesztett felülvizsgálati dokumentáció alapján indult új közigazgatási eljárás tartalmának megváltozására (teljesítményértékelés helyett felülvizsgálat) tekintettel került sor és az alperesi beavatkozó mindkét kérelme a működési engedély kiadására irányult.

[119] Nem vitatható tény az is, hogy a Repülőtér tevékenysége évtizedek óta folyamatos, az elsőfokú bíróság a peres eljárás során a II. és XIII. rendű felperesek végrehajtás felfüggesztése iránti kérelmét a 2016. január 26-án kelt 5-III. sorszámú végzésével elutasította, melyet a Fővárosi Törvényszék a 2016. július 13-án kelt 2.Kpkf.670.184/2016/3. számú végzésével helybenhagyott, ezért az alperesi beavatkozó engedélyezni kért tevékenysége újonnan megkezdett tevékenységnek semmiképpen nem tekinthető. Ennek figyelembevételével az erre alapított kötelezően elrendelendő hatásvizsgálati eljárás lefolytatása nem volt indokolt. E körben az elsőfokú bíróság helyesen foglalt állást, jól értelmezve a Khvr. 1. § (3) bekezdés a) pontját.

[120] A II., VI., IX., XI. és XII. rendű felperesek felülvizsgálati kérelmükben egyaránt hivatkoztak arra, hogy a 2006-os állapothoz képest a Repülőtér működésében bekövetkezett jelentős infrastrukturális fejlesztésekre, beruházásokra (pl: az új guruló út bővítése, SkyCourt

Kfv.II.37.460/2023/5.

utascarnok, Posta átrakó üzem, DHL raktárbázis, WizzAir hangár megépítése) figyelemmel a jelen felülvizsgálat alapját képező közigazgatási eljárásban hatásvizsgálati eljárás lefolytatása lett volna indokolt a működés jelentős változása miatt.

- [121] A felperesek felülvizsgálati kérelmükben a Repülőtér működésével összefüggésben észlelt beruházásokra tekintettel azt is állították, hogy a tevékenységében olyan – a forgalomra és jövőbeli forgalomra egyaránt kiható – jelentős változások következtek be, amely miatt a hatásvizsgálati eljárás lefolytatása szintén indokolt.
- [122] A Kvt. 66. § (1) bekezdés a) és c) pontjai értelmében környezethasználat – a (2) bekezdésben meghatározott kivételekkel – a környezeti hatásvizsgálat hatálya alá tartozó tevékenységek esetén a környezetvédelmi hatóság által kiadott környezetvédelmi engedély, a környezetvédelmi felülvizsgálat hatálya alá tartozó tevékenységek esetén a környezetvédelmi hatóság által kiadott környezetvédelmi működési engedély jogerőre emelkedését követően kezdődhet meg, illetve folytatható. A Kvt. 68. §-a értelmében a környezetre jelentős, illetve várható jelentős mértékben hatást gyakorló tevékenység megkezdése előtt környezeti hatásvizsgálatot kell végezni, melynek feltételeit és a tevékenységek körét a Kormány rendeletben határozza meg.
- [123] A környezeti hatásvizsgálat részletes feltételeit a Khvr. tartalmazza. A Khvr. 3. számú mellékletben sorolja fel azokat a tevékenységeket, amelyek a felügyelőség előzetes vizsgálatában hozott döntésétől függő környezeti hatásvizsgálatra kötelezett tevékenységek. A 3. számú melléklet 130. pontja szerint a környezetvédelmi hatóság álláspontjától függően hatásvizsgálat köteles lehet a Repülőtér, amennyiben annak a Khvr. 2. § (2) bekezdés a) pont ab) alpontja szerinti jelentős módosítása megállapítható.
- [124] A Khvr. 2. § (2) bekezdés a) pont ab) alpontja szerint jelentős módosításnak minősül a 3. számú melléklet 130. pontjában felsorolt tevékenység (így az 1. számú melléklet 40. pontja és 3. számú melléklet 94. pont szerinti repülőtér is) olyan megváltoztatása, különösen a tevékenység bővítése, illetve technológiai-, termékváltás, amelynek következtében valamely aba)-abl) alpontok szerinti valamely feltétele megvalósul. Az abg) alpont szerint ilyen eset ha a tevékenység volumene (különösen kapacitása, az előállított termék mennyisége, a létesítmény befogadóképessége) a tevékenység megvalósítására vonatkozó korábbi engedélyben meghatározott mértéket legalább 25%-kal meghaladja.
- [125] A fenti rendelkezésekből következően megállapítható, hogy az új repülőtér létesítése 2100 méter futópályától minden esetben környezeti hatásvizsgálat-köteles. Miután a Repülőtér tevékenysége a korábban kifejtettek szerint az eljárás során és annak megindulásakor is folyamatos volt, a kötelező hatásvizsgálat lefolytatása a már idézett a Khvr. 1. § (3) bekezdés a) pontja értelmében fel sem merült, ugyanakkor azt a hatóság köteles lett volna vizsgálni, hogy a működő repülőtér tevékenységében bekövetkezett-e jelentős változás, s ha igen, akkor környezetvédelmi hatásvizsgálatot kellett volna elvégeznie.
- [126] Az elsőfokú bíróság eljárása során abban tévedett, hogy a jelentős változásra vonatkozó szabályokat csak és kizárólag a repülőtér futópálya hosszának változásához kötötte, és nem vette figyelembe a Khvr. 2. § (2) a) pontja ab) alpontjaiban foglaltakat és ehhez kapcsolódóan az Európai Unió Bíróságának irányadó döntéseit. Ezért elfogadta, hogy a környezetvédelmi hatóság az újonnan megindult eljárásban az alperesi beavatkozót a felülvizsgálati dokumentáció benyújtására hívta fel és további előzetes vizsgálatot nem végzett. Az alap közigazgatási eljárásban előterjesztett fellebbezésekben foglaltak ellenére nem várta el azt, hogy vizsgálnia kellett volna a hatóságnak, hogy a korábbi engedély kiadása (2006. év) óta felmerülhetett-e olyan jelentős változás a megvalósított létesítményekre és ahhoz kapcsolódó

Kfv.II.37.460/2023/5.

tevékenységre tekintettel, amely esetlegesen hatásvizsgálat lefolytatását indokolja.

- [127] A működő Repülőtér esetén a működési engedély meghosszabbítására vonatkozó kérelem teljesítésénél ugyanis jelentősége lehet annak, hogy időközben a korábbi engedély időpontjához képest bekövetkezett-e a működésben olyan jelentős változás (többek között 25% mértékű volumenemelkedés), amely a környezetvédelmi hatásvizsgálat lefolytatását indokolja. Miután ennek megállapítása külön vizsgálatot igényelhet, nem lett volna mellőzhető az eljárás során elsődlegesen ennek a kérdésnek a tisztázása.
- [128] Az alperes, illetőleg az elsőfokú hatóság felülvizsgálati dokumentációt értékelve döntött a működési engedély kiadásáról, ugyanakkor nem vizsgálta, hogy a Khvr. 2. § (2) bekezdés a) pont ab) alpontja és 3. számú melléklete alapján felmerülhet-e a hatásvizsgálat szükségessége, mert ebben az esetben annak megállapítása érdekében, hogy az alperesi beavatkozó által végzett környezethasználattal járó tevékenységben bekövetkezett-e jelentős változás, az alperesi beavatkozót minden e körben lényeges adatra kiterjedő nyilatkozattételre kellett volna felhívni, és amennyiben e kérdésben a nyilatkozat alapján nem lehet megnyugtatóan állást foglalni, a hatóságnak a Kvt. 67. §-a szerinti előzetes vizsgálati eljárást kellett volna lefolytatnia. Amennyiben az előzetes vizsgálat nem állapít meg olyan jelentős módosítást, amely a rendelet 3. számú mellékletében és a 2. § (2) bekezdés a) pont ab) alpontban foglaltakat teljesíti, úgy a tevékenység változatlanul felülvizsgálat köteles, ellenkező esetben hatásvizsgálati eljárásnak van helye.
- [129] E mérlegelés szükségességét támasztja alá a Tanács 1985. június 27-i, az egyes köz- és magánprojektek környezetre gyakorolt hatásainak vizsgálatáról szóló 85/337/EGK Irányelve (a továbbiakban: 85/337/EGK irányelv), amely az I., illetőleg II. számú mellékletében, valamint a 4. és 5. cikkében határozza meg azokat a feltételeket, illetve azon tevékenységeket, amelyek a környezeti hatásvizsgálat eljárás hatálya alá tartoznak. Az ezen irányelvet hatályon kívül helyező, jelenleg hatályos 2011/92/EU irányelv (7) preambulumbekkezdése értelmében a környezetre várhatóan jelentős hatást gyakorló köz- és magánprojektek engedélyezése kizárólag a várhatóan jelentős környezeti hatások értékelése után történhet meg. Ezt a vizsgálatot a projektgazda által szolgáltatott megfelelő adatok alapján kell végezni, amit kiegészíthetnek a hatóságok és az a nyilvánosság, amelyet a kérdéses projekt valószínűleg érinteni fog.
- [130] A 85/337/EGK irányelv értelmezésével összefüggésben az Európai Unió Bírósága (a továbbiakban: EUB) a C-2/07, számú ítélet 32. pontjában leszögezte, hogy a 85/337. irányelv céljával is ellentétes lenne az, ha kivonnánk a II. mellékletének alkalmazási köréből a már megépített repülőtér infrastruktúrájának a fejlesztésével és növelésével kapcsolatos munkálatokat arra való hivatkozással, hogy a 85/337. Irányelv I. melléklete a „repülőterek építését” és nem a „repülőtér”, mint olyat említi. Egy ilyen értelmezés ugyanis lehetővé tenné, hogy a 85/337. irányelvből fakadó kötelezettségek alól kivonják a már meglévő repülőtér módosításához kapcsolódó összes építési munkát, ezen munkálatok mértékétől függetlenül, ami így e ponton kiüresítené a 85/337. irányelv II. mellékletét. Az ítélet a 33. pontjában ez alapján leszögezte, hogy a II. melléklet 12. pontjának rendelkezéseit, összefüggésben az I. melléklet 7. pontjának rendelkezéseivel, úgy kell tekinteni, hogy azok magukban foglalják a már megépített repülőtér módosításához kapcsolódó munkálatokat is.
- [131] Az ítélet 35. pontban kimondta azt is, hogy az a körülmény, hogy „az alapügyben szóban forgó munkálatok nem érintik a kifutópálya hosszát, nincs hatással arra a kérdésre, hogy e munkálatok a 85/337. irányelv II. melléklete 12. pontjának alkalmazási körébe tartoznak-e.” Az EUB ítélet [36] bekezdésében egyértelművé tette, hogy valamennyi repülőtér területén

Kfv.II.37.460/2023/5.

lévő munkálat esetén értékelni és vizsgálni kell az irányelv hatálya alá tartozás kérdését, amikor leszögezte, hogy „egy repülőtér épületeit, teljesítményeit vagy felszereléseit érintő minden munkálatot a repülőtéren, mint olyanon végzett munkának kell tekinteni. A 85/337. irányelv I. számú mellékletének 7. pontjával összefüggésben a II. számú melléklet 12. pontjának alkalmazásában ez azt jelenti, hogy a legalább 2100 méter hosszú kifutópályával rendelkező repülőtér módosításához kapcsolódó munkálatok így nemcsak azok a munkálatok, amelyeknek a kifutópálya meghosszabbítása a céljuk, hanem minden olyan munkálat is, amely a repülőtér épületeit, létesítményeit, vagy felszereléseit érinti, amennyiben azok – különösen jellegükből, jelentőségükből és jellegzetességeikből adódóan – maga a repülőtérnek a módosítását érintik. Ez különösen vonatkozik olyan munkálatokra, amelynek célja a repülőtér tevékenységének és a légi közlekedésnek a jelentős mértékű növelése.”

[132] A rendelkezésekből következően a hatóságnak minden esetben vizsgálnia és értékelnie kell, hogy az engedély kérelemmel összefüggésben felmerült-e olyan körülmény (a tevékenység vagy létesítmény jelentős volumennövekedése), amely a hatásvizsgálat elvégzését egyértelműen indokolttá teszi. Ezt támasztja alá az EUB C-275/09., valamint C-244/12. számú ítélete is. Ezen utóbbi ítélet összegező döntésében leszögezte, hogy „a 85/337/EGK tanácsi irányelv 2. cikkének (1) bekezdésével, 4. cikke (2) bekezdésének b) pontjával, valamint 4. cikkének (3) bekezdésével ellentétes az olyan nemzeti szabályozás, amely a repülőtér infrastruktúrájának módosítására vonatkozó és az irányelv II. mellékletének hatálya alá tartozó projektek tekintetében csak akkor ír elő környezetvédelmi hatásvizsgálatot, ha a projektek a gépmozgások számát évente legalább 20.000-rel növelhetik.” Leszögezte azt is, hogy az illetékes nemzeti hatóságoknak biztosítaniuk kell először is annak vizsgálatát, hogy az érintett projektek a környezetre várhatóan jelentős hatással járnak-e, és amennyiben igen, ezt követően el kell végezniük a projektek hatásvizsgálatát.

[133] Jelen ügyben az elsőfokú környezetvédelmi hatóság a felülvizsgálati dokumentáció alapján vizsgálta ugyan az alperesi beavatkozó létesítményeinek körét, a fellebbezési eljárás során eljáró jogelőd alperes pedig hiánypótlás keretében a 2012. év legforgalmasabb 6 hónapjának adatai alapján készült felülvizsgálati dokumentációban szereplő 47953 összes műveleti számhoz képest a 2013-2014. közötti időszakban a forgalmi adatokban esetlegesen bekövetkezett változást, de a vizsgálat nem volt teljes körű, hiányoztak egyes évek adatai, továbbá egyáltalán nem tartalmazza a határozat az ezzel kapcsolatos lényeges megállapításokat (tényeket), azok egybevetését a korábbi adatokkal, és arra vonatkozó következtetés levonását sem, hogy a fejlesztések mennyiben érintették a korábban engedélyezett tevékenységhez képest a repülőtér működését és annak volumenét. A határozat semmiféle indokolást nem tartalmaz a tevékenység jelentős változása, a vizsgálat lefolytatása, az elvégzett mérlegelés eredményéről. A meglévő épületek felsorolását tartalmazó létesítménylista önmagában elégtelen a változások bemutatására, a meglévő, tervezett és korábbi állapot összevetésére, a forgalmi adatok nem teljes köre pedig a teljesítménynövekedés vagy csökkenés igazolására. A hiányos tartalmú határozat, a hatásvizsgálat tekintetében kizárólag a tevékenység megkezdésének jelentőséget tulajdonító, látszólag a jelentős változások kérdéskörére kiterjedő vizsgálatot elvető hatósági jogértelmezés, eljárás miatt a Kúria elégségesnek találta döntéshozatalhoz a felperesek hivatkozását a jelentős változás értékelését előíró jogszabályi rendelkezésekre és arra, hogy voltak jelentős fejlesztések, illetve hiányos a határozat.

[134] Az elsőfokú bíróság téves jogi álláspontra helyezkedve a vizsgálat hiányosságait nem ismerte fel, mert a tevékenység folyamatos voltára tekintettel, az esetleges előzetes vizsgálat, illetve

Kfv.II.37.460/2023/5.

ennek tükrében elvégzendő hatásvizsgálat szükségességét vagy lehetőségét eleve elvetette.

- [135] Az elsőfokú bíróság ezért tévesen jutott arra a következtetésre, hogy a környezetvédelmi hatóság nem sértette meg a tényállás tisztázási kötelezettségét azzal, hogy a 2006. évben kiadott környezetvédelmi működési engedély időpontjához képest nem vizsgálta az időközben megvalósított beruházásokra és fejlesztésekre tekintettel, hogy bekövetkezett-e az alperesi beavatkozó tevékenységében a forgalomra kiható olyan jelentős változás, amely a hatásvizsgálati eljárás lefolytatását indokolja, vagy annak feltétele nem áll fenn.
- [136] E körben elengedhetetlen lett volna az alperesi beavatkozó nyilatkozatát, indokolt lett volna a zajgátló védőövezet kijelölésére irányuló eljárás során tudomására jutott 2013-2023. időszak mértékadó műveletszám (121.800) és az alperesi beavatkozó által megjelölt, a 2013-2014. évi forgalom tekintetében megadott műveletszám (47.953) közötti eltérés tisztázása. A műveletszámok engedélyezése vagy jóváhagyása a légi közlekedési hatóság hatáskörébe tartozik, ugyanakkor ezen mutatók (járatszám, műveletszám, mértékadó zajterhelés) az alperesi beavatkozó tevékenységében bekövetkező változás mértékére kihatással lehetnek, a környezet terhelése szempontjából jelentőséggel bírnak, ezért vizsgálatuk nem mellőzhető. Az elsőfokú bíróság megállapításával szemben ezen értékek változását a környezetvédelmi hatóságnak értékelnie kell és a határozata indokolásában erről számot kell adnia. A fenti tényállás tisztázási kötelezettség elmulasztása és emiatt a Ket. 50. § (1) bekezdésének megsértése az ügy érdemére is kihatott, erre figyelemmel a Kúria jogerős ítéletet a Pp. 275. § (4) bekezdése alapján, a jogsértő első- és másodfokú határozatokat pedig a Pp. 339. (1) bekezdés alapján hatályon kívül helyezte, és a közigazgatási szervet új eljárás lefolytatására kötelezte.
- [137] Az új eljárás során a környezetvédelmi hatóságnak a korábban kiadott környezetvédelmi működési engedély (2006. év) óta bekövetkezett valamennyi fejlesztés és beruházás rögzítésével és azok Khvr. és EUB ítéletek szerinti értékelésével kell megvizsgálnia, hogy esetlegesen felmerülhet-e a környezeti hatásvizsgálat kötelezettsége. E körben az alperesi beavatkozót részletes nyilatkozatra kell felhívnia az utolsó működési engedély óta eltelt időben bekövetkezett és a későbbi működésre kiható valamennyi változásra kiterjedően, amelyben arra is ki kell térnie, hogy az időközben megvalósított létesítmények a Repülőtér forgalmi adataiban, tevékenysége volumenében változást eredményeztek-e és amennyiben igen, az milyen mértékű. Amennyiben igazolhatóan jelentős mértékű változás [Khvr. 2. § (2) bekezdés a) pont ab) alpont] nem következett be, a működési engedély kiadására a felülvizsgálati dokumentáció alapján és hatásvizsgálat nélkül sor kerülhet. A környezetvédelmi hatóság a megismételt eljárásban köteles egy újabb és a 2006-os engedélyezés óta bekövetkezett változásokat is tükröző dokumentációt bekérni (figyelemmel arra, hogy a környezetvédelmi működési engedély a jövőre vonatkozóan és hosszabb időre kerül kiadásra, és emiatt csak a döntéshozatal időpontjában fennálló tényeken alapulhat [Pp. 339/A. §, Kp. 85. § (2) bekezdés], egyúttal ez felel meg a lehető legmagasabb szintű testi és lelki egészséghez és az egészséges környezethez való jog biztosítása követelményének) és követnie kell a bírósági ítéletekben foglalt iránymutatásokat az ügyféli jogok biztosítása és az egyéb eljárásjogi kérdések tekintetében, figyelembe véve az időközben bekövetkezett ténybeli és esetleges jogszabály változásokat s a beavatkozó kérelmét elbíráló döntését részletesen köteles indokolni, mind a megállapított tények, mind az azokból levont jogi következtetések, különösen a jelentős változást megalapozó vagy annak megállapíthatóságát kizáró tények körében.

Kfv.II.37.460/2023/5.

A döntés elvi tartalma

- [138] *A már működő, 2100 méter alaphosszúságú vagy annál hosszabb futópályával rendelkező repülőtér környezetvédelmi működési engedélyének meghosszabbítására irányuló környezetvédelmi hatósági eljárásban (az engedély kiadása óta eltelt hosszabb időszakra figyelemmel is) vizsgálni kell azt a körülményt, hogy az időközben megvalósított fejlesztésekre és beruházásokra (projektekre) tekintettel, bekövetkezett-e a tevékenység olyan jelentős mértékű, a környezeti hatásvizsgálati eljárás feltételeire vonatkozó rendelkezésekben szereplő változás, amely a hatásvizsgálati eljárás lefolytatását indokolja. E kérdés egyértelmű eldöntése érdekében a környezetvédelmi hatóságnak fel kell tárnia a releváns tényeket.*
- [139] *A hatóság fenti vizsgálatának elmulasztása olyan tényállásbeli hiányosság, amely az ügy érdemét is érinti, ezért a határozat hatályon kívül helyezése indokolt.*

Záró rész

- [140] A Kúria a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján az alperest, a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján az alperesi beavatkozót külön-külön kötelezte az I. és II. rendű felperes felülvizsgálati eljárásban felmerült, továbbá a IV., VI. és IX. rendű, a XI. rendű és a XII. rendű felperesek elsőfokú és felülvizsgálati eljárásban felmerült költsége megfizetésére, amelynek mértékét a kifejtett jogi munkához igazodóan a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. §-a alapján állapított meg.
- [141] Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 45/A. § szerinti kereseti és Itv. 39. § (3) bekezdés d) pontja, valamint 50. § (1) bekezdése szerinti felülvizsgálati illetéket – az alperest az Itv. 5. § (1) bekezdés c) pontja alapján megillető személyes illetékmentességre tekintettel – az állam viseli.

Budapest, 2023. szeptember 13.

Dr. Tóth Kincső s.k. a tanács elnöke, Dr. Szilas Judit s.k. előadó bíró, Dr. Kovács András s.k. bíró

A kiadmány hitelül:
tisztviselő

Eh: 2023/11. 22

Fővárosi Törvényszék

Az ügy száma: 23.K.705.665/2021/101.

I. rendű felperes: Márki László (1183 Budapest, Móra Ferenc utca 18.)

I. rendű felperes képviselője: -

II. rendű felperes: dr. Kustra Pál (1106 Budapest, Heves utca 21.)

II. rendű felperes képviselője: dr. Hegedűs D. Andrea ügyvéd (1027 Budapest, Margit krt. 54. III/1.)

III. rendű felperes: Budapest Főváros X. kerület Kőbányai Önkormányzat (1105 Budapest, Szent László tér 29.)

III. rendű felperes képviselője: Jurasits Ügyvédi Iroda (1025 Budapest, Cseppkő utca 12/A., ügyintéző: dr. Jurasits Zsolt ügyvéd)

IV. rendű felperes: Deák István Béla (1174 Budapest, Berzsényi Dániel utca 9/A.)

IV. rendű felperes képviselője: -

V. rendű felperes: Kulturált Légi Közlekedésért Egyesület (1174 Budapest, Berzsényi Dániel utca 9/A.)

V. rendű felperes képviselője: dr. Hegedűs D. Andrea ügyvéd (1027 Budapest, Margit krt. 54. III/1.)

VI. rendű felperes: Budapest Főváros XVII. kerület Rákosmente Önkormányzat (1173 Budapest, Pesti út 165.)

VI. rendű felperes képviselője: Dr. Deák József Sámuel Ügyvédi Iroda (1054 Budapest, Széchenyi utca 1/D. A. lh. IV/56., ügyintéző: dr. Deák József Sámuel ügyvéd)

Az alperes: Építési és Közlekedési Miniszter (1054 Budapest, Alkotmány u.5.)

Az alperes képviselője: dr. Veres Ildikó kamarai jogtanácsos

II. rendű felperesi beavatkozó: Komáromi László (1174 Budapest, Berzsényi Dániel utca 26.)

A II. rendű felperesi beavatkozó képviselője: -

III. rendű felperesi beavatkozó: Material Mobil 2010 Kft. (1174 Budapest, Régivám sor 14.)

A III. rendű felperesi beavatkozó képviselője: -

IV. rendű felperesi beavatkozó: Frik Zoltán Gábor (1174 Budapest, Bélatelepi út 17.)

A IV. rendű felperesi beavatkozó képviselője: -

V. rendű felperesi beavatkozó: Kátainé Daru Judit (1185 Budapest, Semmelweis utca 8.)

Az V. rendű felperesi beavatkozó képviselője: -

I. rendű alperesi beavatkozó: Pest Megyei Kormányhivatal (1016 Budapest, Mészáros utca 58/A.)

Az I. rendű alperesi beavatkozó képviselője: dr. Szurovecz Zoltán kamarai jogtanácsos

II. rendű alperesi beavatkozó: Budapest Főváros Kormányhivatal Népegészségügyi Szakigazgatási Szerve (1138 Budapest, Váci út 174.)

A II. rendű alperesi beavatkozó képviselője: dr. Szász Imola kamarai jogtanácsos

III. rendű alperesi beavatkozó: Budapest Airport Zrt. (1185 Budapest, BUD Nemzetközi Repülőtér)

A III. rendű alperesi beavatkozó képviselője: dr. Bittera Csaba ügyvéd (Bittera, Kohlrusz és Tóth Ügyvédi Iroda 1092 Budapest, Ráday utca 31/B. I/12.)

A per tárgya: légi közlekedési ügyben hozott EH/MD/NS/A/171/1/2016. számú határozat jogszerűségének vizsgálata

Ítélet:

A Fővárosi Törvényszék a Nemzeti Közlekedési Hatóság Központ 2016. január 27. napján kelt, EH/MD/NS/A/171/1/2016. számú határozatát – az elsőfokú határozatra is kiterjedően – megsemmisíti és az elsőfokú hatóságot új eljárásra kötelezi.

Kötelezi az alperest és az alperesi beavatkozókat egyetemlegesen, hogy 15 napon belül fizessenek meg a II. rendű felperesnek 100 000 (Százezer) forint, a III. rendű felperesnek 100 000 (Százezer) forint, az V. rendű felperesnek 100 000 (Százezer) forint és a VI. rendű felperesnek 100 000 (Százezer) forint perköltséget.

Kötelezi az alperest és az alperesi beavatkozókat egyetemlegesen, hogy 15 napon belül fizessenek meg a II. rendű, a III. rendű, a VI. rendű felpereseknek 50 000 (Ötvenezer) - 50 000 (Ötvenezer) forint felülvizsgálati eljárásban felmerült költségét.

A 180 000 (Száznyolcvanezer) forint kereseti illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás

Az ítélet alapjául szolgáló tényállás

- [1] A III. rendű alperesi beavatkozó, mint üzembentartó 1999-ben nyújtott be kérelmet a Budapest, Liszt Ferenc Nemzetközi Repülőtér (a továbbiakban: Repülőtér) környezetében zajgátló védőövezet kijelölése iránt. Majd 2008. december 15. napján módosította kérelmét, mely alapján a Nemzeti Közlekedési Hatóság Légügyi Hivatala a 2011. június 28. napján kelt, LR/RK/NS/B/398/0/2011. számú határozatával a Repülőtér környezetében zajgátló védőövezetet jelölt ki. A fellebbezések folytán indult jogorvoslati eljárásban a Nemzeti Közlekedési Hatóság Központ az elsőfokú hatóság határozatát a 2011. december 20. napján kelt, EH/MD/NS/B/276/19/2011. számú végzésével megsemmisítette, és az elsőfokú szervet új eljárás lefolytatására kötelezte.
- [2] A megsemmisítő másodfokú döntés következtében hivatalból újraindult az eljárás 2012. január 9. napján, és ennek során a 2008. december 15. napján előterjesztett kérelem több alkalommal módosításra került 2012. április 2. és 2013. szeptember 20. között. Így a 2008. december 15. napján előterjesztett módosított kérelem, valamint az utóbb említett két időpont közötti módosítások együtt képezték a jelen perrel érintett közigazgatási eljárás alapjául szolgáló védőövezet kijelölése iránti kérelmet.
- [3] A III. rendű alperesi beavatkozó a mértékadó műveletszámok meghatározására azt a módszert alkalmazta, hogy a felvett éjszakai műveletszámból számolta vissza a nappali műveletszámot úgy, hogy az éjszakai műveletszám annak legfeljebb 8 %-a legyen. Így a felvett 50 éjjeli művelet/nap forgalomból kiszámolták a 6 hónapra vonatkozó 9.000 darab éjszakai műveletet, majd ebből kiszámolták a 112.800 darab/6 hónap nappali műveletszámot.
- [4] A megismételt elsőfokú eljárás eredményeként a fenti repülőtér környezetében az elsőfokú hatóság a 2014. augusztus 1. napján kelt, LR/RK/NS/A/1965/0/2014. számú határozatával

zajgátló védőövetet jelölt ki. Az elsőfokú határozat rendelkező része I/2. pontja a mértékadó műveletszámokat, I/3. pontja a repülőtér-használat zajszempontú korlátozó feltételeit, I/4. pontja az érvényesség időtartamát, I/5. pontja a 4. számú mellékleten keresztül a hatóság által jóváhagyott számításokat rögzíti. A rendelkező rész II/1. pontja az elsőfokú környezetvédelmi szakhatósági állásfoglalást, míg II/2. pontja az elsőfokú közegészségügyi szakhatósági állásfoglalást tartalmazza.

- [5] A fellebbezők fellebbezése folytán eljáró alperesi jogelőd a Nemzeti Közlekedési Hatóság Központ, mint másodfokú hatóság a 2016. január 27. napján kelt, EH/MD/NS/A/171/1/2016. számú határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta azzal, hogy az elsőfokú környezetvédelmi szakhatósági állásfoglalás helyett az Országos Környezetvédelmi és Természetvédelmi Főfelügyelőség módosított másodfokú szakhatósági állásfoglalásában foglaltakat kell figyelembe venni. A határozatát többek között a kijelölés alapjául szolgáló számítások ellenőrzésére kirendelt Bera József eseti szakértő szakvéleményére alapította. Megállapította, hogy az elsőfokú hatóság jogszerű döntést hozott, amikor határozatában kijelölte a Repülőtér környezetében a zajgátló védőövetet. Egyértelmű feltételrendszert határozott meg a Repülőtér üzemeltetésében résztvevő felek számára, egyúttal biztosítva azt, hogy a döntésben foglalt kötelezettségek be nem tartása esetén a légiközlekedési hatóság erre irányuló hatáskörében intézkedést tudjon tenni. A védőövet kijelölése összhangban áll a környezetkímélő üzemeltetésre irányuló törekvésekkel, nem ad teret az eddiginél nagyobb zajterhelésnek.
- [6] A törvényszék az alperes által kirendelt szakértő szakvéleménye megalapozottságának a vizsgálatára a per során igazságügyi szakértőt rendelt ki.

A felperesek keresete, az alperes ellenkérelme, a beavatkozók nyilatkozatai

- [7] Az I. rendű felperes kérte az alperesi határozat hatályon kívül helyezését az elsőfokú határozatra – és a szakhatósági állásfoglalásokra, szakértői véleményekre, önkormányzati hozzájárulásokra – is kiterjedően. A perköltség igényét az alperessel szemben 9.000,- forint előzetes tudakozódás költségében jelölte meg, az alperesi beavatkozókkal szembeni perköltség igényét nem tudta megjelölni.
- [8] Kérte az alperest kötelezni más jogalapon történő határozat meghozatalára, a repülőtér üzemeltetési engedélyének módosítására, a tevékenységének megtiltására. Hivatkozott e körben a repülőterek környezetében létesítendő zajgátló védőövezetek kijelölésének, hasznosításának és megszüntetésének szabályairól szóló 176/1997. (X. 11.) Korm. rendelet (a továbbiakban: 176/1997. Korm. rendelet) 6. § (6) bekezdésére, és a környezet védelmének általános szabályairól szóló 1995. évi LIII. törvény (a továbbiakban: Kvt.) 101. § (3) bekezdésére.
- [9] Hivatkozott az államigazgatási eljárás általános szabályairól szóló 1957. évi IV. törvény (a továbbiakban: Áe.), és a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) által szabályozott felperesi jogok megsértésére, a tisztességes ügyintézéshez, a határidőn belül hozott döntéshez való jog sérelmére.
- [10] Kérte annak vizsgálatát, hogy az érintett önkormányzatok a telekhatárra bontás során vizsgálták-e az önkormányzatok hatáskörét a lakóépületek belső terében, a kívülről behatoló zaj és rezgés tekintetében. Kérte vizsgálni a határértékek teljesülését, annak ellenőrzését, a zajgátló védőövet kijelölő eljárásban tett nyilatkozatok jogszerűségét. Kérte ebben a körben bizonyítási eljárás lefolytatását, a kül- és beltéri határértékek teljesülése, ellenőrzése, a határérték túllépés nagyságának bizonyítására.
- [11] Álláspontja szerint a támadott határozat sérti a Ket. 50. §-át, mert a hatóság nem tett eleget a tényállás feltárási kötelezettségének. Nem tárta fel továbbá az ügyfelek körét, így sérti a Ket.

15. §-át is. Nem biztosítottak így ügyféli jogokat, és jogorvoslati jogokat vontak el. A felperes résztulajdonos tulajdonosársai az eljárás megindításáról nem szereztek tudomást.
- [12] Hivatkozott a Ket. 29. § (3) bekezdése és 44. §-ának sérelmére, mert a szakhatóságok eljárása nem volt jogszerű, a szakhatóságok saját nyilvántartásaik alapján mérték fel a zajhelyzetet. Hivatkozott ezzel kapcsolatban a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 5:168. § (1), (2) és (3) bekezdéseire, valamint (5) bekezdésére, és az 5:170. §-ára. Indítványozta a zajtérképeket elfogadó határozat alperesi csatolását. Sérelmezte, hogy az ingatlan-nyilvántartásba a tartós környezetkárosítás tényét nem jegyezték be.
- [13] Szerinte nem tett eleget az alperesi hatóság a Ket. 50. §-a szerinti tényállás feltárási kötelezettségének, mert észlelhetők volna a kérelem hiányosságát. Így a környezeti zaj- és rezgésterhelési határértékek megállapításáról szóló 27/2008. (XII. 3.) KvVM-EüM együttes rendelet (a továbbiakban: 27/2008. KvVM-EüM együttes rendelet), a 176/1997. Korm. rendelet 2. § (1) bekezdés szerint zaj- és rezgésterhelési határértékek meghatározása, ellenőrzésének betartása, a repülőterek környezetében létesítendő zajgátló védőövezetek kijelölésének, hasznosításának és megszüntetésének részletes műszaki szabályairól szóló 18/1997. (X. 11.) KHVM-KTM együttes rendelet (a továbbiakban: 18/1997. KHVM-KTM együttes rendelet) szerinti zajvédelmi terv, tervek, számítások, ellenőrzések határozatai tekintetében. Kérte csatoltatni az alperessel a fenti eljárásokat lezáró határozatokat, számításokat, zajvédelmi terveket, térképeket.
- [14] Állította az 1993. XXXI. törvénnyel kihirdetett, az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló Római Egyezmény (a továbbiakban: Római Egyezmény) több cikkének – főleg a 8. és 10. Cikket – megsértését, a nemzetbiztonsági szolgálatokról szóló 1995. évi CXXV. törvény 74. § a) pont ad) alpontja sérelmét, az alapvető emberi jogok gyakorlásának sérelmét. Hivatkozta a 2001. évi LXXXI. törvénnyel kihirdetett Aarhusi Egyezmény és az Európai Unióról szóló Szerződés és az Európai Unió Működéséről Szóló Szerződés több pontjának sérelmét. Így az emberi jogok, a korlátozhatatlan jogok, élethez való jog, az emberi méltósághoz való jog, a tulajdonhoz való jog, a jogorvoslati jogok és a szennyező fizet elve sérelmét. Hivatkozott továbbá arra, hogy a 27/2008. KvVM-EüM együttes rendelet a környezeti zaj- és rezgésterhelési határértékek megállapításáról rendelkezik. Álláspontja szerint a határértékeket, azok mérését, számítását, a megítélési időt értelmezni sem tudják a hatóságok. Itt hivatkozott külön a 176/1997. Korm. rendelet 2. § (1) bekezdésére. Szerinte a támadott határozatok nem tartalmazzak a külön jogszabályban meghatározott határértékekben zajterhelést, rezgésterhelést. Álláspontja szerint a határozatok nem írtak elő hatékony intézkedéseket a felperesi lakóingatlanhoz kapcsolható határérték feletti terhelés, védelmi jogosultságok tekintetében.
- [15] Hivatkozta továbbá a Ket. 1. § (1), (2), (2/A), (3), (4) bekezdéseit, a 2. § (1), (2), (3) bekezdéseit, a 3. § (1), (2) a)-d) pontjait, a 4. § (1), (2), (3) bekezdéseit, az 5. § (1), (1/A), (2), (3), (4) bekezdéseit, a 6. § (1), (2) bekezdéseit, a 7. §, a 8. §, a 15. § (1) bekezdését, a 29. § (3) bekezdését, a 44. § (1), (9) bekezdéseit, a 72. § (1) bekezdését, a 78. § (1) bekezdését, a 80/A. §-ának sérelmét, továbbá a légitözeledésről szóló 1995. évi XCVII. törvény (a továbbiakban: Lt.) – különösen a 38. § (1), (2) bekezdéseinek, a 39. § (1) bekezdése és a 44. § (2) bekezdése – sérelmét, az Lt. végrehajtásáról szóló 141/1995. (XI. 30.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Vhr.) 18. §-a, a 176/1997. Korm. rendelet 2. § (1) bekezdése, a 27/2008. KvVM-EüM együttes rendelet 1. § a) pontja, a 4. § (1), (2), (3), (4) és (5) bekezdései, a 3. és 4. számú mellékletei, az egészségügyi hatósági és igazgatási tevékenységről szóló 1991. évi XI. törvény 2. és 3. §-a, a Kvt. 1. § (1), (2) bekezdései, a 6. § (1), (2), (3) bekezdései, a 7. §-a, a 8. § (1), (2) bekezdései, a 9. §-a, a 12. § (1), (2), (3), (4), (5), (6), (7), (8), (9) bekezdései, a 31. § (3) bekezdése, a 46. § (4) bekezdése, a 48. § (1), (2), (3), (4) bekezdései, a 48/E. § (1), (2) bekezdései, a 66. § (1) bekezdése, a 110. § (6/A) bekezdése, a 101. § (1)-(6) bekezdései, a 102. § (1) bekezdése, a Nemzeti Közlekedési Hatóságról szóló 263/2006. (XII.20.) Korm.

rendelet (a továbbiakban: NKH rendelet) 8/B. § (5) bekezdése, a környezeti zaj és rezgés elleni védelem egyes szabályairól szóló 284/2007. (X.29.) Korm. rendelet (a továbbiakban: 284/2007. Korm. rendelet) 1. § (1) bekezdése, a 3. § (1), (2), (3) bekezdései, a 4. § (1), (2), (3), (4) bekezdései, az épített környezet alakításáról és védelméről szóló 1997. évi LXXVIII. törvény 1. § (1) bekezdése, a 3. § (1), (2) bekezdései, a 17. §-a, a 30. § (4) bekezdése, Magyarország Alaptörvénye I., II., IV., V., VI., XIII., XV., XIX., XX., XXI., XXII., XXIV., XXV., XXVII., XXVIII., XXX., valamint Q és R. Cikke sérelmét, a Római Egyezmény 1., 2., 6., 8., 10., 13. Cikkének sérelmét, az Aarhusi Egyezmény 1., 4., 5., 6., 7., 8., 9. Cikkének sérelmét, a Ptk. 2:42. §, 2:43. §, 5:13. §, 5:14. §, 5:15. §, 5:17. §, 5:18. §, 5:19. §, 5:21. §, 5:27. §, 5:30. §, 5:35. §, 5:36. §, 5:37. §, 5:43. §, 5:170. §-ainak sérelmét.

- [16] Sérelmezte továbbá a zaj- és rezgésterheléssel kapcsolatosan a felperesi, határérték feletti, veszélyes mértékű zajjal terhelt lakóingatlan zajgátló védőövezetbe sorolásának hiányát. Álláspontja szerint valótlan tartalmú számításokkal, valótlan tartalmú közokiratokkal, térképekkel, jogorvoslati jogok elvonásával, jogszerűtlen eljárásokkal biztosítják a repülőtér tulajdonosa és üzemeltetője részére, hogy ne kelljen zajvédelmi intézkedéseket végrehajtani, közérdekű kisajátítást kérelmezni, kártalanítást, kártérítést fizetni. Ezzel sértik az egyenlő bánásmód szabályait.
- [17] Kérte a tárgyaláson internethozzáférés, kivetítési lehetőség, a tárgyaláson elhangzottak hangrögzítővel történő rögzítésének biztosítását. Az alperes által fel nem tárt pontos tényállás hiánya, valótlan tartalmú nyilatkozatok bizonyítása jelentős részben interneten fellelhető iratok, térképek, számítások, digitális alapon létező anyagok bemutatásával bizonyítható.
- [18] A II. rendű felperes kérte a másodfokú határozatnak az elsőfokú határozatra is kiterjedő hatályon kívül helyezését az alperesi oldal perköltség megfizetésére való kötelezése mellett.
- [19] Tanúbizonyítási indítványokat tett a keresetében részletesen hivatkozottak szerint, továbbá kérte az általa csatolt okiratok bizonyítékként történő elfogadását, továbbá kérte az első- és másodfokú hatóság eljárása során keletkezett hanganyagok becsatolását.
- [20] Sérelmezte, hogy a tárgyi határozat jogerőssé válásával gyakorlatilag korlátlan mértékben tovább emelkedhet felettük a zajterhelés. Itt hivatkozott az elvégzett méréseire, amivel jelezte a zaj mértékének emelkedését. Sérelmezte, hogy a támadott határozatok nem tartalmazzák az alapvető adatokat, amiket a keresetében hivatkozott. Itt utalt a Budapest-Ferihegy Nemzetközi Repülőtér zajgátló védőterületéről és zajgátló övezeteiről szóló 17/1984. (XI.16.) KM rendeletre (a továbbiakban: 17/1984. KM rendelet), a 18/1998. Rendelet (helyesen:18/1997. KHVM-KTM együttes rendelet) 5. § (1), (2) bekezdéseire. A repülőtér a fenti adatokat a zajgátló védőövezet számításához nemhogy nem mellékelte, hanem szándékosan nem azokból indult ki, amit a hatóságok és azok szakértői elfogadtak. Álláspontja szerint nincs tiltva az a megoldás, hogy elsőként az éjszakai műveletszámok legyenek rögzítve. Hivatkozott a 18/1998. Rendelet (helyesen:18/1997. KHVM-KTM együttes rendelet) 12. §-ára. Álláspontja szerint a 17/1984. KM rendelet és a 11/1984. számú Utasítás tartalmazták az alapadatokat.
- [21] Álláspontja szerint a határozatokban nincsenek benne intézkedések a túllépésre, és a határérték betartásához szükséges korlátozások sem. Véleménye szerint a határozatok olyan repülőutakat tartalmaznak, amelyekre nem volt Ket. szerinti eljárás, így egyetlen jogszerű határozat nem lelhető fel. Hivatkozott a Ket. 50. § (1) bekezdésének sérelmére. A 2012. AIP-ben olyan repülőútvonalakat vezettek be, amelyeket a bíróság által korábban kirendelt szakértő szerint nem lehetett volna bevezetni. A Pataki-féle szakvéleményt a bíróság elfogadta, így kéri, hogy az abban megállapított lényeges tartalmi elemeket okirati bizonyítékként vegye figyelembe a bíróság. Hivatkozott a Ktv. 68. § (1) bekezdésére, arra, hogy hatástanulmányra is szükség lett volna. Részletesen kifejtette álláspontját az indulási szögekkel kapcsolatban. Kérte a keresetében részletezett iratok kikérését a nyomozóhatóságtól. A 2012. AIP-be nem kerülhettek volna be az új útvonalak, így az ingatlana feletti légteret korábban jogszerűtlenül használták, és használják ma is, ezeket a határozatokban legalizálni nem lehet. A zajgátló védőövezet

kijelölése nem a valós tényeken alapul, és a kijelölésben számolt övezethatárokat nem lehetett leellenőrizni. A határozatok nem tartalmazzák a 18/1997. KHVM-KTM együttes rendelet által előírt alapadatokat. Lehetetlenné vált annak leellenőrzése. Itt sérül a Ket. 1. § (1) bekezdése. A zajt méréssel ellenőrizni nem voltak hajlandóak, sérült a Ket. 50. § (1) bekezdése, valamint a Ktv. 68. § (1) bekezdése is. Hivatkozott a tényleges zajterhelés meghatározására és ellenőrzésére méréssel. A jelenlegi állapotot a keresetében részletezett mérési eredményekkel kívánta bemutatni. Hivatkozott a 18/1997. KHVM-KTM együttes rendelet 5. melléklet 7. pontjára, továbbá arra, hogy a 27/2008. KvVM-EüM együttes rendelet 4. számú mellékletében szereplő határérték betartásához az ingatlana felett jelentősen csökkenteni kellene a jelenlegi repülési műveletek számát, nem pedig újabb műveletekkel terhelni azt. Hivatkozott a 28/1994. (V.20.) AB Határozatra is. Indítványozta a keresetében rögzített Btk-ba ütköző cselekményre figyelemmel a nyomozóhatóság hivatalból történő értesítését. Álláspontja szerint a Ket. szellemével ellentétes volt a közmeghallgatás, amely sértette a Ket. 1. §-át, a 2. §-át, az 50. §-át, a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 119. §-át és a 18/1997. KHVM-KTM együttes rendelet 1. § (1) bekezdését. Indítványozta a vecsési közmeghallgatás hanganyagának meghallgatását, az ezzel kapcsolatos releváns tanúk kihallgatását.

- [22] Hivatkozott a környezetvédelmi szakhatóságok jogszabálysértő szakvéleményeire. Szerinte a stratégiai intézkedési terv a 2012-es stratégiai zajtérképre épülne, amely semmilyen konkrét intézkedést nem tartalmaz a határérték feletti zaj csökkentésére, illetve azt is megengedi a fenti szakhatósági állásfoglalás, hogy ott, ahol még nem érte el a határértéket, még növelheti is a repülőtéren a zajt. A 2013-as stratégiai intézkedési tervet a 2012-es stratégiai zajtérképpel együtt az EU-nak meg kellett volna küldeni. Hivatkozott a Ktv. 102. § (2) bekezdésének sérelmére, továbbá arra, hogy a Környezetvédelmi Felügyeletnek a Ktv. szerint a környezetvédelmi működési engedélyt azonnal vissza kellett volna vonnia. Sérelmezte, hogy a környezetvédelmi hatóság a korábbi, fővárosi törvényszéki ítéletben megjelölttől eltérő jogalapon folytatta le a felülvizsgálati eljárást. A szakhatósági állásfoglalás nem a Ktv-nek megfelelően készült, mert sem a felügyelet, sem a főfelügyelet nem mérte fel a jelenlegi állapotot, és többek között ezért is alkalmatlan a környezetvédelmi helyzet megítélésére, így a zajgátló védőövezet kijelölésében tett szakhatósági végső állásfoglalás is jogszabálysértő.
- [23] Az ÁNTSZ szakhatóság jogszabálysértő szakvéleményeivel kapcsolatban előadta, hogy a X. kerületi haláleseti statisztika kimaradt a szakhatósági állásfoglalásból. A kijelölt zajgátló védőövezet az egészségügyi kockázatok tekintetében nem mutat valós helyzetet. Ezért az ÁNTSZ szakhatósági állásfoglalásai nem felelnek meg a jogszabályoknak, így azok érvénytelenek.
- [24] Álláspontja szerint a repülőtéren nyilvánosan nem található meg a működési engedélye.
- [25] A III. rendű felperes kérte a másodfokú határozatnak az elsőfokú határozatra is kiterjedő hatályon kívül helyezését, és az elsőfokú hatóság új eljárás lefolytatására kötelezését. Perköltség igényét a jogszabály alapján megállapítandó, és áfával növelt összegű ügyvédi munkadíjban, valamint a másodfokú közigazgatási eljárásban lerótt közigazgatási díjban jelölte meg, melynek megfizetésére az alperest és az alperesi beavatkozókat egyetemlegesen kérte kötelezni.
- [26] A 2016. február 23. napján kelt keresetében sérelmezte, hogy az elsőfokú hatóság nem vizsgálta meg a közigazgatási eljárás során 2013. október 30-án és 2014. május 14-én benyújtott véleményeit, az alperes pedig az érdemi és eljárásjogi észrevételei körében csak általános megállapításokat tett, az abban felvetett kérdéseket érdemben nem vizsgálta.
- [27] A 2016. május 17. napján kelt keresetet kiegészítő beadványában hivatkozott arra, hogy a támadott első- és másodfokú hatóság határozata eltér az eljárást megindító cselekmény időpontjának megjelölésében. Az elsőfokú határozat 1999-et jelöl meg, míg a másodfokú

határozat 2012. január 9-et. Így nem egyértelmű, hogy a hatóság milyen eljárást folytatott, és az mikor kezdődött.

- [28] Hivatkozott az ügyintézési határidő be nem tartására. Az elsőfokú eljárás 2012. január 9. napján indult, és 2014. augusztus 1-jén zárult. Az ügyintézési határidő az NKH rendelet alapján 3 hónap, mely a 2012. november 17. napjától a 323/2012. (XI.16.) Kormányrendelet hatályba lépésével 6 hónapra módosult. Végül 2013. április 11. napján terjesztette elő a kérelmező az egyeztetési dokumentációt. Ugyan a Ket. 33. § (3) bekezdés c) pontja szerint a hiánypótlásra és a tényállás tisztázására fordított idő nem számít bele az ügyintézési határidőbe, nem indokolható, hogy az eljárás megkezdését követően több mint 1 évig gyakorlatilag meg sem indult az eljárást, majd további 14 hónap telt el a kijelölt határozat megszületéséig. Összesen 31 hónapot vett igénybe az elsőfokú megismételt eljárás lefolytatása, ami a rendeltetésszerű joggyakorlás elvének és a joggal való visszaélés tilalmának sérelmét felveti. Sérelmezte a Ket. 4. § (1) bekezdésének megsértését, tehát a határidőben hozott döntéshez való jog sérelmét. Álláspontja szerint az elhúzó eljárás már a hitelét veszítette, az alapadatok elavultak, tehát a repülőtér úgy üzemel, hogy az üzembentartási engedély egyik alapfeltétele nem teljesül.
- [29] Hivatkozott a 18/1997. KHVM-KTM együttes rendelet 5. § és 6. §-ára, valamint a 27/2008. KvVM-EüM együttes rendeletre. Sérelmezte, hogy a kérelmező a számítási eljárás tekintetében eltért a 18/1997. KHVM-KTM együttes rendeletben foglaltaktól, erre vonatkozó engedélyt kapott a hatóságtól annak ellenére, hogy a Vhr. 6. § (3)-(4) bekezdései alapján csak a normatív zajadatok tekintetében térhet el a hatósági engedély mellett. Nem tartja elfogadhatónak a szakértő azon megállapítását, hogy nem jogszabályi feladat minden tényezőt természetesen leírni, és részletesen bemutatni. A Rendelet nem engedi meg a határértéktől való eltérést. A pályázarak heti rendszerességgel előfordulnak, az elmúlt években többször előfordult hetekig tartó, hosszú időtartamú pályázár, tehát nem nevezhetők rendkívülinek ezek. A 27/2008. KvVM-EüM együttes rendelet meghatározza a megítélési időt, és abban nem szerepel, hogy a zajterhelési határértéket 6 hónapra kell érteni, hanem nappali 16, és éjszakai 8 órára. A számítási tervdokumentáció nem tartalmaz előre becsült utas- és árutonna forgalmi adatokat, fejlesztési tendenciát. Kizárólag a gyakorlatban alkalmazott 50 művelet/éjszaka forgalomból visszszámolt nappali mértékadó forgalmat tartalmazza, mint a következő 10 év becsült forgalmát. Az éjszakai műveletszámot önkényesen határozta meg a repülőtér üzembentartója, továbbá mélyalvás időszakára tervezett 6 művelet betartása rendszeresen sérül. Nem tartalmazza a dokumentáció a légi járművek fejlesztési tendenciáit sem. A mértékadó műveletszám meghatározása nem elégíti ki a követelményeket. A tervezés alapjául szolgáló 18/1997. KHVM-KTM együttes rendelet 5. §-a értelmében mind a tervezett utas és árutonna forgalom alakulását, mind a tervezett fel- és leszállási műveletszámok alakulását figyelembe kell venni a mértékadó forgalom meghatározásánál. A repülőtérrend a tervezéssel nincs összefüggésben. A repülőtérrend a házirendhez hasonlóan a betartandó előírások, jogok és kötelezettségek gyűjteménye a repülőtér használok részére. A repülőtérrend nem szabályozó dokumentum, hanem a szabályokat megjelenítő tájékoztató kiadvány, így az abban közölt adatok nem szolgálhattak alapul az elsőfokú határozathoz.
- [30] Álláspontja szerint önkényesen felvett éjszakai gépmozgás-számból számolták vissza a nappali mértékadó műveletszámot. Az éjszakai 50 művelet/napból kiszámították a 6 hónapra vonatkozó 9.000 darab műveletet, majd a nappali 112.000/6 hónap mértékadó műveletszámot. A nappali műveletszám így túlbecsült. A számítás véleménye szerint számszakilag is hibás. A legforgalmasabbnak tekintett 6 hónap (május-október) nem 180 nap ugyanis, hanem 184, és akkor az éjszakai mértékadó műveletszám 9.200, a nappali mértékadó műveletszám pedig 115.000 művelet.
- [31] Indítványozta a fentiekben előadottak alátámasztására környezetvédelmi igazságügyi szakértő perben történő kirendelését.

- [32] A IV. rendű felperes kérte a keresetlevelében felsorolt határozatok, végzések és szakhatósági állásfoglalások hatályon kívül helyezését, új eljárásra kötelezés nélkül. Álláspontja szerint jelen perben azon korábbi döntések felülvizsgálata is kérhető, amelyek nem voltak önálló jogorvoslattal támadhatók. Perköltség igényét az általa részletezett készkiadásokban jelölte meg az alperesi oldallal szemben.
- [33] Sérelmezte, hogy 1999. óta van folyamatban közigazgatási hatósági eljárás zajgátló védőövezet kijelölésére. Hivatkozott a 176/1997. Korm. rendelet 29.§ (1) bekezdésének, a Római Egyezmény 1. és 13. Cikkének sérelmére. Utalt arra, hogy a bírósági jogorvoslat ellehetetlenítésével megsértették az Áe. 2. és 15. §-át, valamint a Ket. 1., 4. és 33. §-át.
- [34] Sérelmezte, hogy 2013. január 28. napján az elsőfokú hatóság új tervdokumentáció készítésére szólította fel a kérelmezőt. A hiánypótlásra a Ket. 37. § (3) bekezdés értelmében, a kérelem beérkezésétől számított 8 napon belül van lehetőség. Tehát 2012. január 17. napjáig lett volna erre lehetőség a tárgyi esetben. Ezek után már szabálytalan volt a 2012. április 10. és június 8. napja szerinti hiánypótlás, továbbá a 2013. január 28. napján tett hiánypótlási felhívás is, amely a teljes tervdokumentáció teljes újraalkotására, gyakorlatilag új kérelem benyújtására kötelezte a kérelmezőt. A 2013-ban benyújtott új tervdokumentáció elfogadásáról szól a támadott határozat. Az eljárás tárgyának folyamatos változásával sérült a Ket. 1. § (1)-(2) bekezdései, a 2. § (1) bekezdése és a 4. § (1) bekezdése. Eljárás közben nem lehet új kérelmet benyújtani, új kérelem esetén új eljárást kell indítani. Új eljárás megindítása akkor lehetséges, ha a régi eljárás lezárult. Ha a kérelmező új kérelmet terjeszt elő, akkor úgy kell tekinteni, hogy a régít visszavonta. Sérült tehát a Római Egyezmény hatékony jogorvoslathoz fűződő jogra vonatkozó cikke.
- [35] Sérelmezte, hogy az alapeljárás kérelme, illetőleg az alapeljárás megindításának dokumentuma nem található meg az iratok között. Az első irat az 1999-es tervdokumentáció, ehhez azonban nem kapcsolódik kérelem. Sérült tehát a 176/1997. Korm. rendelet és a 18/1997. KHVM-KTM együttes rendelet. Hogyha nincs eljárást megindító kérelem akkor a kifogásolt határozatok nem határozatok, hiszen sosem indult közigazgatási eljárás. A hatóság megsértette a Római Egyezmény 1. és 13. Cikkét, valamint az Áe-t és a Ket-et, amikor az eljárást megindító végzés nélkül folytatta le. Mindezen fenti jogszabálysértésekkel sérült a tulajdonhoz, a háborítatlan családi és magánélethez, valamint a hatékony jogorvoslathoz fűződő jog. Amikor 1999-ben a tárgyi ingatlanba költözött, senki nem értesítette őt az eljárás megindításáról. Ez már a tisztességes eljáráshoz fűződő jogát sérti. Nem indult új eljárás a kérelemváltozások során, így ezáltal ismételtelen nem került tájékoztatásra az ügyfélnek minősülő helyi lakos. Sérült tehát az Áe. 13. § (1) bekezdése, a Ket. 29. § (3) bekezdés b) pontja, az 1. § (1) bekezdése és a 4. § (1) bekezdése, tehát a hatékony jogorvoslathoz való jog.
- [36] Sérelmezte, hogy az 1999-es tervdokumentáció nem számol azzal, hogy Rákoshegy és Vecsés felett van légi forgalom. A 2008-as és 2013-as változat viszont igen, még hozzá elég komoly mértékben. A kérelem tehát komoly mértékben változott az eljárás során. Ez pedig olyan módosítás, amely a 176/1997. Korm. rendelet 4. §, különösen a 4. § (2) bekezdés b) pontja alapján a repülőtér működési feltételeinek jelentős mértékű megváltoztatásának minősül, és új zajgátló védőövezet kijelölésére kötelez, miközben a hatóság még mindig a régi eljárás lefolytatásán fáradozik. Kifogásolta a környezetvédelmi hatóság, mint szakhatóság állásfoglalását, mely a Római Egyezmény 2. Cikkében deklarált élethez való jog és az egészséges élethez való jog megsértéseként jelentkezik. Azáltal, hogy a határozat fel- és leszállási útvonalakat jelöl ki és hagy jóvá, ráadásul magasságkorlátozás nélkül, beleavatkozik az érintett ingatlanok tulajdonosainak jogaiba. A tárgyi ingatlanra a határozat nem ad meg minimális átrepülési magasságot. Mindezekkel sérül a tulajdonhoz és birtokláshoz való jog, a Ptk. 5:13. §, 5:17. §, 5:22. §, valamint a 2007. évi XLVI. törvénnyel kihirdetett Chicagói Egyezmény 2. számú függeléke, és az Lt. 71. § 19. pontja. Figyelmen kívül hagyták továbbá az eljárásba becsempészett rákoshegy és vecsési útvonalak azon tulajdonságát, hogy alacsony

magasságon történő átrepülést jelentenek lakóházak felett. A Ptk. 5:27. §-a lehetővé teszi a közérdekű használatot. Használati jog bejegyzése azonban nem történt, így a közérdekű használat feltételei nem állnak fenn. A 13L és 31L leszállás, és a 13R felszállási útvonalak használata jogosulatlan behatásnak minősül, melynek kizárására a Ptk. 5:13. §-a értelmében a tulajdonosnak joga van. A tárgyi repülési útvonalak használatával a repülőtér üzemeltetője elvonja a tulajdonosok Ptk. 5:22. §-a szerinti jogát. A tulajdonjog érvényesítése polgári eljárás tárgyát képezheti. Ebben az esetben viszont az alperes közigazgatási eljárásban vonja el a rákoshegyi és vecsési ingatlanok tulajdonosainak jogait, és adja át azokat arra illetéktelen személyeknek. Ezzel sérül a Római Egyezmény 1. Cikke. Gyakorlatban a repülőtér beszivárgása történt az érintett területekre. A tárgyi ingatlan megvásárlásában szerepet játszott, hogy tudták, hogy az ingatlanuk azon a területen fekszik, ahol nincs légi forgalom. A gépek először szórványosan jelentek meg, majd egyre gyakoribbá vált a közlekedésük. Ezzel sérült a tulajdonhoz, valamint a családi és magánélethez való jog. Mindezen fenti indokolás szerint sérültek a felperes polgári és emberi jogai.

- [37] Az V. rendű felperes kérte a keresetlevelében felsorolt határozatok, végzések és szakhatósági állásfoglalások hatályon kívül helyezését, új eljárásra kötelezés nélkül. Álláspontja szerint jelen perben azon korábbi döntések felülvizsgálata is kérhető, amelyek nem voltak önálló jogorvoslattal támadhatók. Perköltséget igényelt az alperesi oldallal szemben.
- [38] Kérte a IV. rendű felperes által benyújtott felülvizsgálati kérelemben szereplő emberi jogi kérdések elbírálását a hatásterületen élő személyek, különösen az egyesület tagjai tekintetében általánosságban is.
- [39] Indítványozta Bera Józsefnek, a közigazgatási eljárás során kirendelt szakértőnek a meghallgatását.
- [40] Sérelmezte, hogy a kérelemre induló eljárásban nem lehetséges fel az eljárást megindító kérelem. Álláspontja szerint az első és másodfokú határozat ellentmond egymásnak az eljárás megindítása tekintetében (1999. január 4-én benyújtott, illetve 2008-ban benyújtott megváltoztatott kérelem). Kérte alperest kötelezni annak az iratnak a bemutatására, amely alapján az eljárást lefolytatta. Ha nem tud az alperes kérelmet bemutatni, akkor kérte a határozat hatályon kívül helyezését, mert nem volt államigazgatási, illetve közigazgatási eljárás. Ha az alperes 1999. január 4-én benyújtott tervdokumentációt jelöli meg kérelemként, akkor kéri a hatályon kívül helyezést azon az alapon, hogy a határozat nem az ügy érdekében, nem a benyújtott kérelem alapján történt. Amennyiben más iratot jelöl meg a hatóság, akkor kéri a hatályon kívül helyezést azon az alapon, hogy a hatóság az új kérelem benyújtásakor a régi eljárást nem zárta le, és nem indított új eljárást.
- [41] Az eljárás elhúzóásával kapcsolatban kiemelte, hogy a 176/1997. Korm. rendelet szerint a zajgátló védőövezet kijelölésének végső határideje 1998. december 31. napja. Az eljárás megindításakor ez a határidő már lejárt. Így a kérelem azonnali elutasításának lett volna helye.
- [42] A Rákoshegy és Vecsés feletti átrepülések kérdése kapcsán megjegyezte, hogy a korábbi zajgátló védőövezet kijelölésben ilyen nem volt.
- [43] A Római Egyezmény 1. és 3. Cikkének, a magántulajdonhoz és a háborítatlan családi és magánélethez való jognak a sérelmet is állította. Egyrészt mert a jogszabályi határidő eltelte után indította meg az eljárást a hatóság, továbbá mert az eljárást 17 évig húzta, harmadszor pedig azért, mert nem tartotta be a jogszabály azon rendelkezését, hogy a védőövezet új kijelöléséig a régi kijelölés során figyelembe vett szabályokat be kell tartani.
- [44] Hivatkozta, hogy az Áe. 15. § 1. pontja alapján az elintézési határidő 30 nap. Ez 1999. február 3. napján lejárt. Az elsőfokú határozat csak 2002. március 20. napján született meg. Megsértette ezzel a hatóság az Áe-t, valamint a Római Egyezmény 1., 3., és 13. Cikkét. A megismételt eljárás 2012-ben indult. A Ket. szerint az ügyintézési határidő 30 nap, az 5. § (8) bekezdés i) pontja szerint zajgátló védőövezet kijelölése esetén az NKH rendelet alapján ez 3 hónap. A hatóság megsértette a Ket. ügyintézési határidőre, és hiánypótlásra történő felhívásra vonatkozó

rendeleteit, a Ket. 4. § (1) bekezdését, a Római Egyezmény 1., 3. és 13. Cikkét. Az eljárás 17 éven át való elhúzásával megvalósult az emberi jogok sérelme. Az elsőfokú hatóság határidő mulasztása kihatott az ügy érdemére, mivel az elhúzódás miatt elavultság okán kellett új tervdokumentáció benyújtására kötelezni a kérelmezőt.

- [45] Az Áe. 13. § (2) bekezdése szerint az eljárás megindításáról az ügyfelet értesíteni kell, nagy számú érdekelt esetén pedig közhírré kell tenni az eljárás megindítását. Az 1999-ben indult eljárás iratai közt ilyenek nincs nyoma. Az Áe. 45. §-a szerint a határozatot kézbesítés, kihirdetés, vagy közszemlére tétel útján lehet közölni. A 2002-ben született határozatot a minisztérium, a kérelmező és az ügyben szakhatóságként közreműködő szervek megkapták, egyéb ügyfelekkel nem lett közölve. A 2002-es másodfokú eljárásról nem értesítettek senkit. A 2011-es határozatot a résztvevő ügyfelek kapták és a hatóság, valamint a Kormány honlapján került közzétételre. Az eljárás megindításáról nem értesített, így arról nem tudó ügyfeleket a határozatról senki nem értesítette. A Ket. 28/D. §-a szerint hirdetményi úton nem közölhető az eljárás megindításáról szóló értesítés. A hatóság az eljárás megindítását hirdetményi úton tette közzé. Ezzel sérült a Ket. 5. § (1) bekezdése. A jogsértésnek az ügy érdemében azért van jelentősége, mert a tárgyi esetben sokan vannak, akik zajgátló védőövezet kijelöléséről mindaddig nem is hallottak, amíg a repülőgépek a házuk felett meg nem jelentek. Szép számmal találni olyan lakosokat, akik nem tudják, hogy ebben az eljárásban kéne jogorvoslatot keresni a házuk feletti légi forgalommal szemben.
- [46] Hivatkozta továbbá, hogy a hatóság az iratbetekintés során megtagadta a tervdokumentáció elektronikus, illetve papír alapú másolatának kiadását a részére, ezzel megsértette a Ket. 1. § (2) bekezdését, a 2. § (1) bekezdését és a 69. § (5) bekezdését. Az iratbetekintés során egyes ügyfelek részére nem bocsátotta rendelkezésre azokat a határozat szerint lényeges információkat, amelyek a hatóságnak rendelkezésre álltak. Ezért az ügyfelek a Ket. szerinti nyilatkozattételi jogot érdemben gyakorolni nem tudták. A közmeghallgatás hangfelvételének kiadását is kérték, de azt elutasították. A jegyzőkönyvbe foglalt közmeghallgatási anyag nem a valóságot tükrözi. Indítványozta dr. Veron Zsolt tanúkenti kihallgatását a hangfelvétel bemutatása kapcsán. Sérelmezte mindezek kapcsán a Ket. 5. § (1) bekezdése szerinti ügyféli jogok előmozdítása kötelezettségének sérelmét, és a 4. § (1) bekezdése szerinti tisztességes ügyintézéshez való jog sérelmét. A nyilatkozattételi jog gyakorlásához ugyanis szükség van azon dokumentumok ismeretére, amelyeket a hatóság bizonyítékként figyelembe vesz a határozat hozatalakor.
- [47] Álláspontja szerint az NKH rendelet 5. §-a, és 5/A. §-a, valamint az Lt. 71. § (1) bekezdése alapján megállapítható, hogy nem megfelelő hatóság járt el az eljárás során másodfokon tekintettel arra, hogy a repteret állami célú műveletekre is használják. Tehát a másodfokon eljáró hatóság semmiképp sem hozhatott volna érdemi határozatot az ügyben. Hatáskör hiányában megsértették a Római Egyezmény 3. és 13. Cikkét.
- [48] Sérelmezte, hogy a hatóság nem vizsgálta azt, hogy a repülőtér üzemeltetője rendelkezik-e a repülőtér céljaira igénybe vett ingatlanokra tulajdonjoggal, vagy használati joggal. Nem rendelkezett továbbá az ingatlanok közérdekű használatáról, kisajátításáról, emiatt a közérdekű használat feltételei nem adóttak. Állította a Ptk. 5:13. §, 5:22. §, 5:26. §, 5:27. §, 5:17. §-ának, az Lt. 71. §-ának, a Chicagói Egyezmény 2. számú mellékletének sérelmét. Bizonyítási indítványként kérte a fel- és leszállási útvonalak bemutatását, a 300 m alatti repülési műveletekkel érintett ingatlanok bemutatását, és annak megjelölését, hogy összességében mely ingatlanokat használja a repülőtér üzemeltetője le- és felszállásra, továbbá a rákoshegyi pályavég használata kapcsán annak bemutatását, hogy a hatóság hány esetben állapított meg vészhelyzeti használatot. Kérte külön nyilatkozatni az alperest a Berzsenyi u. 9/A. szám alatti ingatlanra vonatkozóan. Sérelmezte, hogy a használatért díjat az ingatlanok tulajdonosai nem kapnak.

- [49] A 176/1997. Korm. rendelet 2. § (1) bekezdése, a 27/2008. KvVM-EüM együttes rendelet, és a 284/2007. Korm. rendelet 3. § (1) bekezdése alapján kérte kötelezni alperest annak bemutatására, hogy a mérési adatok szerint hol volt zaj-határérték túllépés. A zajgátló védőövezet valóban ott lett-e kijelölve, ahol a zaj túllépi a külön jogszabályban meghatározott határértékeket, teljesül-e az a követelmény, hogy a külön jogszabályban meghatározott határérték feletti, veszélyes mértékű zaj nem terheli a környezetet.
- [50] A mértékadó műveletszámok kiszámítása tekintetében előadta, hogy a 18/1997. KHVM-KTM együttes rendelet 3. § (1) bekezdés c) pontja szerint a mértékadó műveletszám a kiinduló adatok része. Tekintettel az 5. § (1) bekezdésére hiányolta a kiinduló adatokat a tervdokumentációból. A hatóság és a szakértő véleménye szerint a jogszabály implicite nem írja elő ezen adatok feltüntetését a tervdokumentációban. Álláspontja szerint azonban a kiinduló adatok helyessége így nem ellenőrizhető a tárgyi esetben. Tehát az alperes nem tett eleget a Ket. 50. §-a szerinti tényállás tisztázási kötelezettségének. Álláspontja szerint a mértékadó műveletszámok nem derülnek ki, a hatóság a határozatában felülbírált a szakértőt. Álláspontja szerint jelentősége van annak, hogy a mértékadó műveletet művelet/napban, vagy művelet/éjszakában számolják. Sérelmezte, hogy a nappali összes, illetőleg a pályavégenkénti megoszlás nem került feltüntetésre. A mértékadó forgalom félévre történő meghatározása, és az ezzel végzett számítás hozzájárul ahhoz, hogy a kijelölés ne feleljen meg a 176/1997. Korm. rendelet 2. §-ának, a 27/2008. KvVM-EüM együttes rendelet, és a 284/2007. Korm. rendelet előírásainak.
- [51] Kifogásolta, hogy a tervdokumentáció tartalmi hiányosságokban szenved (sugárfék zajhatása, állóhelyek zajterhelése, hajtóműpróbázás zaja, magassági profil bemutatása, egyes gépkategóriák sebességi adatai, teljesítmény és repülési konfiguráció adatai). Itt hivatkozott a 18/1997. KHVM-KTM együttes rendelet 3. § (1) bekezdés c-d) pontjaira, az 5. § (1) bekezdésére, a 3. § (1) bekezdés e) pontjára, és a 4. § (2) bekezdésére. Indítványozta Bera József eseti szakértő bíróság általi meghallgatását. Sérelmezte továbbá a 4.§ (3) bekezdésében foglaltak hiányát. A szakértő nem válaszolta meg a feladatát képező kérdéseket. Fenntartotta annak lehetőségét, hogy további szakértő kirendelését indítványozza, amennyiben a közigazgatási eljárásban kirendelt szakértő szakvéleménye a kérdés eldöntésére nem elegendő.
- [52] Állítása szerint a kiinduló adatok hiányosan lettek záradékolva, így a hatóság nem tett eleget a Ket. 50. §-a szerinti tényállás feltárási kötelezettségének. Ezért – az iratanyagban fellelhető adatok alapján – a szakértő az ellenőrzést nem tudta elvégezni. A kiinduló adatok hiányosak, tehát a számítás csak a QSI fájlok birtokában végezhető el, amelyek nem lettek az iratanyag részei. Kérte a QSI fájlok megmutatását. Ezek hiányában kérte az elsőfokú határozat hatályon kívül helyezését. Rámutatott, hogy a szakvélemény szerint az ügyfelek feladata olyan számítások elvégzése, amelyekkel az általuk megismerni kívánt adatokat megkaphatják. A szakvélemény ezen részét nem tartotta egyértelműnek. Álláspontja szerint a hatóság igyekezett a szoftverhasználat kérdésében zavart kelteni, ezzel megsértette a Ket. 4. § (1), 1. § (1) és (2) bekezdését, és a 2. § (2) bekezdését. Azzal, hogy a számítás kiinduló adatainak egy részét nem adta át, ellehetetlenítette a nyilatkozattétel lehetőségét, és mai napig nem tudják, hogy mi alapján számolták ki az övezeteket.
- [53] Álláspontja szerint a rákoshegyi pályavég forgalma alultervezett. A tervdokumentáció 2013-2022 időszakra ad meg mértékadó műveletszámokat. Ezt kell összehasonlítani a 2013-2015. időszakban megvalósult tényleges mértékadó műveletszámmal. Az összehasonlítást a rákoshegyi pályavégre a keresetben részletezett táblázat tartalmazza. A táblázatból látszik, hogy a tervezett műveletszámok erősen alultervezettek. Így olyan mértékű a túllépés, hogy ez a repülőtér működési feltételeinek jelentős mértékű változását jelenti és hatásvizsgálat köteles lett volna. Részletezte az alultervezettség okát. A mérési jegyzőkönyvben rögzített műveletenkénti zajterhelés alapján kiszámította, hogy hány 13L leszállás okoz határérték túllépést éjszaka. Ennek során indítványozta az alperes kötelezését számítás bemutatására, a szakértő kötelezését, nyilatkoztatását a keresetben részletezettek szerint. A 176/1997. Korm.

rendelet 6. §-a értelmében a határozat kötelező tartalmi eleme a jóváhagyott számítás. A határozattal jóváhagyott útvonalak azonban sok esetben nem tarthatók. A Ket. 88. §-a alapján a határozatban foglaltak teljesítésének ellenőrzése a hatóság feladata. Kérte nyilatkoztatni a hatóságot az előírt útvonalak tartásának ellenőrzéséről.

- [54] Álláspontja szerint a határozatban előírt korlátozások nem szolgálják a zajterhelési határérték betartását és kiemelte, hogy azok valójában nem is korlátozások, hanem korlátozott engedélyek. A hatóság figyelmen kívül hagyott számos tényezőt, ezzel elmulasztotta a Ket. 50. § szerinti tényállás feltárási kötelezettségét, és a valós zajterhelés a számítottnál lényegesen nagyobb. A korlátozások, ellenőrzések kapcsán kérte a keresetében részletezett számok rendelkezésre bocsátását. Kérte az indokokat és annak bizonyítását, hogy a hatóság valóban csak kényszerhelyzetben engedélyezi idegen ingatlan használatát. Nem megfelelően indokolt műveleteknél kérte bemutatni az alkalmazott szankciót is.
- [55] A határozat érvényessége a jogerőre emelkedéstől számított 10 év, azaz 2026. január 26. napjáig érvényes. A tervezés időszaka azonban 2013-2023. A másodfokú határozat módosításának lett volna helye, hogy valóban csak a kérelem ügyében döntsön a hatóság. Így viszont tervezés nélkül 3 évvel meghosszabbította az elsőfokú határozatot.
- [56] A számítási algoritmus tekintetében rögzítette, hogy az Azb.2008 nem alkalmazható. Nem igazolódott továbbá, hogy a Soundplan megfelel a magyar jogszabályoknak. Kérte a bíróságtól az alperes és a szakértő kötelezését arra, hogy mutassa be az Azb.2008 számítási módszert, továbbá mutassa be a keresetében ebben a körben kértet, hol található mindezek a kiinduló adatok között, ezen adatok hol található a tervdokumentációban, hogy ezek nélkül, hogy lehet számolni, továbbá, hogy hogyan lehet ellenőrizte azt, hogy a repülőtér üzemeltetője mivel számolt. A 2012-es stratégiai zajtérképpel összehasonlítva megkérdőjelezhető álláspontja szerint a zajgátló védőövezet számítás eredménye. Érthetetlennek tartja, hogy hogyan lehetséges, hogy azonos számítási módszer, azonos normatíva adatbázis, és azonos bemenő paraméterek esetén a műveletszám növekedése mellett csökkent a határérték feletti zajjal terhelt területek nagysága.
- [57] Sérelmezte, hogy a határozat nem jelölt ki „A” jelű övezetet. Ennek kijelölése a 176/1997. Korm. rendelet 2. és 3. §-a értelmében kötelező. Ennek azért van jelentősége, mert a körülmény ismeretében a kérelem elutasításának lett volna helye, azaz a mulasztás kihatott a döntésre.
- [58] A 18/1997. KHVM-KTM együttes rendelet 13. § (3) bekezdés a) pontja a zajmonitor-rendszernek alkalmasnak kell lenni arra, hogy az övezethatárokon a tényleges zajterhelésről megbízható eredményt adjon. A zajmonitor-rendszer azonban jelenlegi állapotában nem felel meg a 13. § (3) bekezdés követelményeinek. A 18/1997. KHVM-KTM együttes rendelet 5. számú melléklet 7. pontja szabályozza a repülőtér forgalmának szabályozását. Kérte az alperes kötelezését annak megadására, hogy 2015. évben mennyi volt az összes átrepülés zajküszöbérték meghaladásának időtartama a zajmonitor-rendszer 3. számú mérőállomásán.
- [59] Álláspontja szerint a környezetvédelmi szakhatóság állásfoglalása érdemi információt nem hordoz. A mértékadó műveletszám a hatályos környezetvédelmi engedélyben szereplőnek a felét sem éri el. A Kt. 82. §-a szerint az engedélyekben foglalt körülmények tervezett, jelentős megváltozását a környezetvédelmi hatóságnak 15 napon belül be kell jelenteni. A környezetvédelmi hatóság tisztában volt a tervezett, jelentős változással. Tehát elmulasztotta a Ket. 82. §-a szerinti kötelezettségét, így jelen eljárásban a kérelmező repülőtér működését fel kellett volna függeszteni. A környezetvédelmi hatóság megsértette a Ket. 3. § (2) bekezdés b) pontját, nevezetesen, hogy minden, az ügy szempontjából fontos körülményt figyelembe kellett volna venni. Így kérte a másodfokú környezetvédelmi szakhatósági állásfoglalás hatályon kívül helyezését, annak okirattal ellentétes volta miatt. Ebben a körben sérelmezte a repülési útvonalak áthelyezésének elmaradását.
- [60] Álláspontja szerint az egészségügyi szakhatóság szakvéleménye nem tartalmazza a jogszabályban előírt szakkérdések tárgyalását. A szakhatóság elmulasztotta Ket. 50. §-a szerinti

tényállás feltárási kötelezettségét, az egészségkárosító kockázatok, hatások felmérése, a zaj egészségre gyakorolt hatása tekintetében. A zajterhelés egészségügyi hatásai a jogszabályi kötelezés ellenére nem lettek feltárva. Kérte az egészségügyi hatóság alperesi beavatkozó nyilatkoztatását a keresetében foglalt kérdésekre.

- [61] Sérelmezte, hogy a másodfokú eljárásban a hatóság eseti szakértő kirendelése mellett döntött. A Ket. 58. § (3) bekezdése alapján ugyanis igazságügyi szakértői tevékenységre jogosult szakértőt lehet kirendelni. Tehát nincs helye egyéb szakértő kirendelésének. Álláspontja szerint volt olyan igazságügyi szakértő, aki felkérését azért utasította vissza, mert nem rendelkezett szoftverlicensszel. Ezek után érthetetlen, hogy a hatóság miért zárta ki az igazságügyi szakértőket a szoftverlicenc hiánya miatt, ha azzal a kirendelt eseti szakértő sem rendelkezett, és a szakértő feladatának nem volt része semmi olyan konkrét feladat, amelyhez a szoftverlicenc kellett volna. A szakértő álláspontja szerint nem volt képes ellátni a feladatát a keresetben írtak szerint. A szakértő munkája tehát nem volt alkalmas a tényállás feltárás segítésére.
- [62] Az elsőfokú eljárásra az elsőfokú határozat jogszerűtlenül szabott ki eljárási díjat. A másodfokú hatóság elismerte a jogsértést, és az eljárási díj visszatérítéséről intézkedett. Ennek azonban az ügy érdemére való kihatása van, hiszen nem tudható, hogy kik azok a magánszemélyek, illetve szervezetek, akiket a kiszabott eljárási díj mértéke elrettentett attól, hogy fellebbezzenek. Nem derül ki továbbá, hogy mire szedtek eljárási díjat. Arra nem kötelezheti álláspontja szerint a hatóság, hogy az elsőfokú szakértői díjának felét fizesse meg a másodfokú eljárás díjaként. Álláspontja szerint a másodfokú eljárás díja csak 21.050.- forint lehetett volna, de még ennyi is csak azzal a fenntartással, hogy a hatóság indokolja, hogy mire szedett be eljárási díjat az elsőfokú eljárásban. Az pedig, hogy a fellebbezés elbírálásáért 193.000.- vagy 21.000.- forintot kell fizetni, az az ügy érdemére jelentősen kiható különbség.
- [63] Álláspontja szerint a 2008-ban indult elsőfokú eljárásban az eljáró hatóság, illetve a 2011-ben indult másodfokú eljárásban az alperes nem az eljárás megindításakor hatályos jogszabály (azaz a Ket. helyett az Áe.) szerint járt el.
- [64] A VI. rendű felperes kérte a másodfokú határozatnak az elsőfokú határozatra is kiterjedő hatályon kívül helyezését, és az elsőfokú hatóság új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára kötelezését. Perköltség igényét a jogszabály alapján megállapítandó, és Áfa-val növelt összegű ügyvédi munkadíjban jelölte meg az alperesi oldallal szemben.
- [65] A 2016. március 1. napján kelt keresetében kifogásolta, hogy a másodfokú határozat az FSzP Kft. szakmai ellenőrzésére hivatkozik, azonban nem derül ki, hogy ki ez a Kft. Hivatkozott arra, hogy a mellékelt szakvéleményből kitűnik, hogy a szakértő több ponton kifogásolta a tervezetet, nem tartotta megfelelőnek a kijelöléshez. Sérelmezte, hogy a másodfokú eljárásban eseti szakértőt rendeltek ki és nem környezetvédelmi igazságügyi szakértőt.
- [66] Rámutatott, hogy a 18/1997. KHVM-KTM együttes rendelet %-os felső korlátot ír elő az éjszakai gépmozgás szám tekintetében, és nem kötelezően alkalmazandó értéket. Álláspontja szerint az éjszakai időszakra felvett 50 db gépmozgás teljesen önkényes, mivel visszafelé számolták a mértékadó forgalmat. A 2011-es határozat még 45 db-ban határozta meg a megengedett éjszakai gépmozgás-számot. A mértékadó forgalom csökkentése nem jelentett volna a jogszabályi előírásoktól való jogsértő eltérést.
- [67] Hangsúlyozta, hogy a zajgátló védőövezet kijelölése a reptülőtér üzemben tartási engedélyének előfeltétele. A 176/1997. Korm. rendelet szerint a zajgátló védőövezet kijelölésének végső határideje 1998. december 31. napja volt. Azonban az elmúlt 18 év alatt a zajgátló védőövezet kijelölésére a jelen per tárgyát képező jogerős határozatot megelőzően nem került sor. A reptér üzemben tartási engedélyét tehát vissza kellett volna vonni. A zajgátló védőövezet kijelölésének határideje később többször módosult. Mindezek eredményeként a reptér 2016. január 26-ig úgy rendelkezett üzemben tartási engedéllyel, hogy az egyik előfeltétele nem teljesült, azaz nem történt meg a zajgátló védőövezet kijelölése, továbbá a zajvédelmi program készítésére és végrehajtására vonatkozó kötelezésnek sem tett eleget.

- [68] Álláspontja szerint az elsőfokú hatóság határozatát lényeges eljárási és anyagi jogi szabályok megsértésével hozta meg, amelyet a másodfokú hatóság sem javított ki határozatában, így mind az elsőfokú, mind a másodfokú határozat súlyosan jogszabálysértő.
- [69] Előadta, hogy a kérelmező a 2008-as kérelmét hiányos tervdokumentációval nyújtotta be. A kérelem 2002 és 2011 között többször módosításra került.
- [70] Sérelemzte, hogy a megismételt elsőfokú eljárásban a hatóság az ügyintézési határidőt túllépte. Hivatkozott arra, hogy az NKH rendelet szerint 3 hónap az elsőfokú eljárás ügyintézési határideje, azonban ez az eljárás közben 6 hónapra emelkedett. Álláspontja szerint az elhúzódo eljárás mára hitelét veszítette, az alapadatok elavultak, a repülőtér úgy üzemel, hogy az üzemen tartási engedély egyik alapfeltétele nem teljesül.
- [71] Hivatkozott arra, hogy a környezetvédelmi szakhatóság állásfoglalásából kitűnik, hogy a szakhatóságnak tudomása van a határértéket meghaladó zajterhelésről, környezetszennyezésről. Kifogásolta, hogy a repteret üzemeltető III. rendű alperesi beavatkozó Rákoshegy tekintetében a 2004. április 1. előtt repülési forgalom elől elzárt területen hatásvizsgálat és hatósági engedély nélkül valósít meg zaj és légszennyezés útján környezetkárosítást. Utalt arra, hogy a környezetvédelmi szakhatóság állásfoglalása zajvédelmi program végrehajtását írja elő, azonban ilyen program nem ismert, nincs csatolva a határozathoz.
- [72] Előadta, hogy a fellebbezők nem találták kielégítőnek a szakvéleményt, indítványozták a szakértő meghallgatását, ahol feltehetnék kérdéseiket, de azokra kielégítő válaszokat nem kaptak, több nyitott kérdés maradt. A fellebbezők további kérdéseket tettek fel az eseti szakértőnek, a válaszokat azonban nem továbbította a másodfokú hatóság a kérdezők felé. Azok tartalmát csak a másodfokú határozatból állt módjukban megismerni. Kérte az alperes kötelezését a válaszokat tartalmazó dokumentum benyújtására. Nem tartja elfogadhatónak a szakértő azon megállapítását, hogy nem jogszabályi feladat minden tényezőt tényszerűen leírni, és részletesen bemutatni. A 27/2008. KvVM-EüM együttes rendelet meghatározza a megítélési időt. A Rendeletben nem szerepel, hogy a zajterhelési határértéket 6 hónapra kell érteni, tehát a válasz téves. A zajterhelési határérték nem 6 hónap megítélési időre vonatkozik, hanem nappali 16, és éjszakai 8 órára a 27/2008. KvVM-EüM együttes rendelet értelmében. Álláspontja szerint a szakértő nem a kérdésre választolt. Kifejtette, hogy a téves értelmezés több problémát is felvet. A tervezés alapjául szolgáló 18/1997. KHVM-KTM együttes rendelet 5. §-a értelmében mind a tervezett utas és árutonna forgalom alakulását, mind a tervezett fel- és leszállási műveletszámok alakulását figyelembe kell venni a mértékadó forgalom meghatározásánál. A repülési műveletszámok tervezhetők az utas és árutonna forgalmi adatokból, míg az visszafelé nem működik. Megjegyezte, hogy a repülőtérrendnek semmi köze a tervezéshez. A repülőtérrend a házirendhez hasonlóan a betartandó előírások, jogok és kötelezettségek gyűjteménye a repülőtérteret használók részére. Az abban megjelenített forgalmi szabályozás, a zajcsökkentő repülési eljárások nem képezik a tervezés alapját. Nem talált magyarázatot a szakvéleményben arra, hogy a pályavég forgalmak, és a valamely településrész feletti légiforgalom közt nincs közvetlen összefüggés. Véleménye szerint a pályavég, vagyis küszöb forgalmát a felette le-, illetve felszálló repülőgépek adják. Tehát Rákoshegy feletti forgalmat a 13L küszöbre történő leszállás során Rákoshegy felett átrepülő leszálló gépek számának, és a 31R pályavégről Rákoshegy felé felszálló, s felette átrepülő, emelkedő gépek számának összege adja. Szerinte ez közvetlen összefüggés.
- [73] Kifejtette, hogy kiemelt jelentőséggel bír a nappali és éjszakai mértékadó műveletszám, mivel ez az alapja a számításnak. A 18/1997. KHVM-KTM együttes rendelet 5. §-a kimondja, hogy a számításokhoz szükséges mértékadó forgalmat a következő 10 év előrebecsült forgalmi adataiból kell megállapítani. Sérelemzte, hogy a megismételt eljárásban nem a jogszabályban előírtak alapján határozták meg a mértékadó forgalmat, hanem önkényesen felvett éjszakai gépmozgás-számból számolták vissza a nappali mértékadó műveletszámot. Az éjszakai 50

művelet/napból kiszámították a 6 hónapra vonatkozó 9.000 darab műveletet, majd a nappali 112.800/6 hónap mértékadó műveletszámot. A nappali műveletszám így túlbecsült. Az éjszakai műveletszám elfogadása aggályos.

- [74] Hangsúlyozta, hogy a XVII. kerület Rákoshegy problémája az, hogy nem tartozik védőövezetbe, tehát az ott lakók kompenzálás nélkül kapják a zajterhelést, a rendszeres pályázarak idején határérték feletti terhelést is. Rámutatott, hogy Rákoshegy lakóházai fölött mindössze 100 méteres magasságon repülnek át a repülőgépek. Rákoshegy tekintetében a kijelölő határozat jóval megengedőbb a jelenlegi szabályozásnál, tehát egyértelműen kedvezőtlenebb környezeti állapot kialakulását eredményezi.
- [75] Kiemelte, hogy a kérelmező a számítási eljárás tekintetében is eltért a 18/1997. KHVM-KTM együttes rendeletben foglaltaktól, erre vonatkozó engedélyt kapott a hatóságtól annak ellenére, hogy a Vhr. 6. § (3)-(4) bekezdései alapján csak a zajadatgyűjtemény (normatív zajadatok) tekintetében térhet el hatósági engedély mellett.
- [76] Kifejtette, hogy a számítási tervdokumentáció nem tartalmaz előre becsült utas- és árutonna forgalmi adatokat, fejlesztési tendenciát. Kizárólag a gyakorlatban alkalmazott 50 művelet/éjszaka forgalomból visszaszámolt nappali mértékadó forgalmat tartalmazza, mint a következő 10 év becsült forgalmát. Az éjszakai műveletszámot önkényesen határozta meg a repülőtér üzemtartója, továbbá mélyalvás időszakára tervezett 6 művelet betartása rendszeresen sérül. Nem tartalmazza a dokumentáció a légi járművek fejlesztési tendenciáit sem. A mértékadó műveletszám meghatározása nem elégíti ki a követelményeket. A számítás számszakilag is hibás. A legforgalmasabbnak tekintett 6 hónap (május-október) nem 180 nap ugyanis, hanem 184, és akkor az éjszakai mértékadó műveletszám 9.200, a nappali mértékadó műveletszám pedig 115.000 művelet. Az éjszakai forgalom korlátozására a Vhr. 12.§ (3) bekezdés a) pontja alapján volt lehetősége, sőt kötelezettsége a légi közlekedési hatóságnak. A repülőtérrend nem szabályozó dokumentum, hanem a szabályokat megjelenítő tájékoztató kiadvány, így az abban közölt adatok nem szolgálhattak alapul az elsőfokú határozathoz. A másodfokú hatóság önmagának mond ellent amikor megállapítja, hogy a jogszabály nem írja elő a mértékadó forgalom megjelenítését napi bontásban, amikor a kiinduló adatot 50 művelet/éjszakában fogadja el. A Vhr. 5.§-a úgy rendelkezik, hogy a felsoroltakat figyelembe kell venni a mértékadó műveletszám meghatározásakor, és nem ír elő tételes meghatározást és megjelenítést. Ebben az esetben nem lehet ellenőrizni a megadott adatokat.
- [77] Véleménye szerint jogsértés történt a tekintetben is, hogy a másodfokú eljárás 2014. október 6-án indult, de a hirdetmény dátuma 2014. november 6.
- [78] Indítványozta a fentiekben előadottak alátámasztására környezetvédelmi igazságügyi szakértő perben történő kirendelését.
- [79] A 2016. március 25-én kelt módosított kereseti kérelmében megismételte a keresetében foglaltakat. Továbbá eljárás jogi kifogásként sérelmezte, hogy az elsőfokú és másodfokú határozat eltér az eljárást megindító cselekmény időpontjának megjelölésében. Az elsőfokú határozat 1999-et jelöl meg, míg a másodfokú határozat 2012. január 09-et. Így nem egyértelmű, hogy a hatóság milyen eljárást folytatott, és az mikor kezdődött.
- [80] Hivatkozott az ügyintézési határidő be nem tartására. Az elsőfokú eljárás 2012. január 09. napján indult, és 2014. augusztus 1-jén zárult. Az ügyintézési határidő az NKH rendelet alapján 3 hónap, mely a 2012. november 17. napjától a 323/2012. (XI.16.) Kormányrendelet hatályba lépésével 6 hónapra módosult. Végül 2013. április 11. napján terjesztette elő a kérelmező az egyeztetési dokumentációt. Ugyan a Ket. 33. § (3) bekezdés c) pontja szerint a hiánypótlásra és a tényállás tisztázására fordított idő nem számít bele az ügyintézési határidőbe, nem indokolható, hogy az eljárás megkezdését követően több mint 1 évig gyakorlatilag meg sem indult az eljárást, majd további 14 hónap telt el a kijelölő határozat megszületéséig. Összesen 31 hónapot vett igénybe az elsőfokú megismételt eljárás lefolytatása, ami a rendeltetésszerű joggyakorlás elvének és a joggal való visszaélés tilalmának sérelmét felveti. Sérelmezte a Ket.

4. § (1) bekezdésének megsértését, tehát a határidőben hozott döntéshez való jog sérelmét. Álláspontja szerint az elhúzó eljárás már a hitelét veszítette, az alapadatok elavultak, tehát a repülőtér úgy üzemel, hogy az üzembentartási engedély egyik alapfeltétele nem teljesül.
- [81] Keresetét kiegészítette azzal, hogy álláspontja szerint az eljárás során egy fontos dokumentum kimaradt. A 2. futópálya Rákoshegy felé eső pályavégének használatát az 1983. augusztusi átadást követően 1984-ben megtiltották, mivel nem valósult meg az előírt védőtávolság. 2004-es módosítás tette lehetővé a 13L küszöb használatát. A kijelölő határozat jogerőssé válásával több évtizedes jogsértő állapot legalizálódik.
- [82] A felperesi beavatkozók a felperesek keresetének teljesítését támogatták. Indokaikban lényegében csatlakoztak a felperesek által előadottakhoz. Sérelmezték a magánszemély felperesi beavatkozók a repülőtér miatti túlzott zajterhelést, annak az egészségükre gyakorolt negatív hatását. Perköltség igényt az alperesi oldallal szemben részben érvényesítettek.
- [83] Az alperes a felperesek keresetének teljes elutasítását kérte. Hivatkozott arra, hogy a tárgyi zajgátló védőövezet kijelölésekor a 176/1997. Korm. rendelet 2. § (1) bekezdését, a 27/2008. KvVM-EüM együttes rendelet 4. § (1) bekezdését, a 3. számú mellékletét, valamint a 18/1997. KHVM-KTM együttes rendeletet kellett alkalmazni. Külön kiemelte a 176/1997. számú Korm. rendelet 29. § (1) és (2) bekezdéseit. Továbbá hivatkozta a 18/1997. KHVM-KTM együttes rendelet 5. § (1)-(2) bekezdéseit. Mindezek alapján álláspontja szerint adottak a kijelölés szakmai szabályai. A kijelölés nem mérésen, hanem számításon alapul, a részletszabályokat a jogalkotó egyértelműen meghatározta. A tárgyi esetben a kijelölés alapját képező dokumentumok és a számítás a jogi normáknak megfelelt. Nem kellett figyelembe venni a korábbi zajgátló védőövezetet. A tárgyi bírósági felülvizsgálat tárgyát a 176/1997. Korm. rendelet szerint kijelölt zajgátló védőövezet képezi. Álláspontja szerint maradéktalanul eleget tett a Ket. 50. § (1) bekezdése szerinti tényállás tisztázási kötelezettségének. Az előadása szerint az eljárás megindítása során betartásra kerültek a Ket. 29. § (3) és (6) bekezdése szerinti szabályok a hirdetményi értesítéssel. Hangsúlyozta, hogy a tárgyi repülőtér tekintetében az új zajgátló védőövezet kijelölésének a 176/1997. Korm. rendelet alapján legkésőbb 1998. december 31. napjáig meg kell történnie, azonban ezen rendelkezés 2004. április 1. napjától módosult. Hangsúlyozta, hogy a tárgyi esetben a kérelem a 2008. december 15. napján előterjesztett kérelmezői kérelem. Ez a kérelem módosult több alkalommal az eljárás során. Előadta, hogy az elsőfokú hatóság a határidőt egyszeresen 88 nappal túllépte, ennek azonban az ügy érdemére nincs kihatása. A másodfokú hatóság az ügyintézési határidőt betartotta. Az előadása szerint a mértékadó nappali és éjszakai műveletszámok meghatározására a 18/1997. KHVM-KTM együttes rendelet 5.§-a alapján került sor. Álláspontja szerint az eseti szakértő kirendelésére a Ket. 58. § (7) bekezdése figyelembevételével, szabályszerűen került sor. Hangsúlyozta, hogy a perbeli hatósági eljárás tárgya a zajgátló védőövezet kijelölése volt. Ennek során új repülési útvonalak kijelölésére nem kerülhet sor. Hangsúlyozta, hogy a kiinduló adatokat tartalmazó dokumentumok valamennyi, a jogszabály szerint előírt adatot tartalmaznak. Az alperes a perköltség igényét a jogszabály alapján megállapítandó, és jellege folytán Áfa-mentes összegű jogtanácsosi munkadíjban jelölte meg a felperesi oldallal szemben.
- [84] Az I. rendű alperesi beavatkozó kérte a felperesi keresetek elutasítását. Álláspontja szerint az eljárása során az irányadó jogszabályok alapján helyesen járt el, szakhatósági állásfoglalásának megalkotásakor jogszabálysértés nem történt. Az alperes a támadott határozatát a vonatkozó jogszabályhelyek alapján jogszerűen hozta meg. Csatlakozott az alperesi oldal által előadottakhoz. Perköltség igényét a jogszabály alapján megállapítandó, és jellege folytán Áfa-mentes összegű jogtanácsosi munkadíjban jelölte meg.
- [85] A II. rendű alperesi beavatkozó kérte a felperesi keresetek elutasítását. Az álláspontja szerint a szakhatósági állásfoglalása megalkotásakor jogszabály szerint járt el. Az alperes a vonatkozó jogszabályhelyek megfelelő alkalmazásával helytálló érdemi döntést hozott. Indokaiban

- egyébként csatlakozott az alperes által előadottakhoz. Perköltség igényét a jogszabály alapján megállapítandó, és jellege folytán Áfa-mentes összegű jogtanácsosi munkadíjban jelölte meg.
- [86] A III. rendű alperesi beavatkozó kérte a felperesi keresetek elutasítását. Álláspontja szerint az alperesi eljárásban jogszabálysértés nem történt. Az irányadó jogszabályoknak megfelelően történt az általa, mint kérelmező által megadott kiindulási adatok alapján a zajgátló védőövezet kijelölése. Indokaiban egyébként csatlakozott az alperes által előadottakhoz. Perköltség igényét a jogszabály alapján megállapítandó, és Áfa-val növelt ügyvédi munkadíjban jelölte meg.

Az elsőfokú bíróság döntése és jogi indokai

- [87] A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi bíróság a 21.K.31.073/2016/51. számú ítéletével a felperesek keresetét elutasította.
- [88] Az elsőfokú bíróság mellőzte az alperesi eljárásban eljáró szakértő nyilatkoztatását, valamint nem tartotta szükségesnek igazságügyi környezetvédelmi szakértő perbe történő kirendelését, így az erre irányuló III. és VI. rendű felperesi indítványokat is mellőzte, mivel szerinte az alperesi számítás és a szakértői vélemény helytállósága a rendelkezésre álló adatok és a jogszabályi háttér alapján megítélhető volt.
- [89] Rögzítette, hogy az érdemben elbírált jogszabálysértésekkel nem érintett további jogszabálysértésekre hivatkozásokat a felperesek az ügyben tartott első érdemi tárgyalást követően tették meg, így azokat a bíróság a Pp. 335/A. § (1) bekezdése szerint nem vehette figyelembe.

A Kúria döntése és annak jogi indokai

- [90] A felperesek felülvizsgálati kérelme folytán eljáró Kúria a 2019. május 22. napján kelt Kfv.VI.37.380/2018/23. számú végzésével megállapította egyrészt, hogy az elsőfokú bíróság a III. rendű felperes kereseteként a 2016. május 17-én kelt kereset kiegészítést ismertette, és csak az abban foglaltakat bírálta el. A harminc napos keresetindítási határidőn belül előterjesztett keresetlevélben megjelölt jogszabálysértésről a bíróság annak ellenére nem döntött, hogy azt a III. rendű felperes fenntartotta, attól nem állt el. Ezzel a bíróság megsértette a Pp. 213. § (1) bekezdését, ami az ügy érdemi elbírálására kiható lényeges eljárási jogszabálysértésnek minősül. Másrészt kiemelte, hogy az elsőfokú ítélet indokolásából nem követhető, hogy melyek azok az I-VI. rendű felperesi kereseti kérelmek (megjelölt jogszabálysértések), amiket az adott felperes a Pp-ben meghatározott határidőn túl terjesztett elő. Az „esetleges további jogszabálysértésre hivatkozások” kifejezés arra utal, hogy az elsőfokú bíróság érdemben nem tette vizsgálat tárgyává a keresetkiterjesztés (keresetváltoztatás) kérdését, ezzel megsértette a Pp. 330. § (2) bekezdését és 335/A. §-át, amit a Kúria hivatalból is köteles figyelembe venni. Ez az eljárási jogszabálysértés is lényeges kihatással volt az ügy érdemi elbírálására. Harmadrészt kimondta, hogy a zajgátló védőövezetre vonatkozó üzembentartói számítások ellenőrzése ugyan részben az irányadó jogszabályok ismeretét is feltételezi, de olyan összetett szakkérdésnek minősül, amelynek megválaszolása kompetens szakértő hatáskörébe tartozik. Ezért az elsőfokú bíróság megsértette a Pp. 164. § (1) bekezdését, amikor a III. rendű és VI. rendű felperes ilyen irányú indítványa ellenére mellőzte környezetvédelmi szakértő kirendelését.
- [91] Mindezekre tekintettel a Kúria az elsőfokú bíróság ítéletét hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasította. Az új eljárásra azt az iránymutatást adta a törvényszéknek, hogy köteles egyfelől tisztázni és meghatározni a keresetindítási határidőn belül érkezett keresetek tartalmát és ehhez képest megjelölni azon tiltott keresetkiterjesztéseket (keresetváltoztatásokat), amelyeket érdemben nem bírálhatott el. Másfelől a bíróságnak eleget kell tennie a Pp. 213. § (1) bekezdésében írtaknak, a határidőben

érkezett kereseteket, így a III. rendű felperes keresetlevelében megjelölt jogszabálysértést ki kell merítenie. Az elsőfokú bíróságnak helyt kell adnia a III. rendű felperes és a VI. rendű felperes környezetvédelmi szakértő kirendelése iránti kérelmének, ilyen kompetenciával rendelkező szakértőt szükséges kirendelnie – figyelemmel a felek esetleges közös indítványára – az alperesi határozat alapjául szolgáló eseti szakértői vélemény megalapozottságának – és szükség esetén a keresetekkel érintett más szakkérdések megválaszolásának – vizsgálata érdekében. Amennyiben az elsőfokú bíróság szükségesnek tartja, úgy az új szakértő kirendelését megelőzően vagy a peres szakvélemény beszerzését követően az alperes által kirendelt eseti szakértőt hallgassa meg.

A törvényszék új eljárásban hozott döntése és annak jogi indokai

- [92] A felperesek keresete – az alábbiak szerint – alapos.
- [93] A törvényszék a közigazgatási jogvitát közigazgatási peres eljárásban tárgyaláson bírálta el. Az alperesi határozat jogszerűségét a kereseti kérelmek, a felek által előterjesztett kérelmek és jognyilatkozatok, valamint a beavatkozók előadásai keretei között, a Pp. 339/A. §-a szerint a meghozatalakor alkalmazandó jogszabályok és fennálló tények alapján vizsgálta felül. A tényállást a perbeli ügyben a rendelkezésre álló közigazgatási iratok, a felek nyilatkozatai, a beszerzett igazságügyi szakértői vélemény és ezek egybevetése alapján állapította meg.
- [94] A törvényszék az I. rendű felperes kereseti kérelmével kapcsolatban hangsúlyozza, hogy a jelen peres eljárás tárgyát az alperesi hatóság zajgátló védőövezetet kijelölő határozatának felülvizsgálata képezte. Ebben az eljárásban nem lehetett vizsgálni a repülőtér üzemeltetési engedélyét, a repülési tevékenység megtiltását. Mindezek miatt alaptalan maradt az I. rendű felperes hivatkozása a más jogalapon történő határozat meghozatalára, a repülőtér üzemeltetési engedélyének módosítására, és a tevékenység megtiltására. A per tárgyra figyelemmel nem volt jelentősége az önkormányzatok hatásköre vizsgálatának sem a lakóépületek belső terében megvalósuló zaj tekintetében. Nem képezhette a jelen peres eljárás tárgyát a zajgátló védőövezet határértékeinek teljesülése, valamint az ellenőrzés, tehát a megvalósulás vizsgálata. Mindezek miatt mellőzte a bíróság az I. rendű felperes ebben a körben tett bizonyítási indítványait. A per tárgyra figyelemmel annak sem volt jelentősége, hogy az ingatlan-nyilvántartásba a tartós környezetkárosítás tényét bejegyezték-e.
- [95] A perbeli esetben a közigazgatási eljárás megindítása során a közigazgatási iratanyag alapján megállapíthatóan, betartásra kerültek a Ket. 29.§ (3) és (6) bekezdése szerinti szabályok. Azaz a hatóság előtt nem ismert, de a vélelmezett hatásterületen élő ügyfelek a hirdetményi értesítésben tudomást szerezhettek az eljárás megindításáról. Ezáltal az ügyféli jogaik nem sérültek. Alaptalan maradt tehát az I. rendű felperes hivatkozása az ügyfelek körének fel nem tárására, az ügyféli jogok csorbítására. Az I. rendű felperes csak általánosságban hivatkozta a felperesi jogok megsértését, a tisztességes ügyintézéshez való jogának sérelmét. Ezeknek a konkrétabb kifejtése, illetve az ügy érdemére való kihatásának bizonyítottsága hiányában a bíróság ezeket nem tudta elfogadni az alperesi határozat hatályon kívül helyezését megalapozó jogszabálysértéseknek. A tárgyi esetben – a további felpereseknél kifejtettek szerint – nem történt eljárási határidő megsértés, illetve olyan mértékű eljárási határidősértés, ami az ügy érdemére kihatna. Az alperesek esetleges kártérítés-, illetve sérelemdíj fizetési kötelezettsége nem tartozik a közigazgatási bíróság hatáskörébe, ilyen irányú esetleges igényével az I. rendű felperes polgári bírósághoz fordulhat. Az I. rendű felperes a keresetében felsorolt több alapvető jogot, és utalt nemzetközi egyezményekre, valamint törvényekre, jogszabályokra, azok megsértésére általános jelleggel. A mechanikus felsoroláson túl azonban nem fejtette ki, hogy ezek az adott esetben hogyan sérültek, és az ügy érdemére kiható következménye volt-e ezek megsértésének. Ezeknek a konkrét, egyedi ügyben az ügy érdemére kiható jogszabálysértő jellegének bizonyítása hiányában a bíróság ezeket alaposnak elfogadni nem tudta.

- [96] A peres eljárás során nem merült fel olyan adat, körülmény, aminek interneten való megtekintése a bírósági tárgyaláson szükséges lett volna. Ezért az I. rendű felperes által indítványozott internet hozzáférést és kivetítési lehetőséget, valamint a tárgyaláson elhangzottak hangrögzítővel való felperesi felvételének engedélyezését a bíróság mellőzte.
- [97] A törvényszék az II. rendű felperes kereseti kérelmével kapcsolatban kiemeli, hogy mivel a jelen eljárás tárgya a zajgátló védőövezet kijelölése, így az alperesi határozatban foglalt kötelezések be nem tartása esetén alkalmazott eljárás, tehát a megvalósulás ellenőrzése már nem tartozhatott a jelen perben felülvizsgált közigazgatási eljáráshoz így a jelen perhez sem. Ugyanezen okból mivel a jelen per tárgya nem a repülőutak meghatározása, a repülőutak nem megfelelése, azok nem törvényes kijelölésére a II. rendű felperes ebben a perben alappal nem hivatkozhatott. Ezért mellőzte a bíróság a II. rendű felperes Pataki-féle szakvéleményre való hivatkozását, annak beszerzését. Hatástanulmány beszerzése nem volt szükséges a vonatkozó jogszabályhelyek szerint, ezért ennek hiányára a II. rendű felperes alappal nem hivatkozhatott. Nem volt jelentőségük a II. rendű felperes által hivatkozott büntetőhatósági iratoknak sem a zajvédő övezet kijelölése szempontjából, ezért ezeknek a beszerzésére vonatkozó indítványt is mellőzte a bíróság. A törvényszék a hatóságok részéről nem azonosított semmilyen Btk.-ba ütköző cselekményt, amely indokolta volna a nyomozóhatóság értesítését. A jogvita eldöntéséhez nem volt szükség a vecsési közmeghallgatás hanganyagának meghallgatására, így az erre vonatkozó indítványt a törvényszék mellőzte.
- [98] A törvényszék az III. rendű felperes kereseti kérelmével kapcsolatban rámutat arra, hogy a 2016. február 23. napján kelt keresetében azt sérelmezte, hogy az elsőfokú hatóság nem vizsgálta meg a közigazgatási eljárás során 2013. október 30-án és 2014. május 14-én benyújtott véleményeit, az alperes pedig az érdemi és eljárásjogi észrevételei körében csak általános megállapításokat tett, az abban felvetett kérdéseket érdemben nem vizsgálta. A III. rendű felperes a hivatkozott véleményeiben azt sérelmezte, hogy a kerület azon lakóterületei, amelyek a repülési zajhatásoktól leginkább terhelték, nem kerültek kijelölésre a védőövezet részeként. A törvényszék megállapította, hogy az elsőfokú határozat V. Összegzés fejezetében az elsőfokú hatóság számot adott arról, hogy az eljárás során benyújtott észrevételeket hogyan értékelte. A másodfokú hatóság utalt arra, hogy eljárása során megvizsgálta a III. rendű felperes beadványait, amellyel kapcsolatos megállapításait a döntésében kifejtette. A másodfokú hatóság a kirendelt szakértő közreműködésével vizsgálta többek között a benyújtott észrevételeket is. Mindezek alapján a III. rendű felperes hivatkozásával ellentétben a törvényszék álláspontja szerint az észrevételeit a hatóságok megvizsgálták, arra indokolásukban reagáltak, így e tekintetben eljárás jogi szabálysértés nem állapítható meg. Arra sem az elsőfokú hatóságnak, sem az alperesnek nincs kötelezettsége, hogy a III. felperes észrevételének megfelelő döntést hozzon. Annak sérelmezése, hogy nem az észrevételeiben foglaltaknak megfelelő döntés született, az ügy érdemére tartozik.
- [99] A III. rendű felperes 2016. május 17. napján kelt és 2016. május 18-án előterjesztett keresetet kiegészítő beadványával kapcsolatban a törvényszék hangsúlyozza, hogy a Pp. 335/A. § (1) bekezdése szerint a felperes a keresetét legkésőbb az első tárgyaláson változtathatja meg. A keresetet azonban a közigazgatási határozatnak a keresetlevéllel nem támadott önálló – a határozat egyéb rendelkezéseitől egyértelműen elkülöníthető – rendelkezésére csak perindításra nyitva álló határidőn belül – azaz a Pp. 330. § (2) bekezdése alapján a felülvizsgálni kért határozat közlésétől számított harminc napon belül – lehet kiterjeszteni. A jelen esetben a keresetindítási határidő 2016. március 3-án letelt. A III. rendű felperes a 2016. május 18-án előterjesztett keresetet kiegészítő beadványában olyan eljárás jogi szabálysértéseket (eltérés az első-és másodfokú határozat között az eljárást megindító cselekmény időpontjának megjelölésében; ügyintézési határidő túllépése), valamint olyan anyagi jogsértést (a mértékadó műveletszám nem jogszabályszerű meghatározása) jelölt meg, amelyek nem szerepeltek a keresetindítási határidőben benyújtott keresetlevelében. Ezért ezen beadványában előadottak

határidőn túli tiltott keresetváltoztatásnak minősülnek, lévén a bírósági felülvizsgálat irányát változtatnák meg, ezért a törvényszék ezeket érdemben nem vizsgálhatta.

- [100] A IV. és V. rendű felperesek keresetével kapcsolatban a törvényszék kiemeli, hogy a közigazgatási eljárás iratanyaga alapján megállapítható, hogy a jelen perben felülvizsgált közigazgatási eljárás megindítását a III. rendű alperesi beavatkozó, mint kérelmező által 2008. december 15. napján előterjesztett kérelem képezte. A megsemmisítő másodfokú döntés következtében hivatalból újraindult az eljárás 2012. január 9. napján, és ennek során a 2008. december 15. napján előterjesztett kérelem több alkalommal módosításra került 2012. április 2. és 2013. szeptember 20. között. Tehát a fenti eljárást megindító kérelem, valamint az utóbb említett két időpont közötti módosítások együtt képezik azt a kérelmezői kérelmet, ami alapján a zajgátló védőövezet kialakítása megtörtént. Így az eredeti kérelem módosítása nem minősül új kérelemnek, és nem tekinthető úgy, mintha a régi kérelmet a kérelmező visszavonta volna. A törvényszék megjegyzi, hogy nincs jogszabályi akadálya annak, hogy a kérelmező a kérelmét az eljárás során módosítsa, kiegészítse. Megállapítható tehát a fentiek alapján, hogy milyen kérelem képezte a jelen perben a felülvizsgált eljárás alapját, egyértelmű, hogy a hatóság milyen eljárást folytatott, és az mikor kezdődött, az eljárást megindító beadvány ismert volt. Így nem helytálló az a hivatkozás, miszerint az első-és másodfokú határozat eltérően határozza meg az eljárást megindító cselekményt, illetve annak időpontját.
- [101] A közigazgatási eljárás iratanyaga szerint a hiánypótlási felhívások kiadása a kérelmező felé valóban nem a Ket. 37. § (3) bekezdésében foglalt határidő betartásával történt. Azonban a Ket. 37. § (5) bekezdése megengedi, hogy hiánypótlási felhívást bocsásson ki a hatóság, ha a tényállás tisztázása során felmerült új adatra tekintettel az szükséges. Erre, valamint arra való tekintettel, hogy a Ket. 50. § (1) bekezdése a tényállás felderítési kötelezettség az alperest terhelte, nem járt el jogszerűtlenül, amikor több alkalommal felhívta hiánypótlásra a kérelmezőt. Megjegyzi még a bíróság, hogy a több alkalommal történt hiánypótlási felhívás ügy érdemére kiható jogsértő voltát a IV. rendű felperes nem fejtette ki, és nem is igazolta.
- [102] Az, hogy a kérelem-módosításokkor nem bocsátott ki újabb eljárást megindító végzést az eljárás hatóság, nem tekinthető eljárás jogi szabálysértésnek, mivel a módosításokkal nem került sor új eljárás megindítására. A megismételt eljárás hivatalból történt megindításáról kiadott végzést a vélelmezett hatásterület önkormányzatai hirdetményi úton közzétették, továbbá az eljárás elsőfokú hatóság internetes honlapján is gondoskodott a közzétételről. Az eljárás megindításáról való értesítésre a Ket. 29. § (6) bekezdése az irányadó, nevezetesen, hogy törvény vagy kormányrendelet eltérő rendelkezése hiányában a hatásterületen élő ügyfeleket az eljárás megindításáról hirdetményi úton kell értesíteni. Az értesítés közhírré tehető. Jogszabály szerint történt tehát az eljárás megindításáról történt értesítés.
- [103] A 176/1997. Kormányrendelet 29. § (1) bekezdése szerint valóban 1998. december 31. napjáig kellett megtörténnie az új zajgátló védőövezet kijelölésének. Ez a szakasz azonban később, 2004. április 1. napjától módosult. Megállapítható tehát, hogy a 2008-ban előterjesztett kérelem sem volt elkésett, tehát alaptalanul hivatkozott az V. rendű felperes arra, hogy a határidőtúllépés miatt a kérelmet el kellett volna utasítani.
- [104] Mivel a fentiek szerint jogszabálysértés nem történt az alperes eljárásában, nem sérült ennek nyomán a IV. rendű felperes, illetve az érintett területen élők tulajdonhoz, háborítatlan családi és magánélethez, valamint hatékony jogorvoslathoz fűződő joga sem.
- [105] A közigazgatási eljárás iratanyaga alapján megállapítható, hogy az elsőfokú hatóság a számára a 323/2012. (XI.16.) Kormányrendelettel módosított 263/2006. (XII.20.) Kormányrendelet 5. § (10) bekezdés *b*) pontjában előírt 6 hónapos eljárási határidőt egyszeresen 88 nappal túllépte. Ezen eljárási határidősértés azonban csak akkor eredményezhetné az alperesi határozat hatályon kívül helyezését, hogyha annak az ügy érdemére való kihatása kimutatható lenne. Ilyet azonban az V. rendű felperes nem igazolt. Továbbá amennyiben a késedelem, illetőleg az időmúlás jelentős mértékű változással járna a repülőtér forgalmában, úgy a már hivatkozott

jogszabályhelyek alapján (176/1997. Kormányrendelet 4. § (1)-(2) bekezdés) a kérelmezőnek új hatósági eljárás lefolytatását kellene kérelmeznie az új zajgátló védőövezet kijelölésére a megváltozott új körülmények alapján. Megállapítható továbbá, hogy a másodfokú hatóság az ügyintézési határidőt nem lépte túl. Mindezekre tekintettel az V. rendű felperes ügyintézési határidő megsértésére vonatkozó és az eljárás elhúzódása miatti emberi jogok sérelmére való hivatkozása alaptalan maradt.

- [106] A jelen per tárgyát a 176/1997. Kormányrendelet alapján kijelölendő zajgátló védőövezet képezte. Csak ezzel kellett foglalkozni, korábbi zajgátló védőövezettel, azzal való összehasonlítással kapcsolatban vizsgálódni nem kellett. Ezért nem volt jelentősége az V. rendű felperes hivatkozásának a Rákoshegy és Vecsés feletti átrepülések tárgyában, azzal kapcsolatban, hogy a korábbi zajgátló védőövezet kijelölésében ilyen nem volt.
- [107] Az alperesnek a számítása elvégzésekor az alapadatokat kellett figyelembe vennie. A tervdokumentáció a közigazgatási iratanyag részét képezte, az iratbetekintési jog sérelme a közigazgatási iratanyagból nem volt megállapítható. A közmeghallgatás hangfelvételének a számítás szempontjából nem volt jelentősége, így a hanganyag kiadásának megtagadása az ügy érdemére kiható szabálysértést nem valósított meg. Mindezek miatt a törvényszék mellőzte az V. rendű felperes ezzel kapcsolatban felajánlott bizonyítási indítványát dr. Veron Zsolt tanúkénti kihallgatására.
- [108] Az Lt. 37. § (1) bekezdése, a 27/2001. (XI. 23.) HM Rendelet 3. § d) pontja, az NKH rendelet 5. § (5) bekezdése, valamint 19. pontja, továbbá 5. § (2) bekezdése alapján a légi közlekedési hatóság, mint elsőfokú hatóság hatáskörébe utalt ügyekben másodfokon a Nemzeti Közlekedési Hatóság Központ jár el, amely a jelen perben – a jogerős jogutódlásról szóló végzés alapján – az alperes jogelődje volt. Mindezek miatt nem volt helytálló az V. rendű felperes hivatkozása arra, hogy másodfokon nem megfelelő szerv járt el, ezzel kapcsolatban nem sérültek az általa felhívott jogszabályhelyek.
- [109] A jelen per tárgyát a zajgátló védőövezet kijelölése képezte, ebből a szempontból nem bírt jelentőséggel, hogy a repülőtér üzemeltetője rendelkezik-e a repülőtér céljaira igénybe vett ingatlanokra tulajdonjoggal, vagy használati joggal, továbbá, hogy hogyan történt adott esetben, vagy kellett volna történnie az ingatlanok kisajátításának. Mindezek miatt nem vezetett eredményre az V. rendű felperes hivatkozása az ezzel kapcsolatban megjelölt – részben magánjogi – jogszabályokra, ezért a bíróság mellőzte az ezzel kapcsolatban felajánlott bizonyítási indítványokat is.
- [110] Ahogy a törvényszék fentebb már hangsúlyozta, mivel a jelen peres eljárás tárgyát az alperesi hatóság zajgátló védőövezetet kijelölő határozatának felülvizsgálata képezte, így nem képezhette a jelen peres eljárás tárgyát a zajgátló védőövezet határértékeinek teljesülése, a megvalósulásának ellenőrzése.
- [111] A másodfokú alperesi határozat az eljárási díj visszatérítéséről az elsőfokú jogszerűtlen kiszabás okán jogszerűen rendelkezett. Az már csak feltételezett, távoli és közvetett következménye lehet ennek, hogy az V. rendű felperes keresetében írtak szerint nem lehet tudni, hogy kik azok a magánszemélyek, illetve szervezetek, akiket a kiszabott eljárási díj mértéke elrettentett attól, hogy fellebbezzenek. Ennek fennállását, illetve azt, hogy ennek a jelen ügy érdemére kiható milyen jelentősége lenne, az V. rendű felperes nem igazolta. A törvényszék megjegyzi, hogy a fellebbezésért fizetendő igazgatási szolgáltatási díj mértékét a 3/2002. GKM. Rendelet 2. § (1) bekezdése határozza meg, ami alapján az elsőfokú hatóság eljárásért fizetendő igazgatási szolgáltatási díj 50 %-át kell megfizetni. A hivatkozott szakértői díj nem része az igazgatási szolgáltatási díjnak, hanem azt a Ket. 153. § 9. pontja, és Ket. 154. § (1) bekezdése alapján egyéb eljárási költségnek kell tekinteni, melynek előlegezésére és viselésére vonatkozó szabályokat a Ket. rendezi.
- [112] A törvényszék a VI. rendű felperes keresetével kapcsolatban előljáróban megjegyzi, hogy a 2016. március 25-i beadványában új jogsérelmet nem jelölt meg, a keresetindítási határidőben

benyújtott keresetét pontosította, illetve bontotta ki, így az nem minősül tiltott keresetkiterjesztésnek.

- [113] A törvényszék az VI. rendű felperes kereseti kérelmének eljárás jogi jogséremlmekre vonatkozó előadásával kapcsolatban visszautal az I., IV. és V. rendű felperesek keresetei kapcsán fent kifejtett indokokra.
- [114] Az ügy érdemét illetően a törvényszék a III. és VI. rendű felperesek indítványára, valamint a Kúria Kfv.VI.37.380/2018/23. számú végzésében foglalt utasításnak megfelelően igazságügyi szakértői véleményt szerzett be. A perben kirendelt Berzi Péter igazságügyi szakértő 2022. május 11-én kelt és a bíróság 37. számú végzésében foglaltaknak megfelelően javított, szakvéleményében rögzítette, hogy a másodfokú közigazgatási eljárásban kirendelt Bera József szakértő helyesen állapította meg a megítélési idő 6 hónapos időtartamát, így a VI. rendű felperesnek a megítélési időre vonatkozó megállapítása nem helytálló. A 18/1997. KHVM-KTM együttes rendelet 8. § (2) bekezdése szerint a mértékadó zajterhelés kiszámításakor a megítélési idő (T_m) az az időtartam, amelyre nézve a mértékadó műveletszámot meghatározták az 5. § előírásai szerint (nappal: 6x30 nap x 16 óra, éjjel 6x30 nap x 8 óra).
- [115] Rögzítette, hogy Bera szakértő nem ad értékelhető magyarázatot, és valótlanul állítja, hogy a 18/1997. KHVM-KTM együttes rendelet 12. § (3) bekezdése lehetőséget biztosít az üzemeltető számára a bemutatott mértékadó műveletszám meghatározási módszerre (a felvett éjszakai műveletszámból számolja vissza a nappali műveletszámot úgy, hogy az éjszakai műveletszám annak legfeljebb 8 %-a legyen), mivel az 5. § egyértelműen meghatározza, hogy miként kell a mértékadó műveletszámot meghatározni. A 18/1997. KHVM-KTM együttes rendelet 12. § (3) bekezdésében előírt követelmény (az éjszakai műveletszám nem lehet több, mint a nappali műveletszám 22:00-6:00 között 8%-a, 1:00-5:00 között 1%-a) csak egy felső korlát az éjszakai műveletszámok esetére, ami azt jelenti, hogy a nappali műveletszámok tekintetében irreleváns, hogy mekkora az éjszakai műveletszám (lehet kisebb is, mint a nappali műveletszám 8%-a).
- [116] A 18/1997. KHVM-KTM együttes rendelet 12. § (3) bekezdése szerint a perbeli esetben az éjszakai időszakban végrehajtott műveletek száma az egyes pályavégeken nem lehet több, mint a nappali műveletszám 8%-a (22:00-6:00 között), illetve 1%-a (0:00-5:00 között). A jogszabály az éjjeli műveletszámot egyértelműen a nappali mértékadó zajterhelés kiszámításához alkalmazott műveletszám alapján korlátozza. A megismételt eljárásban a kérelmező figyelmen kívül hagyta ezt az előírást. A felvett 50 éjjeli művelet/nap forgalom alapján levezetett nappali forgalom túlbecsült és indokolatlannak tűnik, forgalmi statisztikai adatokkal, fejlesztési tendenciákkal, tervezett utas-és áruforgalmi és egyéb adatokkal megalapozott számítással nincs alátámasztva.
- [117] A perben kirendelt igazságügyi szakértő kifejtette, hogy a közigazgatási eljárásban a szakértő tévesen állapítja meg, hogy a 18/1997. KHVM-KTM együttes rendelet 5. § (1) bekezdése csak azt határozza meg, hogy milyen szempontokat kell figyelembe venni a becslés során. A hivatkozott bekezdés szerint „a számításokhoz szükséges mértékadó forgalmat a következő tíz év előrebecsült forgalmi adataiból kell megállapítani”. A bekezdés a továbbiakban nem „szempontokat” határoz meg, hanem ténylegesen figyelembe veendő adatokat, úgy, mint *a)* az elmúlt évek forgalmi statisztikáit, *b)* a fejlesztési tendenciákat, *c)* tervezett utas- és árutonna alakulását, *d)* tervezett műveletszámokat.
- [118] Utalt arra, hogy a szakértő figyelmen kívül hagyta a 18/1997. KHVM-KTM együttes rendelet 10. §-ának előírásait. A 10. § (1) bekezdés *a)* pontja szerint a zajgátló védőövezet kijelölésének alapját képező dokumentáció a következőket tartalmazza: a számítás kiinduló adatai a 3-7. §-okban leírt tartalommal, olyan részletességgel, hogy ezek alkalmasak legyenek az adatok utólagos ellenőrzésére, korrekciójára. Bera szakértő helyesen állapítja meg, hogy a rendkívüli pályázásokat nem kell figyelembe venni a számítás során.
- [119] A „Kiinduló adatok mappa 5. melléklet” (5 oldal) tartalmazza a 13L, a 13R, a 31L és a 31R pályaküszöbökön átrepülő légitársaságok műveletszámait nappal és éjszaka, 2007-től 2011-ig

havi bontásban, ugyanakkor nincs nyoma annak, hogy ez az adatsor bármilyen módon felhasználásra került-e valahol, valamilyen módon a mértékadó műveletszámok meghatározása során. Továbbá nincs nyoma a kiinduló adatok között a 18/1997. KHVM-KTM együttes rendelet 5. § (1) bekezdés *b*)-*d*) pontjaiban előírt adatoknak sem. Így nincs nyoma annak, hogy a mértékadó műveletszámok meghatározása során figyelembe vették volna a repülőteret használó fontosabb légitársaságok, intézmények légi járműparkjának fejlesztési tendenciáit, a tervezett utas- és árutonna-forgalom alakulását, valamint a tervezett gyakorló-, iskola-, sport-, bemutató vagy szolgáltatás jellegű sétarepülések számát. A záradékolt kiinduló adatok között nem található meg a 18/1997. KHVM-KTM együttes rendelet 6. § (1) bekezdés *b*) pontjában meghatározott adatok (a futópályák használatára vonatkozó egyedi korlátozások), illetve azok teljesülésének az igazolása a mértékadó műveletek szétosztása alapján.

- [120] A fentiek alapján a szakvélemény szerint a perbeli számítási dokumentáció a mértékadó műveletszámok meghatározása vonatkozásában nem felel meg a jogszabályi előírásnak sem a számítás módszere, sem a dokumentált kiindulási adatok tekintetében. A rendelkezésre álló adatok alapján megállapítható, hogy a mértékadó műveletszámok meghatározása nem a 18/1997. KHVM-KTM együttes rendelet előírásai szerint történt, az alapadatok meghatározása nem volt megfelelő.
- [121] A rákoshegyi pályavég használati aránya nem határozható meg a számítási dokumentációban szereplő adatok alapján, mivel a forgalmi statisztika adataiban nem különítették el a fel- és leszállási műveleteket. Az üzemeltető nem teljesítette a 176/1997. Korm. rendelet 1. melléklet 3.1 alpontjában a negyedévben végrehajtott műveletekre előírt követelményt, mivel a műveletszámok aránya a 2017. II. negyedévben, valamint a 2018. I. és II. negyedévben túllépte a megengedett értéket (5%). A számítási dokumentáció adatai szerint a rákoshegyi küszöbre érkező tervezett éjjeli műveletszám 191, ami nincs összhangban a 176/1997. Korm. rendelet 1. melléklet 3.2 alpontjának előírásaival.
- [122] Az igazságügyi szakértő vélemény szerint, Bera szakértő nem adott választ arra, hogy a fellebbezők ingatlanjain milyen arányban lépi túl az egyedi zajterhelés a nappali és az éjszakai határértékeket, ahogy arra sem, hogy milyen megoldással lehet érvényesíteni a környezetvédelmi szempontokat.
- [123] Álláspontja szerint Bera szakértő helyesen állapítja meg, hogy a repülőtér környezetében található zaj ellen védendő területek övezeti besorolása a települési rendezési terveknek, illetve a helyi építési szabályzatoknak (HÉSZ) megfelelően történt meg, valamint azt, hogy a zajterhelési határértékek megállapítása a 27/2008. KvVM-EüM együttes rendelet (a környezeti zaj- és rezgésterhelési határértékek megállapításáról) 3. mellékletben megadott értékek szerint történt. Bera szakértő helyesen állapítja meg, hogy a számítási dokumentáció 4.2. pontjában kerülnek felsorolásra az övezeti besorolást érintő dokumentumok (rendezési tervek, helyi építési szabályzatok), valamint a 4.1. pontjában az övezeti besorolásnak megfelelő zajvédelmi határértékek. Ugyanakkor indoklás és számítás nélkül megállapítja, hogy „a határértékfeletti zajterhelés meghatározása a szakértő által kidolgozott számítási dokumentációban a vonatkozó jogszabályoknak megfelelően történt”. A másodfokú közlekedési hatóság által kirendelt Bera szakértő elsődleges feladata a zajgátló védőövezet számításainak a vonatkozó jogszabályok szerinti felülvizsgálata volt. Bera szakértő szakvéleményében nincs nyoma annak, hogy a szakértő számításokat végzett volna a zajgátló védőövezet számításai eredményeinek a felülvizsgálata céljából. E nélkül nem lehet megalapozottnak tekinteni a számítás eredményeire vonatkozó megállapításokat.
- [124] A 18/1997. KHVM-KTM együttes rendelet 3. §-a meghatározza, hogy melyek a zajgátló védőövezet kiszámításának kiinduló adatai. A 4. § rögzíti, hogy melyek a számítás során figyelembe veendő pályagörbék adatai.
- [125] Az 5. § (1) bekezdése szerint a számításokhoz szükséges mértékadó forgalmat a következő tíz év előrebecsült forgalmi adataiból kell megállapítani. A becslés során figyelembe kell venni:

- a) az elmúlt évek forgalmi statisztikáit;
- b) a repülőteret használó fontosabb légitársaságok, intézmények légi járműparkjának fejlesztési tendenciáit;
- c) a tervezett utas- és árutonna-forgalom alakulását;
- d) a tervezett fel- és leszállási műveletszámok alakulását;
- e) a tervezett gyakorló-, iskola-, sport-, bemutató vagy szolgáltatás jellegű sétarepülések számát.

A (2) bekezdés alapján az (1) bekezdésben meghatározott kiinduló adatokból meg kell határozni a mértékadó műveletszámot. A mértékadó műveletszám a következő tíz év legnagyobb zajterhelést eredményező évében a legnagyobb zajterheléssel járó hat hónap összes forgalma.

A (4) bekezdés értelmében a mértékadó műveletszámot külön kell meghatározni a nappali (6-22 óra) és külön az éjszakai (22-6 óra) időszakokra az (1)-(3) bekezdésben foglaltak figyelembevételével.

[126] A 6. § (1) bekezdése szerint a mértékadó nappali, illetve éjszakai műveletszámokat gépkategóriánként a repülőtér üzemben tartója osztja szét az egyes pályagörbékre. A szétosztáskor figyelembe kell venni:

- a) a repülőtér használatát befolyásoló éghajlati tényezőket (szélirányok),
- b) a futópályák használatára vonatkozó egyedi korlátozásokat,
- c) a közbelső megközelítés során a várakozási légtérben végrehajtott repülési műveleteket,
- d) a gyakorló-, iskola-, sport- vagy sétarepülésekre kialakított, a repülőtérrendben is rögzített előírásokat.

A (2) bekezdés alapján a zajgátló védőövezetek számítása szempontjából a közel azonos zajkibocsátású légi járművek kategóriába sorolhatók, az egyes gépkategóriákba tartozó légi járművekhez egységesen azonos zajadat rendelhető, amelynek a kategória átlagát kell képviselnie.

A (3) bekezdés előírja, hogy a kategóriába sorolás és a kategóriákhoz rendelt normatív zajkibocsátási adatok alapját az alábbiak képezhetik:

- a) a 2. számú melléklet szerinti kategorizálás és normatív zajadatok;
- b) az illető légijárműtípusokra vonatkozó szakértői méréseken alapuló zajkibocsátási adatok;
- c) nemzetközi, általánosan elfogadott számítási eljárás vagy szabvány légijárműtípusokra vonatkozó zajadatgyűjteménye a magyar előírás rendszer szerint átszámítva.

[127] A 10. § a zajgátló védőövezet kijelölésének alapját képező dokumentáció tartalmára vonatkozó előírásokat rögzíti, többek között az a) pont szerint azt, hogy a dokumentációnak a számítás kiinduló adatait a 3-7. §-okban leírt tartalommal, olyan részletességgel kell tartalmaznia, hogy ezek alkalmasak legyenek az adatok utólagos ellenőrzésére, korrekciójára.

[128] Az alperes a másodfokú eljárásban kirendelt szakértő szakvéleménye alapján azt állapította meg, hogy a mértékadó műveletszámok meghatározása a 18/1997. KHVM-KTM együttes rendelet szerint jogszerűen történt, az alapadatok meghatározása megfelelő volt.

[129] A törvényszék a perben kirendelt igazságügyi szakértő szakvéleményét megalapozottnak találta, ezért ítélezése alapjául elfogadta. A fent hivatkozott jogszabályok és a perben beszerzett szakvélemény alapján megállapítható, hogy sem a zajgátló védőövezet kijelölésének alapját képező dokumentációban foglalt kiindulási adatok meghatározása, sem a mértékadó műveletszámok kiszámítása nem a 18/1997. KHVM-KTM együttes rendelet előírásai szerint történt. A határértékfeletti zajterhelés meghatározásának alapjául szolgáló számítási eredményeket sem vizsgálta felül számításokkal a másodfokú közigazgatási eljárásban kirendelt szakértő, így azok sem tekinthetők megalapozottnak. Ezért a Bera József igazságügyi szakértő által a közigazgatási eljárásban készített szakvélemény az alperesi határozat jogszerűségét nem alapozza meg.

[130] A felek a szakértői véleményre tett észrevételeikben az abban foglalt megállapításokat érdemben nem tudták kifogásolni. A rendelkezésre álló adatok és a szakértői véleményben

foglaltak alapján egyértelműen és kétséget kizáróan megállapítható volt, szerint a perbeli számítási dokumentáció a mértékadó műveletszámok meghatározása vonatkozásában nem felel meg a jogszabályi előírásnak sem a számítás módszere, sem a dokumentált kiindulási adatok tekintetében. A rendelkezésre álló adatok alapján megállapítható, hogy a mértékadó műveletszámok meghatározása nem a 18/1997. KHVM-KTM együttes rendelet előírásai szerint történt, az alapadatok meghatározása nem volt megfelelő. Ezt érdemben a felek vitatni nem tudták.

- [131] Az alperes által hivatkozottakkal ellentétben, az ítélet alapjául szolgáló igazságügyi szakértői vélemény szakkonzultás igénybevétele nélkül készült el, erre vonatkozóan a kirendelt igazságügyi szakértő 62. szám alatti beadványában egyértelmű nyilatkozatot tett kiemelve, hogy bár a perből a bíróság által utóbb kizárt Enviropus Kft. valóban végzett számításokat, azonban azokra végül nem volt szükség. A perben figyelembe vett szakértői vélemény csak Brezi Péter igazságügyi szakértő saját vizsgálatán alapul, nem tartalmazza az Enviropus Kft. szakkonzultásként való közreműködését.
- [132] A 18/1997. KHVM-KTM együttes rendelet 10.§ (1) bekezdés a) pontja a számítás során figyelembe veendő szempontokat taxatív jelleggel tartalmazza, különös tekintettel arra is, hogy ezek alapján kell a számítási adatokat utólagosan ellenőrizni. Bera József szakértő bevonására éppen a zajgátló védőövezet kijelölésének megfelelése okán került sor, így a kijelölés számításának ellenőrzése nem volt mellőzhető. Az igazságügyi szakértő véleménye egyértelműen rögzíti, hogy a Bera József által készített szakvélemény miért nem felel meg a jogszabályi és szakmai követelményeknek, a szakértő ezzel a bíróság által a kirendelő végzésben feltett kérdésekre adott választ és ezek a megállapítások képezték a bíróság döntés alapját. A szakértő a kirendelő végzésben foglaltakon nem terjeszkedett túl. Az, hogy a kirendelt igazságügyi szakértő a felke által előadottakt miként rögzítette, esetlegesen kitért olyan kérdésekre melyek nem a számításokkal voltak közvetlen összefüggésben a szakértői véleményben foglaltak elfogadhatóságát nem ingatják meg, mivel a szakértő a közigazgatási eljárás során eljárta Bera József szakértő véleményének elkészítési módszerét és az általa végzett számítások helyességét vette gorscő alá és megállapításai is ezen alapulnak.
- [133] A bíróság a szakértő elfogultságával kapcsolatos alperesi hivatkozást nem találta alaposnak, tekintettel arra, hogy erre vonatkozó adat nem merült fel, a szakértő pedig akként nyilatkozott, hogy nem érzi magát elfogultnak. A kirendelet igazságügyi szakértőnek eljárása során a szakvélemény elkészítésének érdekében joga van az érintett felekkel konzultáljon és semmi sem zárja ki, hogy ennek során iratokat szerezzen be, majd azokat a szakvélemény elkészítéséhez szüksége mértékben figyelembe is vegye. A konzultáció időpontjáról az alperest az igazságügyi szakértő értesítette, így azon lehetősége volt a többi érintettel megjelenni és állponjtját kifejteni. A konzultáció jogszerű megtartásának lehetősége nem a bíróság erről tájékoztató végzésének megküldésétől függött, hanem a szakértőnek az igazságügyi szakértőkről szóló 2016. évi XXIX. törvény 39.§ (1) bekezdésében foglalt jogosultságától.
- [134] Az alperes a szakértő véleményben foglaltakat ugyan kifogásolta, ugyanakkor nem tudta hitelt érdemlő módon igazolni, hogy a számítási módszerre, a végzett számítások helyességére tett szakértő megállapítások ne lennének helytállóak, e körben gyakran a szakértő szubjektív nézőpontjára, elfogultságára utalt.
- [135] Ki kívánja emelni a bíróság azt is, hogy a Kúria végzésében elsődlegesen az alperesi határozat alapjául szolgáló szakértői vélemény vizsgálatát írta elő és csak szükség esetén a felperesek által feltett további kérdéseket. Tekintettel arra, hogy a szakértői vélemény alapján egyértelműen megállapítható volt a Bera József szakértő által végzett számítások helytelensége, ez önmagában szükségtelenné tette a további felperesi esetleges szakkérdések megválaszolását a perben, mivel minden további kérdésére csak egy megfelelő számításokon alapuló szakértői vélemény függvényében adható válasz.

- [136] A bíróság a perben Bera József szakértő meghallgatását szükségtelennek találta, tekintettel arra, hogy a Kúria végzése értelmében az elsőfokú bíróság feladata a megismételte eljárásban nem a közigazgatási és a peres eljárás során beszerzett szakvélemény ütköztetése volt, hanem a közigazgatási eljárás szakvéleményének kirendelet igazságügyi szakértő általi felülvizsgálata. Így a bizonyítási indítványt a bíróság mellőzte, továbbá és szakkérdéséről lévén szó, további tanúk meghallgatását sem tartotta indokoltnak.
- [137] Fentiekre figyelemmel az alperes jogsértően alapította határozatát az általa kirendelt szakértő szakvéleményére, és jogsértően állapította meg, hogy az elsőfokú hatóság jogszerű döntést hozott, amikor határozatában kijelölte a Repülőtér környezetében a zajgátló védőövezetet.
- [138] Mindezek alapján a törvényszék az alperes határozatát az elsőfokú határozatra is kiterjedően a Kp. 89. § (1) bekezdés *b)* pontja alapján megsemmisítette és az elsőfokú hatóságot új eljárásra kötelezte. A megismételt eljárásban az elsőfokú adóhatóságnak a perben kirendelt szakértő szakvéleményében foglaltaknak a figyelembevételével kell köteleznie a III. rendű alperest olyan módosított tervdokumentáció benyújtására, amely megfelel a 18/1997. KHVM-KTM együttes rendelet előírásainak, majd ezt követően – szükség esetén új szakértő bevonásával – kell kijelölnie a zajgátló védőövezetet és meghatározni a repülőtér-használat zajszempontú korlátozó feltételeit.
- [139] A törvényszék a Pp. 78. § (1) bekezdése, 79. § (1) bekezdése és 83. § (1) bekezdése alapján kötelezte az alperest és az alperesi beavatkozókat a felperesek perköltségének a megfizetésére.
- [140] Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 45/A. § (1) bekezdése alapján megállapított 180 000 forint kereseti illetékez az alperesnek az Itv. 5. § (1) bekezdés *c)* pontja alapján fennálló személyes illetékmentességük folytán az IMr. 14. §-ában foglalt rendelkezés alapján az állam viseli.

Budapest, 2023. szeptember 19.

dr. Szilágyi-Horváth Eszter s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:
tisztviselő

